

BERXWEDAN

HER TİŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 38 / 15 Eylül 1987 / 2.50 DM

Berxwedan 15 Günlük

Berxwedan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin güçlü sesidir.

Berxwedan'ı 15 günlük kılan nedenler arasında belirleyici olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminin hem kitlesel, hem askeri, hem de siyasal olarak kazandığı boyut ve bu ileri aşamaya uygun yayın zorunluluğudur.

PKK önderliğinde Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Halk Kurtuluş Ordusunun kuruluş ve geniş eylemine kavuşan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi; Kuzey-Batı Kürdistan'da tüm toplumu etkileyen ve gittikçe toplum geleceğini daha fazla belirleyen etmen olmuştur. Bu nedenle, ulusal kurtuluş savaşımızın yoğun pratiğinin yurtsever kitlelere daha erkenden aktarılması, yurtsever halkımızın yayın yoluyla da mücadeleye katılımının sağlanması ve daha da geliştirilmesi hedefleri doğrultusunda Berxwedan, 15 günlük olarak çıkmaktadır.

Berxwedan'ın devrimci-ulusal kurtuluş yayın organı olarak temel aldığı ilkeler, Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi ilkeleridir. Berxwedan'ın yayınında temel aldığı ilkeleri özetlersek;

— Halkımızın ulusal kurtuluşçu yurtsever siyasal bilinç, örgütlenme ve mücadelesinin ilerletilmesi; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenme ve mücadele sorunlarının -özellikle kitle eğitimi ve mücadelesi- incelenmesi,

— Ulusal kurtuluş devrimimizin temel mücadele yönemi olan silahlı mücadele ve onun örgütsel ifadesi olan ARGK'nin güçlendirilmesi,

— Kürdistan devrimi, dünya devrim ve demokrasi güçlerinin aktif bir parçasıdır. Bu ilke ve gerçeklikle halkımızın devrimci-yurtsever ittifaklarını ilerletmeyi hedefleyen çalışmalar içinde olunması,

Bu amaçla ulusal kurtuluş mücadelemizin siyasal olarak tanıtılması ve bu alandaki sorunlarının incelenmesi kadar; ulusal kurtuluşçu ittifak ve dayanışmaları güçlendirici tarzda ulusal kurtuluş savaşına veren halkların mücadele ve deneylerinden yararlanması,

— Ulusal kurtuluşçu yayıncılık politikası doğrultusunda; devrim ve karşı-devrim güçlerinin özellikle bölgemiz Ortadoğu ve dünyanın değişik alanlarındaki gelişmelerin pratik sonuçlarıyla sistematik olarak aktarılması,

— Ulusal kurtuluş pratiğimiz, sömürgeci vahşet, halkımıza uygulamaları ve buna karşı direniş içinde olan halkımızın yaşamının bütün yönleriyle aktarılması,

— Ulusal kurtuluş mücadelesi; köleliği yırtarak, bilinci; yaşamda ve kültürde ve yeni insanı, yeni toplumu yaratma savaşidir. Bu doğrultuda ulusal kurtuluşçu pratik içinde devrimci sanat ve kültür gelişmemiz, tarihi mirasımızla bağ içinde sergilenmesi diğer bir hedefimiz olacaktır. Bu doğrultuda yöre yöre ilkimiz ve tarihimizin tanıtılmasının hedef olarak ele alınması,

— Ulusal kurtuluş mücadelemize ve ERNK'ye yönelik tehdit ve saldırıların karşılanması, özellikle de sömürgeci yayın, sosyal-soven ve Kürt gerici milliyetçiliğinin ipliğinin pazara çıkarılması, teşhir ve tecritlerinin ideolojik-politik mücadele ile sağlanması.

Berxwedan, yayını içeriğini belirleyen özü, güçlendirilen yeni değişiklikler içinde de olacaktır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz ülke sathından Ortadoğu'ya, Avrupa'dan Avusturalya'ya kadar geniş bir cephede sürmektedir. Bütün bu faaliyeti belgelemek, görüntülemek, en erken ve en doğru bir şekilde yurtsever kitlemize aktarmanın yığımla zorluğu bulunmakadır. Türk sömürgeciliğinin işbirlikçileri her yerde engel oluşturmaktadırlar. Tamamen ulusal kurtuluş örgütlenmesinin ve yurtsever kitlelerin inançlı ve fedakarane destekleriyle bu aktarım sağlanmaktadır. Yeni düzenlemede haberleri en kısa, en doğru ve zengin tarzda aktarma da hedeflerimiz arasında olacaktır.

Ulusal kurtuluşun kaynağı kitle bilinci, örgüt ve desteğidir. Bunun en belirgin örneği Berxwedan, yurtsever kitle ilişkilerinde görülmektedir.

Bundan böyle, yurtsever kitlemize dayanarak, destek ve eleştirilerini yönlendirici olarak alacağız. Okuyucularımızın dili ve kalem, Berxwedan'da büyük yer işgal edecektir.

Hedefimiz hızlı haberleşme, etkin dağıtım, geniş okuyucu kitlesidir. Bunları elbirliği ile yapabiliriz. Bu elbirliğini daha da geliştireceğimize ve her türlü zorluğu aşacağımıza inanıyoruz.

Bundan sonraki hedefimiz daha güçlü, daha etkin haftalık Berxwedan için elbirliği ile ileri!..

Ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisinin güçlü ve gür sesi Berxwedan'ı elbirliği ile güçlendirelim!

Zafer Ayında ARGK Her Yerde Vurdu

● Şemdinli, Çukurca, Kiğı, Nusaybin, Uludere, Dersim, Şırnak, İdil, Bingöl, Hazro, Edremit, Mardin ve Tatvan'da sömürgeci-faşist ordu birliklerine saldırılar; ve kitlesel-siyasal eylemler gerçekleştirildi.

● Pervari, Nusaybin, Genç, Lice, Cizre, Ovacık, Çelikhan, Şenkaya vd. birçok yerde ekonomik hedeflere yönelik saldırı ve sabotaj eylemleri yapıldı. Sömürgecilerin zararı milyarlarca lira...

● Eruh, Pervari, Derik, Ömerli, Midyat vd. birçok alanda çetelere yönelik eylemlerde, çok sayıda çete öldürüldü ve çete yuvaları dağıtıldı.

Eylem haberleri 3. sayfada

7. Yılıni Bitirirken 12 Eylül Faşist Rejimi Binlerce Yurtsever Kitle Tarafından Protesto Edildi

Kadın, ihtiyar, genç ve çocuklardan oluşan binlerce Kürdistanlı kitle; PKK, ERNK, ARGK, YKWK, YJK, YXK bayrak ve flamaları altında yürüyerek sömürgeci-faşist Türk diktatörlüğüne kinlerini kustu. Haykırdıkları sloganlarla kendi öz davaları olan kutsal bağımsızlık savaşına destek ve bağlılıklarını dile getirerek; sömürgecilerin ve emperyalist destekçilerinin her türlü komplö ve saldırılarını boşa çıkarmaklarını gösterdiler.

Yazısı 4. sayfada

Giessen, Bocholt ve Batı-Berlin'de ARGK ile Dayanışma Geceleri Yapıldı

Yazısı 4. sayfada

Kürdistan Sorunu, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonunda Tartışıldı

Yazısı 5. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

Yekitiya Karkerên Welatparezên Kurdistan - YKWK Kuruldu

YKWK'nın Siyasal İlke ve Hedefleri

YAZISI ORTA SAYFADA

BİR DAHA PALME OLAYI; KATİL TÜRK MİT'İNDEN VE SÄPO'NUN ELİNDE

"Alman polisi ve MİT başarısızlıklarını örtmek, teşhirlerini önlemek ve yeni saldırılara zemin yaratmak istiyorlar. Nitekim, Hürriyet gibi güvensiz bir organın haberini kaynak olarak gösteren ve en erken davranan Alman televizyonu oldu. Halbuki, hiçbir Avrupa basını Türk basınına güvenilir kabul etmez. Türk basınının ahlaksızlığı ve MİT'in oynacağı olduğu o denli açığa çıkmıştır ki, bir kısım Türk basını bile bunu işlemek durumunda kalmıştır."

YAZISI 7. SAYFADA

Direnış Onuru, İnsanlığın Tanıdığı En Yüksek Payedir

Yandaki yazı, haftalık 'Yeni-Gündem' dergisinin 2-8 Ağustos 1987 tarihli 74. sayısında çıktı.

Sabri Ok, 5 Şubat 1985'te Şirvan'ın Hürmüz köyünde esir düştü. Yoğun karın insanın hareketini adeta olanaksız kıldığı bir günde, Şeme Şerik adlı ajanın telsizle ihbarını değerlendiren 1000'e yakın asker ve kontr-gerilla, altı kişilik ulusal kurtuluş grubunu kuşattı. Bir gün devam eden çatışmada, faşist birlikler çaresiz kalınca, grubun bulunduğu evin etrafını mayınlayarak evi çökerttiler; üç devrimci şehit düştü, diğer üçü de yaralandı.

Yaralı halde kuşatmayı yaran Sabri Ok, mermileri bittikten ve aşırı kan kaybından taksatsız kalınca esir düştü.

Faşist sömürgeciler, yaralı halde güncerce işkence ettiler. Yarasını bıçakla diştiler. Mustafa Çimen ve Ali Ozansoy gibi ihanetçileri üzerine saldılar. Sabri Ok, direndi. İnsani onurundan ve ulusal kurtuluş onurundan zerre kadar taviz vermedi. Yaralı halde inanılmaz işkencelere dayandı. Haklı bir davayı temsil inancının her zoru altletmeye yeteceğini bir daha gösterdi. Direniş; Botan'da, Siirt'te, kendini tanıyan bütün alanlarda büyük yer etti.

20 Haziran 1985'te Diyarbakır 1 No'lu Askeri Mahkemesi tarafından "idam cezasına çarptırıldı".

Faşist sömürgeciliğin, direnen ulusal kurtuluş militanları ve yurtseverlerinin direnişini çarpıtması yeni değildir. 1980-84 arasında faşist-sömürgecilik, PKK militanlarının direnişini gizli tutmak için herşeyi yaptı. Dışarıya

yalan-dolan haberler yaydı. Sömürgeci basın bu rolü üstlendi. Her türlü ahlaksızlığı sergiledi. Fakat direnişin sesi, Kürt ulusunu sardı. Dünya halklarına ulaştı. Direniş, ulusal kurtuluş mücadelesinin ve insanlığın vahşete karşı bir altın dönemini oluşturdu.

M. Hayri DURMUŞ, şu sözleriyle faşist-sömürgeciliğin işkencelerden ayrı olarak direnişçileri çökertme, direnişlerini gizleme oyunlarını

açıklamaktadır:

"... Zindandan dava dosyasına gönderilen yazılı açıklamalar işkence mahsulüdür. İftiradlar. Beni, açıklama yapıyor diye bir odaya kapattılar. Kapı gözetleme mazpatından beni arkadaşlarıma gösterecek, 'Bakın M. Hayri açıklama yapıyor' denilerek, arkadaşlarımı açıklamaya zorladılar."

Sabri Ok ve diğer bütün ulusal kurtuluş militanları,

şehit düşenler ve halen yaşayanlar, insanlığın en yüce değerlerini temsil etmekte.

Sabri Ok yoldaş; direnişleriniz halkın kalbinde ve ulusal kurtuluş mücadelesinde yaşayın. Direnişin, faşist-sömürgeciliğe soylu kinimize yön veriyor. Ne faşist basın, ne de başka bir güç, direnişini gizleyemez ve lekeleyemez.

Kimse direnişinle direnişimiz arasındaki bağları koparamaz.

Sömürgeci faşizm, ulusal kurtuluş direnişçilerini yargılayamaz. Aneak tarih yargılar. Tarihin hükmü direnişin ve direnişin zaferi yönündedir. Mahkûm olan ve yenilecek olan, faşist Türk sömürgeciliğidir.

İtirafçı değilim

Yurtsever, demokrat niteliğinize inanarak cezanın infazından (idam) önce size bulunduğum bu ricamı yerine getireceğinizde, anlayışla karşılayacağınıza şüphem yoktur.

Siyasi bir tutuklu olarak, düşüncelerim, idealimlerim ve insanlık onurum uğruna "yargılandığım" mahkemelerde idam "cezasına" çarptırıldım. Suçlamalara karşı 139 sayfayı kapsayan siyasi savunma yaptım. İnandığım düşüncelerimden ve onurumdan gücüm oranında taviz vermeme çalıştım.

Bence ihanet yasası olan "Pişmanlık Yasası'nı" kabullenmedim. Bu yüzden ki, aldığım idam "cezası" Yargıtay'da onandı ve dosyam, şu an, Meclis'te bekletilmektedir.

Her an infazımın gerçekleştirilebileceğini ve de kendimi ona hazırladığımı düşündüğüm bir sıra-

da Tercüman gazetesinin hakkımda "itirafçı" diye haber yayımlaması beni gerçekten çok üzdü. 15 Temmuz tarihli sayısında hakkımda aşlı astarı olmayan haber yayımlandı. Şayet hem itirafçı olsaydım, siz de bilirdiniz ki, şu an bulunduğum koşu, onur sahibi yurtsever ve demokratların bulunduğu koşu değil; itirafçıların bulunduğu koşu olacaktı.

Bu konuda sizden ricam, itirafçı olmadığım, tam aksine onurumu koruyan ve cezanım infazına hazır olan bir insan olduğumu derginizde bir iki cümle ile de olsa haber olarak yazmanız.

İdam hükümlü bir insanın bu son isteğini, gerek yurtsever ve demokratlığın gereği, gerekse de meslek dürüstlüğüne gereği yerine getireceğinize inanırım tamdır.

En içten duygularıyla selamlar saygılar, yaşayışınızda üstün başarılar dilerim. □

SABRİ OK
E-TİPİ CEZAEVİ
6. KOĞUŞ/AYDIN

ONUR ABİDELERİ

Mahmut Tanrıkulu:

"PKK örgütündenim ve örgütümün görüşleri doğrultusunda konuşuyorum. Bu cezaevinde, 1980'lerden itibaren PKK'nin önder kadroları bulundu.

"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini yok etmek için, Kürdistan halkı üzerinde vahşet estirildi. Diyarbakır, Kürdistan için de önemli bir merkez durumunda olduğu için, pilot bölge seçildi ve vahşet uygulaması yapıldı.

"PKK'nin eylemleri kadın ve çocukları yok etmeye yönelik değildi. Ama maalesef kadın ve çocuk ölümleri olmuştur. Üzgün olarak öyle olayların vuku bulunduğunu ve daha da bulacağını beyan etmek istiyorum..."

"Bize eşkıya yakıştırmayı yapan Türk basını çağdışıdır. Askerlerimiz eşkıya değildir, gerilladır. Kadın ve çocukların öldürülmesinin sorumlusu da, köy koruculuk sistemini getiren hükümettir." (Cumhuriyet)

Muzaffer Ayata:

"Bizler PKK'nin birer askeriyiz. Kendimizi hükümlü olarak görmüyoruz. Bizler savaş esiriyiz." (31 Ağustos 1987, Tercüman)

Celalettin Delibaş:

"Bu bir savaştır. Bir gazetenin yazdığı gibi, kurşun ad-res sormaz." (31 Ağustos 1987, Tercüman)

Sakine Polat:

"PKK'yi yürekten destekliyorum ve zafere ulaşmamız yakındır." (31 Ağustos 1987, Türkiye)

Mehdi Zana:

"Ben halkımın mücadelesi için çalışıyorum. Bu nedende çok mutluym. PKK'nin mücadelesini de destekliyorum." (31 Ağustos 1987, Türkiye)

MEHDI ZANA — Eski Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana, tutuklu bulunduğu Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde PKK'nin eylemlerini desteklediğini söyledi. (Fotoğraf: UĞUR GÜNYÜZ)

Diyarbakır Askeri Cezaevi'nden manzaralar

Duvarlar konuşuyor

Cezaevinin tüm duvarları tavanlar dahil Türk bayrakları Atatürk ve Evren resimleri ve Türk'lükle ilgili çeşitli slogan ve deyişlerle silme olarak döşenmiş. Çoğunlukla PKK militanı olan tutuklular bu yazı ve resimlerin geçmekte kendilerine zorla yaptırıldığını savunurlar. FÜSÜN ÖZBİLGEN'in izlenimleri

OKUYUCUYA,

Berxwedan, ulusal kurtuluşçu kitle gazetesidir. Faaliyetinin temelini kitlelerin eğitimi, örgütlenmesini, ulusal kurtuluşçu savaşı; bu savaşın tanıtılmasını; ve düşman ve işbirlikçilerinden korunmasını alır.

Kitle gazetesi, yurtsever kitlelerin destek ve kolektif çabasıyla gelişir. Berxwedan, bu konuda Türkiye ve Kürdistan'daki yaygın organları arasında istisnai bir yer işgal etmektedir. Bu istisnai özelliği devrimci içeriği, tamamen kitlelerin olanaklarına dayanması, yüksek tirajı ve örgütlü karakteridir. Berxwedan'ın alanında sağladığı gelişme, sosyal-şöven ve işbirlikçi yayıncılığa karşılaştırılabilir...

Ancak sorunlarımız da vardır. Bunları sıralarsak... Birincisi; Berxwedan olarak henüz ulusal kurtuluş savaşımızın pratiğine uygun bir etkinlik içinde olmadığımızı vurgulamak zorundayız.

İkincisi; pratimizden ancak çok azını basına yansıtıyoruz. Örneğin, gerçekleşen eylemleri ya eksik ya da çok geç ulaştırabiliyoruz. Halbuki ARGK'nin eylem bilançosu verilenin çok çok üstündedir. Her ay çok sayıda çatışmayı yansıtıyoruz... Aynı şekilde düşmanın vahşetini ve işbirlikçilerinin hünerlerini yeterince yansıtıyoruz. Bunlar örgütsel sorunlar değildir, ancak yurtsever kitle olanaklarımızı daha duyarlı değerlendirdiğimizde, bu yetersizliği önemli oranda giderebilecek durumdayız.

Üçüncüsü; ciddi bir eksikliğimiz de dağıtım konusunda olmaktadır. Onbin kadar tirajlı çalışan Berxwedan, bu sayı ile Türkiye ve Kürdistan'da en fazla basım yapan devrimci-yurtsever yaygın organ ünvanını elinde tutuyor. Fakat bu sayı ve dağıtım yeterli değildir. Avrupa'da bile, henüz veremediğimiz geniş kitle vardır. Sadece Kürdistan kitleleri değil, en yakın mütteligimiz Türkiye kitlelerine daha çok varmalı, demokratların Berxwedan'a katkılarını daha fazla sağlamalıyız. Berxwedan, bir yurtsever-devrimci ilişki kanalı olmalıdır.

Dördüncüsü; emperyalist çevrelerin maddi desteği ile çıkararak zehir saçan işbirlikçi küçük-burjuva milliyetçiliğinin maskesini daha enerjik düşürmeli; ideolojik-politik teşhirlerini yoğunlaştırmalıyız. Yurtseverler pratik olarak sarfettikleri enerji ve çabayı; Berxwedan'a o düzeyde yansıtamamaktadırlar.

Çoğaltabileceğimiz bu yetersizliklerimizi aşmak zorundayız. 15 günlük bir Berxwedan,yeni sorunlar yaratacağıdır. Bunların bilincindeyiz. En azından daha etkin haberleşme, dağıtım, daha sıkı çalışma ve ilişki zorunludur.

Buna göre okuyucularımızdan Berxwedan'ın güçlendirilmesi hedefi doğrultusunda şu konularda çalışma seferberliğine katılmadıkları:

1. Berxwedan'a konu olacak (eylem, yürüyüş, miting, toplantı, düşman baskısı, işbirlikçi ve sosyal-şövenlerin faaliyetleri vb.) haberler en kısa sürede Berxwedan'a ulaştırılmalıdır. Çoğu haber zamanında ulaştırılmadığı için değerlendirilememektedir...

2. Her bir yurtsever okuyucumuz, Berxwedan'ın aktif bir dağıtıcısı olmalıdır. Berxwedan'ı; sömürgecilik, sosyal-şövenizm ve işbirlikçi milliyetçiliğe karşı bir silah olarak kullanmalıdır...

3. Berxwedan'ı haberle, tarihe, kültüre, sömürgecilik vb.'ne ilişkin her konuda belge, resim, şiir, karikatür vb. ile güçlendirmelidir. Böylelikle her okuyucu, hazırlanacak çeşitli araştırmalarda yer edinmelidir.

4. Her okuyucumuz, ilişkin bütün konularda yazı yazmayı hedeflemeli, görüşleriyle gazetenin fonksiyonunu güçlendirmelidir.

5. Her çalışma gibi, Berxwedan çalışması da öneri ve eleştirilerle güçlenir. Bu nedenle, her okuyucumuzun özellikle eleştirilerini ve önerilerini iletmesini bekliyoruz. Kolektif bir organ olan Berxwedan, ancak bu yolla güçlenebilir.

6. Okuyucularımız, gazetede yayımlanmak temeline olmasa da ulusal kurtuluşu ilgilendiren her konudaki mektuplaşmalarını daha da arttırmalarını bekliyoruz.

7. 15 günlük Berxwedan dağıtımı zorlukları doğuracaktır. Uzaklardaki okuyucularımızın Berxwedan'ı süreci içinde takip etmeleri için abone yöntemini izlemeleri daha kolaylık sağlayacaktır.

Berxwedan Yazı Kurulu

ZAFER AYINDA ARGK HER YERDE VURDU

Sömürgeci Ordu Birliklerine Karşı Gerçekleştirilen Eylemler

14 Ağustos 1987, Nusaybin: Akarsu-İlyayardı'da kuşatmaya alınan bir ARGK grubu düşmana çok sayıda kayıp verdi. Sabri KARATAY ve Resul adlı ARGK militanları şehit oldular.

14 Ağustos 1987, Çukurca: Çıralı köyünün Sarp mezrasına konumlanan bir faşist-sömürgeci birliğe yapılan saldırıda çok sayıda asker öldürüldü. Eylemde komutan ve askerler yerlerini terkederek kaçtılar. Genelkurmaylık bu olayı da 2 asker yaralandı şeklinde yansıttı.

14 Ağustos 1987, Şırnak: Düşen bir düşman helikopteri tamamen yanarken, içindeki subay ve askerler yanarak öldüler.

15 Ağustos 1987, Çukurca: Çukurca'da üç araçlı bir askeri konvoyu yapılan saldırı, geniş bir alanda verilen ve iki saat süren çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken, bir araç tamamen tahrip edildi.

20 Ağustos 1987, Uludere: Şivet (Ballı) düşman karakoluna gerillalar saldırı düzenlediler. Sabaha kadar karakolu ateş altında tutan ARGK gerillaları karakol yoluna mayın döşediler. Mayına düşen bir düşman aracındaki biri üstegmen 2 asker öldü. 5'i de ağır yaralandı, araç ise tamamen yanarak tahrip oldu.

20 Ağustos 1987, Dersim: Şehir merkezinde polis otosuna yerleştirilen bombanın infilak etmesiyle araç tamamen tahrip oldu.

22 Ağustos, Van-Edremit: Jandarma takım komutanlığı ateş altında tutuldu. Van Valisinin yazlık evine saldırıldı. Roketlenen düşman birlik binasında, düşman kayıpları

gizli tutuldu. Gerillalar askeri saldırıyı siyasal eyleme dönüştürdüler. İntikam sloganları altında bildiri dağıtarak şehri terkettiler.

25 Ağustos 1987, Cizre: Bakartan mezrası dolaylarında faşist-sömürgeci özel tim birlikleriyle ARGK güçleri arasında meydana gelen şiddetli çatışmada, sayı ve donanım üstünlüğüne sahip düşman timleri bozguna uğratıldı. Sömürgeci kayıplarını bir yaralı olarak yansıttılar.

25 Ağustos 1987, Bingöl-Kiğı: Yedisu nahiyesi civarında bir ARGK birliği ile sömürgeci ordu birlikleri arasındaki çatışmada, ulusal kurtuluş güçlerimiz kayıp vermezken, düşmanın kayıpları büyük oldu. Sömürgeci kayıplarını bir er yaralandı şeklinde gösterdiler. Yaralı er hastanede öldü. Ancak halktan alınan bilgilere göre helikopterlerle Diyarbakır'a çok sayıda ölü ve yaralı taşınmıştır.

26 Ağustos 1987, Hazro: ARGK birlikleri şehri bastılar. Askeri binalar, mahkeme, kaymakamlık, hapisane ateş altında tutuldu. Faşist birliğin komutanı Selçuk Acar öldürüldü. Diyarbakır'a altmış kilometre mesafedeki Hazro, saatlerce kuşatma altında tutuldu. Şehirde bildiri dağıtan, "Yaşasın PKK, ERNK, ARGK" sloganları atan gerillaların siyasal gösterisine halk da iştirak etti.

Gerillalar, çok sayıda askeri malzeme ve dokümanı alarak şehri terkettiler. Ertesi gün öldürülen faşist subayın cenazesi kaldırılarak, askerler halka saldırdılar. Faşist ordu askerleri hal-ka "Çekilin katiller" diyerek, tüm Kürt halkına düşmanlık

larını açık sergilediler.

29 Ağustos 1987, Bingöl: Kuruçay'da operasyon halindeki bir düşman aracı devrildi. Araç tahrip oldu. 1 asker öldü, 4'ü yaralandı.

2 Eylül 1987, İdil: 22. Sınır Taburuna asker taşıyan düşman aracı mayına çarparak tahrip oldu. Biri astsubay iki asker ölürken, oniki asker yaralandı.

8 Eylül 1987, Şemdinli: PTT Radyo İstasyonuna giden bir askeri konvoyu, gece saat 20.00 dolaylarında ARGK gerillaları pusu kurdular. Bir saatten fazla devam eden çatışmada iki düşman aracı tamamen tahrip edildi. İçindeki çok sayıda asker öldürüldü ve yaralandı. Sömürgeci ordu kayıplarını gözleyerek 4 er yaralandı şeklinde verdiler.

Şemdinli yoluna ARGK birlikleri pusu atıldılar. Olayı duymalarına rağmen, sömürgeci güçler olay yerine gidemediler. Ancak sabahleyin helikopterlerle ölülerini toplayabildiler.

Eylemde hiçbir kayıp veremeyen ARGK gerillaları bölgedeki denetimlerini geceleri sürdürmeye devam ediyorlar.

8 Eylül 1987, Midyat-Ömerli: Bir düşman aracı mayına çarparak devrildi. Araç tahrip olurken, 9 asker yaralandı.

10 Eylül 1987, Dersim: Şehir girişinde kurulan pusuya düşen bir polis otosu tahrip edildi. İçindeki polisler ya öldü ya da yaralandı. Sömürgeci, her defasında olduğu gibi, 2 polis yaralandığını söyledi. Son iki ayda Dersim şehir merkezine düşman birliklerine karşı yapılan saldırılarla Dersim'in sömürgecilerle mezur olacağı iyice ortaya konuldu.

ARGK Milisliği Yaşatmamaya Kararlı

9 Ağustos 1987, Pervari: Osyan (Doğan) nahiyesinde silah almakta direnen Yakup ve Sadi Benek adlı hainler ölümlü cezalandırıldı.

16 Ağustos 1987, Derik: Ulutaş-Kelek mezrası, yurtsever olan ve silah almamakta direnen bir alanda silah alan ve bütün uyarılara rağmen çetecilikten vazgeçmeyen Salih ve Mehmet Çelik öldürülürken, Şexmus Çelik ağır yaralandı. Sömürgeci milislerin silahları alındı.

20 Ağustos 1987, Erzurum: Kılıçkaya köyünün Mille mezrasını basan ARGK birlikleri alanın azgın çete başları olan Şahin Sever, Ömer Baykara ve Şükrü Narin adlı hainler ve yakınlarından oluşan 25'ini ölümlü cezalandırdılar. Çetelerin silahları ve köyün telsizini alan gerillalar, bu eylemle alandaki çeteciliği adeta çökerttiler. Söz konusu çete grubu, aralarında Mehmet Oktay adlı ulusal kurtuluş militanı da dahil çok sayıda yurtseverin kanına girmişlerdi.

21 Ağustos 1987, Midyat: Kerboran (Darğaç) nahiyesinde muhbir Şexmus Arık

adlı muhbir tüm uyarılara rağmen, sömürgeciye uşaklık yapmaktan vazgeçmeyince ölümlü cezalandırıldı. Evi imha edildi.

27 Ağustos 1987, Derik: Şeb (Çay) köyünde çetelerle bir ARGK grubu arasında meydana gelen çatışmada, bir ARGK savaşçısı şehit düştü.

27 Ağustos 1987, Şırnak: Anılmış köyünde dokuz korucu silahsızlandırıldı. ARGK birliği köyde toplantı gerçekleştirdi. Sömürgeciere ait 9 G-1 silah ve telsizi aldılar.

30 Ağustos 1987, Dicle: Başköy-Çaylıdere köyünde daha önce yaptığı ihbarla Diyarbakır şehir merkezinde iki devrimciyi şikayet ederek ölümlerine neden olan hain Şevket Akçay ölümlü cezalandırıldı.

1 Eylül 1987, Derik: Balova köyünde devrimci kardeşini sömürgeciye teslim eden ve daha önce sömürgeci-lerle girdikleri çatışmada şehit düşen üç devrimcinin bulunduğu yer ihbar eden Seydos Abak ve karısı Enise Abak ölümlü cezalandırıldılar.

Sömürgeci Talan Tesislerine Saldırı ve Mayınlamalar Sonucu Milyarlarca Lira Zarar

16 Ağustos 1987, Tatvan: Tuğ. Kayataş ve Sahil mahallelerinde ERNK birlikleri geniş çaplı dağıtıldı. Türk ordu erlerine yönelik bildiri, geniş etki yarattı. Panik içinde olan sömürgeci, 19 yurtseveri tutukladılar.

Bu arada alınan haberlere göre başta gençlik olmak üzere şehir yığınları arasında ulusal kurtuluşçu propaganda ve örgütlenme faaliyetleri yoğunlaşmıştır. Sömürgeci son aldıkları tedbirlerle baskılarını daha da arttırdılar. "Terörizme karşı ölem" adıyla keyfi kimlik sorma ve arama uygulamalarını arttırdılar.

20 Ağustos, Bingöl-Genç: Suveren nahiyesi civarında Haydarpaşa-Tatvan demiryoluna düşenen mayına çarpan askeri donanım ve malzeme taşıyan bir yük treni büyük ölçüde tahrip oldu.

21 Ağustos 1987, Lice: Dal mezrasında DSİ 10. Bölge Müdürlüğüne ait, askeri amaçlarla yol yapan operasyon birliklerinin bir karakolu olarak kullanılan şantiyeyi basan ARGK gerillaları 1 dozer, 1 sondaj kulesi, 1 sondaj makinesi, 1 kompresör, 1 jip ve 4 karavan tamamen yakarak tahrip ettiler.

23 Ağustos 1987: Nusaybin-Haydarpaşa demiryolu iki defa mayımlandı. Mayınlardan ilkinin çarpan bir yük treni büyük oranda tahrip oldu.

23 Ağustos, Bingöl-Genç: Demir-fosfat işletmesi basıldı. İşçilerle toplantı yapıldı. Talan makineleri tümüyle yakılarak tahrip edildi.

25 Ağustos 1987, Cizre: Çağlayan köyü DSİ şantiyesi basıldı. 250.000 TL kamulaştırıldı. Şantiyenin tüm araç ve aletleri tahrip edildi. Eylem yerine gelen ordu birlikleriyle meydana gelen çatışmada bir asker öldürüldü. Eylem alanına gelen yola mayın döşendi. Mayına çarpan bir araç tahrip oldu.

25 Ağustos 1987, Dersim-Ovacık: Köy Hizmetleri Canbulak köyü İl Müdürlüğüne ait 700 milyon değerinde iki dozer tamamen tahrip edildi.

27 Ağustos 1987, Şenkaya: Aydoğdu köyündeki orman işletmelerine ait şantiyeyi ba-

san ARGK birliği, şantiyeyi içindeki araçlarla tahrip etti.

27 Ağustos 1987, Adıyaman-Çelikhhan: Çad baraj inşaatı şantiyesi basılarak iş makineleri yakılmak suretiyle tahrip edildi.

9 Eylül 1987, Pervari: Bu arada alınan haberlere göre Omyanus köyü arasında pusu kuran ARGK gerillaları üç aracı yakattılar. Araçlarda bulunan çeteler çatışmadan kaçtılar. Söz konusu araçlar Şırnak-Avyan (Dereler) köyünde yapılan karakola malzeme taşıyorlardı. Kamyonların sahibi faşist ordu ihalelerini alan Kuzay Ticaret'in sahibidir. Ayrıca uyarılara rağmen çeteleri taşıyan şoför Remzi Kirboğa cezalandırıldı. Eylem yerine mayın döşendi. Mayının infilak etmesiyle çok sayıda kontr-gerilla ve çete yaralandı.

Devam eden sömürgeci ekonomik ve askeri tesislere yönelik eylemler yaygınlaşıyor. Sömürgeci, şehirlerde bu yönlü önlemler alma yoluna gidiyor. Gazeteler, "Mardin yolları PKK mayını dolu" başlıklarını attılar. Mayınlar ve ekonomik sabotajlar, sömürgeci-faşizme büyük bir maddi darbe olup, doğrudan ekonomik bunalımı derinleştirirlerken, askeri operasyonları da bir yığın ulaşım sorunlarıyla karşı karşıya bırakıyor. Son dönemde operasyon birlikleri mayınlarla çarpmak için önlerinde sivil araçları hareket ettiriyorlar. Bunların da mayına çarpması kaçınılmaz oluyor.

Sömürgeci iyi bilir ki, Kürdistan'daki askeri, siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel vb. her türlü varlığı olan kurum, araç ve insan olarak halkımızın düşmanlarıdır. Ve bunlar ARGK'nin imha hedefleridir. Halkımızdan zorla alınan her şeyi zorla alacağız. Hem de kat kat fazlasını ödeterek.

Şehir Kitleleri Ulusal Kurtuluş Eyleminde

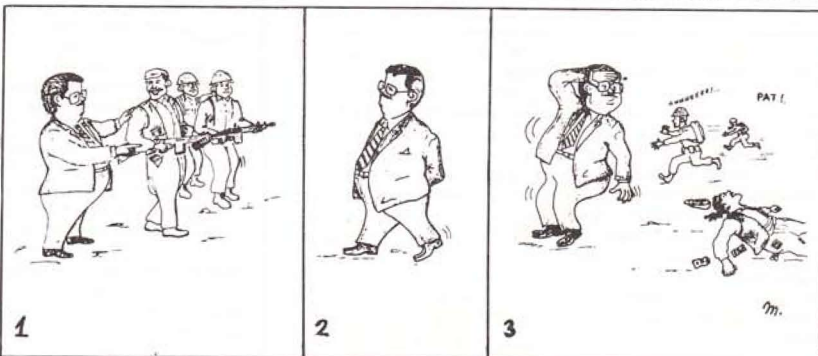
30 Ağustos 1987, Mardin: Duvarlara ulusal kurtuluşçu sloganlar yazıldı ve pankartlar asıldı.

7 Eylül 1987, Dersim-Mazgirt:

Adliye binası bombalanarak tahrip edildi. Oy sandıklarının tahrip edildi.

Dersim-Ovacık: Cevzlidere, Topuzlu, Karataş, Söğütü, Karaoğlan, Ergazi, Doludiken, Garipuşağı, Nanaşağı, Halitpınar, Aşica ve daha pek çok köye ait referandum oy sandıklarını ilçeye götüren araçlar durdurularak sandıklar tahrip edildi.

Mardin, Diyarbakır, Siirt ve Hakkari'de 200'ün üzerinde oy sandığı gerilla baskınları nedeniyle ilçelere ulaştırılmadı.

Binlerce ERNK'li Yurtsever Görkemli Bir Mitingle, Faşist Türk Sömürgeciliğini Lanetledi

KÖLN-ALMANYA:

● Feyka-Kürdistan'ın "12 Eylül protesto yürüyüş ve mitingine katılı" çağrısına uyan, Almanya'nın dört bir yanından ERNK'li yurtsever kitleler, yürüyüşün başlangıç alanına daha sabahın saat 7'sinde gür sloganlarla akın etmeye başladılar. Kitleler, Cephe birlikleri olan İşçi, Kadın, Gençlik Birlikleri kortejlerinde yerlerini aldılar ve "Biji Serok APO", "Kahrolsun sömürgeci-faşist cuntta", "Vur gerilla vur Kürdistan'ı kur", "Kürdistan'a dönüm düşmanları kovalım" ve "Biji PKK-ERNK-ARGK" sloganlarını sık sık haykırarak coşkulu ve görkemli bir tablo meydana getirdiler.

Saat 11.30'da, başlangıç alanından miting alanına doğru hareket eden binlerin oluşturduğu görkemlilik, ARGK gerillalarını temsilen giyilen askeri elbiseli gruplar, Kürdistan kadınlarının giydiği rengarenk milli giysiler ve sadece çocuklardan oluşan kortej ile yürüyüş daha dikkati çekiyordu. Yürüyüş yaklaşık 2 saat sürdü. 4 kişilik sıralar halinde 1'er metre aralıklarla yürüyüşen yurtseverlerin yürüyüşünün başı miting alanına varırken, arkası daha yeni başlangıç alanından çıkıyordu.

Büyük bir disiplin ve coşku içinde geçen yürüyüşte, kadınlar kortejinin, tüm kortejlerden daha fazla içten ve canlı sloganları yürüyüşe katılmalarını da ilgisini çekiyordu. Bu coşkulu tablo karşısında birçok Kürdistanlı, "Bu coşku ve öfke selini hangi güç durdurabilir" diyerek sevimli dile getiriyordu.

● Yürüyüş miting alanında toplandıktan sonra, Tertip Komitesi'ne oluşturulan programla miting sürdürüldü. İlk mesaj ERNK sözcüsü sundu, "Türk faşist rejimini protesto etmek ve yedi yıldır en aman-sız koşullarda faşist sömürgeciliğe karşı sürdürülen ulusal kurtuluş savaşına bu alandan destek vermek bir insanlık görevidir" diyen ERNK sözcüsü, Kürdistan'da gerilla savaşının verdiği boyut; faşist Türk sömürgecileri, emperyalist destekçileri ve sosyalşoven ile sahite milliyetçi uşaklarının sonuçsuz saldırı ve komplolarını açıklayarak, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Güçsüzmüze gerekerek bütün dünyaya haykırıyoruz:

● Aynı gün (12 Eylül 1987) Köln'de, Feyka-Kürdistan'la aynı platformda, sektek tavırlarından ötürü yürümeyen Türk sol gruplarından Partizan, Dev-İşçi, Dev-Genç, Halkın Kurtuluşu, TKP (B), TDKP-Leninist Kanat, TSK'nin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. Almanya'da bulunan yüzbinlerce Türkiyeli emekçiye rağmen, ancak 1000 kişilik bir katılım sağlanabildiler. Ayrıca elimize geçen haberlere

Bizi, kendi yolumuzdan çevirmeye hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Hain ve uşak takımıyla sömürgeciler ve emperyalistlerin, terörizm yaygaraları bize tek bir geri adım bile atıramayacaktır... Salyalı ağızlarıyla, mücadelemizin can çekişme gününü bekleyenlerin bütün heveslerini kursaklarında brakaçığız. Bunu emekçi halkımızla birlikte yapacağız."

ERNK sözcüsü, konuşmasının sonuç bölümünde ise, Kürdistanlı yurtseverlere şu çağrıyla yapıyordu: "Tüm gücümüzle bu mücadeleye omuz verelim! Ulusal Kurtuluş Cephemizin şanlı bayrağı altında toplanarak, faşist sömürgeciliğe, onun destekçilerine ve uşaklarına kinimizi ve öfkemizi haykıralım!"

● FKBDC adına mesaj sunan sözcü ise genel gelişmelerle birlikte, yürüyüşün anlamı ve önemi üzerine açıklamalar yaptı. Ve FKBDC güçlerinden SVP'nin mesajı sunuldu. FKBDC günün anlamı üzerine bildiri dağıttı.

● Protesto yürüyüşü mitinginde, kuruluşu yeni gerçekleştirilen temel Cephe birliklerinden YKWK (Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği) ve kuruluşu çalışmalarını son aşamasında olan YJK (Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği), YNK (Kürdistan Devrimci Yurtsever Gençlik Birliği) bildirilerini dağıtarak, birer mesaj da sundular.

● Ayrıca, Alman demokratları ve ilerici grupları da, yürüyüşe dayanışmacı olarak katıldılar.

● HUNERKOM sanatçıları, mitingde sunulan mesajlar arasında skeç sundu ve türkü ile şirler okudular. Mitingin sonlarına doğru HUNERKOM'un bir folklor ekibi birbirinden güzel oyunlar sergileyerek büyük alkış topladı. Ve folklor gösterisiyle, geleneksellesen bir 12 Eylül'ü protesto yürüyüşü daha geride bıraktılar.

Sömürgeci-faşist cuntanın 7. yılını protesto etmek amacıyla gerçekleştirilen protesto yürüyüşünde ortaya konan görkemlilik ve kitlesellik bir daha şu gerçeği ispatladı: Kaybeden sömürgecilik ve emperyalist destekçileri; kazanılan ise PKK-ERNK-ARGK önderliğinde savaşan Kürdistan halkı olacaktır.

göre, bu güçler ilk kortej ve konuşma sırası için ("kim önce yürüyecek ve konuşacak"), aralarında anlaşmazlık ve kavga çıkmıştır. Bunun, Türkiyeli demokratlar, Türk sol gruplarının eiddiyetsizliği olarak değerlendirdiler. Türk sol gruplarının bu işler acısı durumu, faşizmin zaferini değil, bu güçlerin tükenmişliğini, çürümüşlüğünü ve halktan ne denli koşturmuş göstermektedir.

Alman Polisinin Tüm Saldırı ve Engellemelerine Rağmen Yurtsever Kitleler Feyka-Kürdistan'ın Çağrısına Uydular:

"ARGK İLE DAYANIŞMA GECELERİ" COŞKU İLE KUTLANDI

15 Ağustos'ta Frankfurt'ta yapılması gereken geceyi Alman devleti önlemek istedi. Alman polisi önceden tüm işlemleri tamamlanarak tutulan salonu sahibine baskı yaparak, HUNERKOM'a verilmemesini engelledi. Neden beliydi; Alman devleti, Türk sömürgeciliği ile işbirliği yapıyor, verdiği sözü yerine getiriyordu.

Direnişçi halk yaratıcıdır. Kararlı kitleler 15 Ağustos'un yıldönümüne denk düşen dayanışma gecesi açık havada yaptılar. 1000'in üstünde katılım sağladılar.

Bochum'da yapılması planlanan geceyi de aynı şekilde Alman polisi yasakladı. 22 Ağustos'ta gecenin düzenleneceği salonu yüzlerce Alman polisi saatlerce kordon altında tuttu. Türk basını hemen Alman polisinin hünerlerini yazarak yurtseverleri şaşırtmayı hedefledi, geceye katılmalarını önlemeye çalıştı. Fakat bunun gecenin yapılmasına ve 2000'e yakın yurtsever killen Bocholt'taki geceye katılımını önleyemedi.

1987'nin ARGK ile son dayanışma gecesi Batı Berlin'de 29 Ağustos'ta 700'ün üstünde bir katılımla gerçekleşti.

Glessen, Bocholt ve Batı Berlin'de yapılan dayanışma geceleri, yurtseverlerin kaynaşması, kararlılık, direniş alanı oldu. Gecelede günün önemi üzerine siyasal konuşmalar yapılarak ARGK'ye ve

eylemden eyleme koşan partizanlara, savaşçılara direniş selamı yollandı. Direniş şehitleri, bağlılık sloganları, konuşmalar ve saygı duruşu ile anıldı.

HUNERKOM, direnişçi ulusal-yurtsever kültürümüzden zengin örnekler sundu. **Koma Berxwedan** marşları söyledi, davul zurna eşliğinde halk müziği örnekleri gecenin anlamıyla kaynaştırılarak sunuldu. Halk ozanlarının sunduğu direniş türküleri, kitlelerin sloganları ile kaynaşarak geceye daha da bir renk kattı. ARGK'ye yurtsever halkımızın destek ve katılmalarını ifade eden temsilcer sunuldu. Ayrıca bölgesel korolar geceyi daha da güçlendirdiler.

Bocholt'ta ARGK'nin ölüm-süz komutanı Mahsum KORKMAZ üzerine şiir okuyan yedi yaşındaki bir çocuk, Kürdistan çocuklarının gelecek yolunu net gösteriyordu. Bu an kitleleri coşturdu.

Bağış kampanyaları ardından, ulusal birlik yolunda kit-

leselliği ve PKK Önderliğine bağlılığı ifade eden "Apo Hate Hilvané" türküsünün hep bir ağızdan, tek yumruk halinde söylenmesiyle geceler başarıyla sonuçlandı.

Hollanda-Arnheim: 15 Ağustos '87 tarihinde 400'ün üstünde yurtsever ve çok sayıda Hollanda dayanışmacı demokrati, 15 Ağustos Atılımını kutladılar, devrim şehitlerini andılar.

Devrim şehitlerinin posterleri ile donanan salonda siyasal konuşmalar yapıldı. Halk yurtsever kültürümüzden marşlar, türküler ve halk oyunları sunuldu. Köylü gençliğin ARGK'ye katılımı temsil olarak sergilendi. "Yaşasın ERNK-ARGK!", "Mazlum, Kemal, Hayri halk savaşçı yolunda ileri!", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur!", "ARGK komutanı Mahsum Korkmaz ölümsüzdür!", "Biji Serok APO!" sloganları kitlelerin dayanışma ve kararlılığını ifade ediyordu.

Atina ve Brüksel'de ERNK Basın Toplantıları

ERNK-Avrupa Temsilciliği, 15 Ağustos Atılımının 3. yıldönümünü vesilesiyle, Belçika'nın başkenti ve Yunanistan'ın başkenti Atina'da gerçekleştirdiği basın toplantılarında, Kürdistan'da son bir yıllık savaşın bilançosunu verdi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin durumunu anlattı.

Basın toplantılarında ERNK sözcüleri şunları açıkladılar: "15 Ağustos 1986'dan bu yana ARGK yaklaşık 500 eylem gerçekleştirmiş ya da çatışmaya girmiştir. Bu eylemlerde 400 kadar Türk asker (subay, er, MİT mensubu,

kontr-gerilla elemanı vb.) ve bir o kadar da milis-çete ölümle cezalandırılmıştır. Bu süre zarfında ekonomik hedeflere yönelik saldırı ve sabotajlarda büyük bir artış olmuştur. Gerçekleştirilen 50 dolayındaki bu nitelikli eylemle, sömürgeciliğin ekonomik sömürü kurum ve araçlarına milyarlarca lira zarar verdirilmiştir."

Basın toplantılarında, Türk ordusunun çıkmazı, genel valiilik uygulaması, Türk devlet-

tinin Kürt işbirlikçileri daha fazla devreye sokma çalışmalarını, Avrupa'da Türk devletlerine destek amacıyla, çeşitli Avrupa devletlerinin baskıları örnekleri ile açıkladı.

Basın-yayın kuruluşları, basın toplantılarına büyük ilgi gösterdiler. Yunan ve Belçika basını dışında, Hollanda radyosu, Amerika'nın sesi radyosu, Türk basını muhabirleri toplantıya katıldılar. Ulusal kurtuluş savaşının gelişimi üzerine çeşitli sorular sordular. Toplantıların metni, basın-yayın kuruluşlarına dağıtıldı. Basın-yayın kuruluşları, toplantıyı geniş boyutlu verdiler.

15 Ağustos Şanlı Atılımı, Libya'da Kürdistanlı İşçilerce Kutlandı

Ulaşım sorunu, şirketlerin baskısı ve ücretlerin işçilere karşı tehdit olarak kullanılması vb. engelleyici nedenlere rağmen, 850 civarında yurtsever işçi, 21 Ağustos 1987'de yapılan geceye katıldı.

Geceyi direniş ve dayanışma sloganlarıyla kutlayan yurtseverler, Berxwedan vasıtasıyla yayınlanmak üzere özette şu mesajı yolladılar:

"15 Ağustos Atılımı, teslimiyet ile direnişin; sahtelik ile gerçeğin; uşaklık ile yurtseverliğin; reformist işbirlikçilik ile devrimci yurtseverliğin sınırlarının kesin olarak çizilip, birbirinden ayrıldığı dönüm noktası olmuştur. Herkes, yer alacağı safları belirlemek zorunda olmuştur. Bütün Kürdistan emekçileri gibi, biz Libya'daki Kürdistanlı işçilerin safları; direnişin, gerçeğin, yurtseverliğin ve devrimciliğin saflarıdır. Bu nedenle, ARGK savaşçıların bir daha selamıyoruz. 'Herşey Bağımsız ve Özgür Bir Vatan İçin', hepimizin şiarıdır. 'Biji PKK, ERNK, ARGK.'"

● Sol Birlik, sömürgeci Türk cuntasını protesto etmedi. Sadece birkaç kişiyle Hamburg ve Düsseldorf'da Türk konsoloslukları önünde bilgilendirme masası açtılar. TKP insiyatifindeki Sol Birlik bu tavırla, ne faşizm darılsın, ne de halk gibi bir ikiyüzlülük sergiledi. İlerici-demokratlar, "Acaba TKP, el altından Türk faşizmiyle, yasallaşmak için görüşmeler mi yapıyor" diyerek, TKP'nin bu olumsuz tavırını lanetlediler.

NATIONS
UNIESConseil Economique
et Social**BM İnsan Hakları Komisyonu nedir?**

BM, Ekonomik ve Sosyal Konseyi, aralarında ezilen halkların da sorunları —sorunu sosyal çerçevesi ile alır— olmak üzere dünyanın her tarafındaki insan haklarını savunur, araştırmalar yapar, raporlar hazırlar, soruşturmalar açar.

Komisyon "İnsan hakları evrensel beyanamesi"ni temel alır. Komisyon alt komisyonlarla çalışır. Alt komisyonlar hazırladıkları raporları üst komisyona verirler. Üst komisyondan geçen raporlar ancak bu yolla BM genel oturumları ve Güvenlik Konseyinin gündemine gelirler.

Kademeli bir süreçten geçen raporların teşhir ve tecrit ağırlığı vardır. Sözkonusu kararı çıkaran halk ve güç, halklar arası dayanışma ve siyasal destek için önemli bir uluslararası mevzi kazanmış olur.

Komisyon kararları BM'ye üye her devleti bağlar. Bu nedenle de komisyon iddialarına muhattap devlet cevap vermek zorundadır.

BM Ekonomik ve Sosyal Konseye bağlı alt komisyon her yıl Ağustos ayında BM'nin Cenevre merkezlerinde toplanır. Alt komisyonun BM tarafından atanan 26 bağımsız üyesi —bunlar tarafsız bilrikişiler olmaktadır— yanında, gözlemci olarak üye devletler, ulusal kurtuluş hareketlerinin yanı sıra NGO (non-governmental organizations) denilen hükümetlere bağlı olmayan BM'nin tanıdığı insan haklarıyla ilgilenen ve bu konuda çalışmalar yürüten "Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü)", "Human Rights Advocates (İnsan Hakları Hukukçuları)", "Anti-Slavery Society (Anti-köleci Birlik)", "International League for Rights and Liberation of Peoples (Halkların Hakları ve Kurtuluşları İçin Uluslararası Birlik)" vb. örgütlerdir.

Yalnızca birinci grubun oy kullanma hakkı vardır. Diğerlerinin söz ve rapor hakkı vardır. Yine de alt komisyonun genellikle insan haklarıyla ilgili NGO'ların raporuna bağlı kaldığı söylenebilir.

Kürdistan sorunu ne zaman alt komisyona geldi?

İnsanlığın yüzkarası Türkiye; Güney Afrika ve İsrail'le beraber sürekli komisyonun gündemindedir. Alt komisyona sunulan raporlar —NGO'ya ait— da Kürt halkının sorunlarına her yıl belli ölçüde değinilir. Faşist sömürgecilik temsilcileri, bütün hünerlerini sergileyerek, komisyon çalışmalarını baltalamaya çalışırlar. Nitekim bu defa da "Kürtler BM'ye saldıracaklar" yalanını yayıp, komisyon çalışmalarını etkilemeye çalıştılar. Çabaları sonuçsuz kaldı.

Anti-faşist Platform Kuruldu

BWK (Alman Komünistler Birliği), Volksfront, FAU/R, FAU-HD(A), Av.'da Dev-Geneç, Feyka-Kürdistan, Kıvılcık, Cephe, Kurtuluş Yolu, TSK-DK'den oluşan çeşitli Alman, Türkiye ve Kürdistan anti-faşist, demokrat, yurtsever-devrimci güçler şu ilkelere etrafında anti-faşist platformu oluşturdular:

"I- Türk faşizmini teşhir etmek

a) Bizler rejimin cezaevlerindeki işkence, baskı ve vahşetini geniş bir kamuoyu nezdinde teşhir etmek, tutuklu ve yankınları ile dayanışmayı örgütlemeye istiyoruz. Bizler cezaevlerindeki koşulları araştırarak, tutuklularla konuştuktan sonra geniş raporlar hazırlayan uluslararası komisyonların oluşturulması için çaba sarfedeceğiz.

b) Biz Türkiye'de rejime karşı kitle muhalefini destekliyoruz, mazeret kaldığı baskılara karşı olup Türkiye'deki kitle mücadelesiyle uluslararası dayanışmayı örgütleyeceğiz.

c) Rejimin Kürdistan'daki direnişini karşıladığı özel savaş (operasyonlar, sürgünler, tutuklamalar, psikolojik savaş vs.) teşhir edip direniş ile dayanışmayı geliştireceğiz.

d) Biz Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan diğer ulus ve azınlıklara maruz bıraktığı her türlü baskı ve mecburi asimilasyon uygulamalarını kamuoyu nezdinde teşhir edeceğiz.

II- Türkiye'nin AET ile işbirliğini teşhir etmek

AET daha henüz Türkiye'nin mücahatını yanıtlamış durumda değildir. Bu konuda nasıl karar verirse verilsin, şu kesindir: Türk gericiği Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı sürdürdüğü baskı politikası için AET ve Batı Avrupa emperyalistlerinden destek aramakta. Batı Avrupa emperyalistleri Türkiye ve Kürdistan işçi ve köylülerini sömürmek ve Türkiye üzeri Ortadoğu'ya yayılmayı amaçlamaktadır. Bu nedenle Türkiye'nin AET'ye üye olması Türkiye ve Ortadoğu halkları için bir tehdit oluşturmaktadır. Bizler Türk gericilerinin ve Batı Avrupa emperyalistlerini amaçlarını teşhir etmek, ona karşı mücadele vermek ve bölüsel bir gelişimin tehlikelerini kamuoyu nezdinde açıklamak istiyoruz. Türkiye'de faşizmin meşrulaştırılması çabalarına karşı en geniş çevrelerin desteğini arayacağız.

III- Türkiye ve FAC'ın işbirliğini teşhir etmek

Türk faşizmi, FAC ve Alman imparatorluğunun tarihsel olarak Türkiye ile var olan ilişkilerinden dolayı FAC ile özel ilişkilerine büyük umut başlamıştır. Alman emperyalizmi her zaman ülkenin zenginliklerini elde etmek ve Türkiye yardımı ile Ortadoğu sahasında belirleyici bir güç durumuna gelmek için Türkiye'deki egemenler, düzen güçlerine sömürgeci ve baskıcı güçlere destek sunmuştur. Bu çabalar günümüzde de FAC'ın politikaları, Türk gericiliğinin FAC'a yönelik politikasını belirlemektedir. Biz bu iki hükümet arasında işbirliği karşı bazı somut durumlarda mücadeleyi amaçlıyoruz:

a) FAC'ın Türkiye'ye yardımı durdurulmalıdır. FAC'ın sunduğu askeri yardımlar, özel timlerin eğitilmesi, verilen krediler ve siyasi destek sona erdirilmelidir.

b) Biz FAC emperyalizminin Türkiye'deki olan çıkarlarını teşhir edip onlara karşı mücadeleyi amaçlamaktayız.

c) Federal Cumhurbaşkanı R. von Weizsäcker, cunta şefi cumhurbaşkanı ve eski general Kenan Evren'i bir devlet ziyareti için FAC'a davet etmiştir. Böylece Türk faşizmine uluslararası alanda saygı ve prestij elde etmesine yardımcı olunmak isteniyor. Kenan Evren, FAC'a gelmelidir. Türk gericiliği ile FAC emperyalizmi siyasi muhalefini ezilmesi için birbirlerine karşılıklı destek sunmaktadır. Alman içişler bakanlığı ile Türk içişler bakanlığı, Türk polisi ile Alman polisi, Türk istihbarat örgütleri ile Alman istihbarat örgütleri arasında çok yönlü bir işbirliği mevcuttur. Örneğin Türk ve Kürt ilticaçıların FAC'dan iade edilmesi konusunda, Bizler FAC'daki Türk ve Kürt örgütlerine karşı politikayı yönetmelere karşı duruma amaçlıyoruz. FAC'da bulunan Türk ve Kürt örgütlerini yasaklama tehditleri ve Türkiye'ye iade edilmeleri sona erdirilmelidir.

Bu ortak faaliyetlerimizde FAC'da bulunan tüm ilerici güçlerin desteklerini aramaktayız."

**BİRLEŞMİŞ MİLLETLER İNSAN HAKLARI
KOMİSYONUNDA KÜRDİSTAN SORUNU TARTIŞILDI****ERNK'nin Faal
Çalışmaları
Ürün Verdi**

Gerek alt komisyon üyeleri, gerekse NGO örgütleri nezdinde yoğun girişimler yapıldı. Raporlar sunuldu. Ayrıca alt komisyonun ve NGO'nun ilgili yan toplantılarına katılan ERNK temsilcileri rapor ve konuşmalarla, Kürdistan halkının mücadelesini anlattılar. Çağışlı Türk sömürgeci faşizminin halkımıza uygulama ve katliamlarını sergilediler.

Bu çalışmalar ürün verdi. 10 Ağustos-4 Eylül 1987 tarihleri arasında yapılan BM İnsan Hakları Alt Komisyonunun 39. oturumunda Kürdistan sorunu geniş yer kapladı. Alt komisyona verilen NGO raporlarının ve yapılan konuşmaların en önemli konularından biri Kürdistan sorunu oldu. Kürdistan sorunu üzerine sunulan raporlar:

**Oretta Bandettini di Poggio
(International League for
the Rights and liberation
of peoples)**

Tamamen Kürdistan sorununa ayrılan, oldukça detaylı 6 sayfalık rapor özette şu noktalara değinmektedir:

"Türk devleti ırkçı bir şekilde Kürt halkının haklarına devamlı ve sistematik olarak tecavüz ediyor.

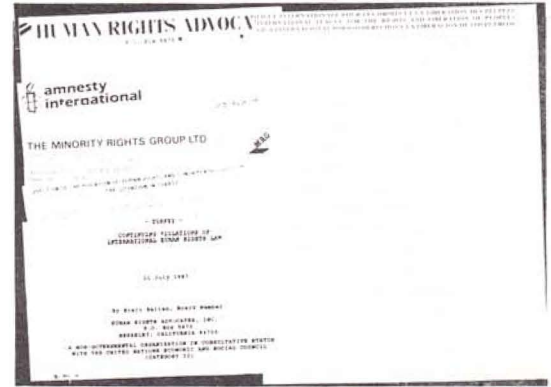
Hint-Avrupa kökenli ve vatanları Kürdistan'da yaşayan Kürtlerin bin yıllık tarihi çok iyi bilinir. Buna rağmen Kürt halkının beynelmil hakları olan bağımsızlık hakkına tecavüz ediliyor.

Türkiye'de toplu halde yaşayan 12 milyon Kürt halkı vardır. Türk devleti, Kürtlerin dilini, kültürünü, varlığını, tarihini inkar etmeyi resmi ideoloji haline getirmiştir. Türk devleti, Kürtlere "dağlı Türk" diyor.

Kürtler, hakları için direnmeğe başladılar. Türk devleti, askeri darbe gerçekleştirdi. Kürdistan'ı askeri sömürgeciliğe yönetiyor. Türk ordusunun üçte ikisi (yaklaşık yarım milyon) Kürdistan'dadır. Ayrıca köy korucuları ve özel anti-gerilla timleri (binler-

"Türkiye'de azınlık halklarına tecavüzler" başlığı altında rapor sunan merkezi Londra'da olan "Azınlık hakları grubu örgütü", Türk devletinin özellikle de 1980'den itibaren Türk olmayanlara ve müslüman olmayan dini azınlıklara yönelik baskı ve inkar politikasını sıraladıktan sonra sözkonusu raporda Kürdistan sorununa önemli yer vermiştir.

"Kürtler sürekli baskı altındadırlar. Kitlesele olarak tutuklanmaktadır. Kürt tarihi, kültürü, kimliği hakkındaki her şey yasaktır. Dilleri

ce) oluşturmuştur. Son olarak da özel valilikler oluşturmuştur. Neden?

Türk hükümeti, Kürtler üzerinde devlet terörü estiriyor. Kürtler kitlesele olarak tutuklanıyor, hapsediliyor ve işkenceye alınıyorlar. Türk ordusu, sadece 1986'da "dağlı Türk" dediği Kürt 'ayrılıkçılardan' 200 insanı öldürdü.

Kürt köyleri göç ettirilmekte, aileleri bölmekte, Kürt halkını Türk toplumu içinde eritmektedir. Sadece bir örnek vererek Tunceli'den (aş Dersim) 234 köy —ki 50.000 insan oluyor— Batı Anadolu'ya asimile edilmek üzere göç ettirildi.

Türk devleti, yoksul Kürt köylülerinden zor yoluyla ve ekonomik-politik çıkar sağlamak için toprak ağalarından köy korucularını örgütlemektedir.

Türk devletinin ortaçağdan kalma Kürt halkına karşı politika ve suçları gizli değildir. Ona sessiz kalmakla suçuna ortak olunuyor.

Şimdi harekete geçmenin zamanıdır. Enternasyonal Birliğimiz, alt komisyonu, bir an önce Türk devletinin Kürt halkına katliamlarına ve insan haklarını sistematik ihlal etmesine, Kürt halkının acı çekmesine karşı harekete geçmeye çağırır. Hemen, Kürt halkının haklarını talep edecek, örgütleyecek —uluslararası alanda— uzmanlar grubunun kurulmasını ve Türk devletinin Kürt halkına karşı politikası ve uygulamalarının araştırılmasını istiyor. Birlik olarak; alt komisyonun, Türk devletinden katliam ve tecavüzlerini derhal durdurmasını talebinde bulunuyoruz."

The Minority Rights
Group Ltd

jein örgütlenmeleri bile yasaktır. Gerçekte ise Kürtler, Türkiye'nin önemli büyüklükteki bir alanında ikamet etmektedirler. Türk devleti son olarak 2842 Kürt köyünün adını değiştirmiştir."

Anti-Slavery Society

1920'lerde Sevr Antlaşmasından itibaren Kürt sorununu ele alan rapor, "Türkiye'de 12 milyon Kürt yaşamaktadır. Kürtlerin her şeyi yasaklanmıştır. Kürtlerin eski tarihlerden bağımsızlıkları yok edilmiştir. Kürtleri dahil her şeyleri tahrip edilmektedir" demek ve komisyonun soruşturma talep etmektedir.

Alt Komisyon üyesi Hrair Balian'ın raporu

Tamamen Türkiye üzerine olan 39 sayfalık raporun 34. ve 35. sayfası Kürdistan sorununa ayrılmıştır.

Balian, raporunda diğer uluslararası kuruluşların verilerini almaktadır. "Kürt halkı üzerindeki baskıları, göçleri, köylerin adlarını değiştirmesini, toplu tutuklamaları, Kürt dili üzerindeki baskıları" anlatmakta ve "Mart 1987'de 30 Türk savaş uçağının Kuzey-Güney Kürdistan sınır alanlarını bombalamasını ve sonuçlarını" yazmaktadır.

Sonuç olarak, alt komisyon Kürdistan sorunu vd. sorunlar nedeniyle Türkiye'ye yönelik misli gereken on'dan fazla konuda tavsiye kararı aldı.

Bu önemli gelişme, Kürdistan halkının mücadelesini önemli bir propaganda ve dayanışma mevzisine aktardığını ve bundan böyle sorunun daha somut sonuçlar doğurarak sürekli gündemde olacağını göstermiştir.

Jirkan-Guyan Çatışması mı? Sömürgeciler Döğüşürdü, Sömürgeciler Barıştırdı...

Sömürgecilerin Tehlikeli Oyunu

Jirkanları tanımak gerekir. Jirkanlar Çatak, Beytüşşebap, Çukurca, Gürpınar'a dağılmış on iki kolu Ertuşların bir koludur. Tümüyü Beytüşşebap'ta kalırlar. Otuz civarında köyleri vardır. Toplumsal olarak alaman en geri ve kapalı aşiretidir. Arazi tarımına elverişli olmadığından sınırlı üretim yapar. Var olan ürünleri sınırlı oranda hayvancılıktır. Geçimi, Irak'la yapılan kaçak hayvan ticareti, yazın yaylalardan alınan kira ve göçer aşiretlerden vurulan talandır.

Özellikleri, aşireti kapalı tutmuş, aşiret içi ilişkilerin gizlenmesine yol açmıştır. Aşiretin başka özellikleri de vardır. İlkokula gidenleri parmakla gösterilir. 1983'te aşiret içinde liseyi bitiren iki, ortaokulu bitiren ancak birkaç kişi vardı. Aşiret bireyleri askere gitmezler. 1984'e kadar askerlik çağına gelenlerden ancak %10'u askere gitmiştir. Aşiret silahlıdır. 1984'e kadar silahlarını duvardan indirmediler. Bu özelliğinden dolayı daha da sıyrıldı aşiret ve diğer aşiretler tarafından parmakla gösterildi.

Ağaların rolü

Bu yapıdaki aşirette ağanın rolü en fazlaydı. Aşiret bireyleri için ülke Jirkan alanı, başkent ağanın köyü, lider de ağaydı. Ticaret, talan ve yayla vurgunlarının kaynağı ağalara giderdi. Aşiretin iki büyük kabilesi, iki büyük ağası ve bunlara bağlı küçük ağalar vardır. Bunlar Tahiri Kerevan ve Hacı Dırbaş'tır. Tahire bağlı Ebubekir, Hacı Dırbaş'a da bağlı Kokel vb. daha az nüfuzlu ağalar vardır.

Böyle olunca hem aşiretler diğer aşiretler, hem de aşiretin içinde çatışmaların arkası kesilmezdi. En çok Silopi aşireti Tayalarla talan ve yayla nedeniyle çatıştı. En çok da çekindikleri aşiret Guyanlardır. Zira Guyanlar hem daha kalabalık, hem de daha vurucuydular.

Sömürgeciler devrede

Silah, sınır ticareti, kan davaları, adam vurma ve askere gitmeme nedeniyle sömürgecilerle araları açık, en kısa tanımla hepsi mahkumdu. Buna rağmen, 1984'e kadar Jirkanlara yönelik tek operasyon yapılmadı. Böyle olunca da ağalar daha da otorite kazandı.

Ağalar ajandı ve karakollarla oturup kalkıyorlardı. Sami Abdurrahman, Çukurca'da Habur Suyu civarına yerleşince, Türk karakol komutanlarının ilişkisi kanalları Jirki ağaları oluyordular. Nitekim 1978'de katledilen 700 civarındaki YNK peşmergesinin katilleri ağırlıklı Jirkan ağalarıdır. Bu olaydan sonra çatışmada ele geçen silahların

paylaşımı nedeniyle yerel MİT mensupları ile Ahmet Kerevan'ın arası açılır. Çıkan çatışmada Ahmet Kerevan ve yedi asker öldürülür. Olayda rol oynayan Sivast MİT mensubu savcı ve MİT mensubu Diyabakır Hürriyet muhabiri yine MİT tarafından Silvan yakınlarında öldürülür. Olay trafik kazası olarak basına yansır. Ahmet'in yerine kardeşi Şehmus geçer. 1984'te Şehmus ölünce yerine en apolitikler olan kardeşi Tahir geçer.

Diğer ağa Hacı Dırbaş ise 1980'de I-KDP ile ortaklık halinde (Dr. Cercis'in emriyle), on İslami Parti elemanını Türk devletine teslim eder.

Guyanların durumu daha değişik

Tarihsel olarak daha direnişçidir. Aşiret yapısı dağılmış etkin ağa kalmamıştır. Yurtseverlik daha bilinçlidir. Güney Kürdistan direnişinde kitlesel olarak yer almış yüzlerce şehitleri vardır. Dışa açılmış ve oldukça kalabalık bir aşirettir. Aydınları fazla ve diğer aşiretlere göre daha ileri siyasal bilinçleri vardır.

Aşiret, bu özelliğinden direnişçi bir karakter kazanmıştır. Sömürgeciler, aşirete yönelmiş, her köye karakol kurmuş, kan davalarından yararlanarak ajanlığı geliştirmiştir. Guyanlar içinde Hacı Bayram kabilesi, Guyanlardan daha çok Jirkanların karakterini taşımaktadır.

Otonom-reformist güçler aşiretlerin potansiyelini suis-timal ettiler.

I-KDP, İKP, KUK vd. güçler ağaları temel aldılar. Onları yurtseverliğin kaleleri olarak gördüler. Özellikle Guyan yurtsever gençliğini çirkin örgüt için yozlaştırmaya başladılar.

PKK ne yaptı?

PKK, 1982 yazıyla bu alana el attı. Aşiret tabanıyla ilişkiye geçti. Ağaları zorladı. Otoritelerini tanımadı. Aşiret kavgalarının ve talanın önüne geçti. İlk planda birkaç Guyan ajanını 1983'te cezalandırdı. Jirkan ağaları, bu gelişmeden ürktüler. Bol bol I-KDP ile yazıştılar. Bunlar belgeseldir. Fakat bir şey yapamadılar. Gittikçe aşiret içi ilişkiler su yüzüne çıkmaya ve ağa otoritesini dindiremeyecek geliştirdi. Kaldı ki o kof aşiret yapımını devam etmesi artık imkansızdı. Aşiret potansiyelinin ulusal kurtuluşu kayması hem Türk devletini hem de I-KDP'yi ürküttü. Aşiret tercihini yapmak zorundaydı. Taban tercihini açık yapıyor, ağalar ise devletle pazarlık halindeydi. Fakat Guyanlar devrime açıldı. Yüzün üzerinde köylü genç HRK savaşçısı oldu. 1984-87 arasında HRK, ARGK saflarında yirmi civarında şehitleri oldu.

15 Ağustos, Jirkan ağalarının kara günü oldu. I-KDP, Ferit Melen vb. devreye girdi. Önce ölüm emriyle aranan Jirkan ağaları birden yüzbaşı rütbesiyle, helikopterlerle taşınmaya başladılar. Ağalar aşirete silah ve ceteçilikle dayatınca 120 ev, Hakkari, Van, Batman ve Mersin'e taşındı. HRK'nin 1984'te Beytüşşebap'ta bir yüzbaşı ve 1985'te birkaç Jirkili ajan cezalandırılması, ağaları daha da azdırdı. Fakat aşiret tabanı ağaları izlemedi.

Guyanlar ise 1986'ya kadar silah almamakta direndiler. Bu tarihte Hacı Bayreler ceteleştiler. Diğer bazı odaklar çıktysa da bunlar 1986 ve 1987'de vurulan darbelerle dağıldılar.

Otuz yıldır çatışmamış iki aşiret neden birden çatıştı?

1984-15 Ağustos'un görünmeyen en önemli yanı alandaki aşiret çatışmalarının birden kesilmesidir. Bu tarihte kadar her yıl aşiret kavgalarında yirmi-otuz kişi ölürken, bu tarihten sonra sözkonusu alanda böylesi tek olay gösterilemez. PKK'nin otoritesi her iki alanda da sardı. Uludere birkaç defa ayaklanma durumunu yaşadı.

Türk Burjuvazisinin "Referandum" Oyunu ve Bazı Sonuçları

Türkiye'de 6 Eylül '82 faşist anayasasının geçici 4. maddesi üzerinde yeni bir oylama yapıldı. Adına "referandum" denen bu oylama için, aylar öncesinden süren bir propaganda başlatıldı. Faşist rejimin çeşitli politik grupları

Şimdiye değin tek bir ARGK savaşçısı bile Jirkan ceteleleri tarafından vurulmuş değil. Tam aksine ağaları, devrimin darbelerinin tehdidi altında. Guyilerde ceteçilik sonuçsuz kalmaktadır. Türk devleti, tekrar I-KDP'nin Zaxo, Uludere sınırına yerleşmesine göz yumdu.

Bütün bunlar, çatışmaların nedenini göstermektedir. Çatışmalar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve iki aşiret kitlesine karşı sömürgeci ordu ve ağaların ortak provokasyonudur. Nitekim, Türk basım balon haberlerle çatışmaları büyötmek istemiş ve oyununun bir sonucu olarak cetelelerini -ağalarını- barıştırmıştır da. Barış heyeti alanın gedikli ajanlarıdır. Bunlar Elke ağası Mehmet Ataman, Uludere'li Cindi Paksoy, Nireli Sağlık Tank vb.'leridir.

Sömürgecilik tehlikeli oynuyor. Alan potansiyelini birbirine kırarak, alanda PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurmayı hedefliyor ve provalarını yapıyor. Oyun açık, suçlular bellidir.

Aşiretçilik ve kan davaları, sömürgeci egemenliğin ürünüdür. Ancak artık top geri tepmektedir. Faşist ordu su-bayları ve uşakları ağalar bunun bedelini, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin darbeleri altında ezileceklerdir.

dine "devrimci", "sosyalist", "anti-faşist", "işçi sınıfının ve halkın çıkarlarının savunucusu" diyen birçok güç de katıldı. Bileümle tasfiyeciler ve uşaklar (TKP'den TIKP'ye, TKP-ML'den TKSP'ye kadar, bunların iç ve dış örgütleri,

Sömürgeci-Faşist Ordu, Çıkmazının Acısını Yoksul Halktan Çıkartıyor

ARGK'nin Mille cetelelerine vurduğu darbeden sonra, sömürgeci ordu halka yöneldi. Aralarında 80 yaşındaki yaşlıların da bulunduğu çok sayıda yurtsever köylüyü tutuklayarak yalan makinası adı altında günderler Siirt askeri garnizonunda işçene altında tutulurken, köyün geriye kalan kesimi göç ettirildi.

9 Ağustos'ta iki ARGK savaşçısını şehit eden faşist devletler olayın geçtiği Gercüşün Dereler köyünde olay yerinden çok uzakta tarlalarında çalışan Hasan Kaya (65 yaşında) adlı Yaşlı Kürt köylüsünü öldürerek cesedini savaşçılarının yanına koyup "üç terörist öldürdük" alçak yalanını yaydılar. Sadist sömürgeciler aynı olayda Ali Kanat adlı yurtsever genci de katlederek ARGK üyesi süsü verdiler.

Faşist ceteleler cinayetlerine devam ettiler. 3 Eylül 1987 günü Kızıltepe'de Akdoğan köyü-Büyükbogazı mezarısında halkı kurşun yağmuruna tutan özel kontr-gerilla timleri Sabri Karatay adlı yaşlı köylüyü katledip, çatışma süsü verdiler.

Bingöl-Kığı'da (16 Ağustos 1987) faşist Türk askerleri Düzgün Ölmez adlı belediye işçisini kurşun yağmuruna tutarak katlettiler. 24 Ağustos 1987 günü Ceylanpınar yakınlarında İsmail el Kasım adlı Güney Kürdistanlı köylüyü katleden askerler, cinayetlerine "sınırı geçtiği için vurduk" süsü verdiler.

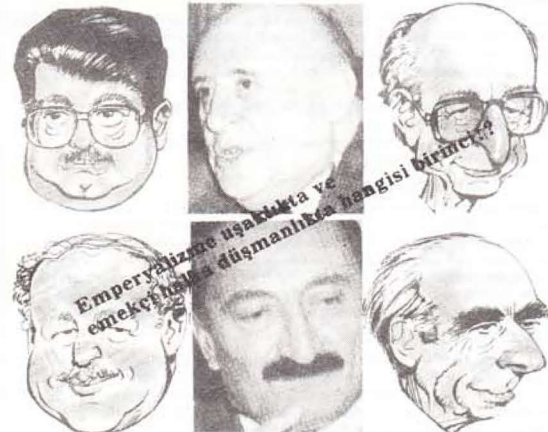
Hınıs'ta Ali Çınar isimli imam, topladığı Kurban derilerini PKK'ye yardım amacıyla kullandığı zaniye tutuklandı. Pervari'de de iki köylü, PKK istihbaratçısı zanıyla yakalandı.

22 Ağustos 1987 günü Irak savaş uçakları Türk faşist-sömürgeçiliği ile işbirliği halinde Uludere köylerini, özellikle Ortasu köyü civarını bombaladı.

Çılgınlaşan faşist ordu, halkımıza ait ne varsa ona saldırıyor. Uludere, Silopi, Cizre, Eruh, Şırnak, Şemdinli, Mardin, Sason, Bingöl, Dersim, Ağrı'da sürdürdüğü operasyonlarda faşist ordu hezimetle uğradı.

Bu ara ARGK'ye katılmaları yoğunlaşmaktadır. Özellikle Mardin köylerinden ARGK saflarına yoğun akın olmaktadır. Son olarak Şırnak Toptepe köyünde bir grup köylü genç ARGK birliğine katılmıştır.

ARGK büyüyor, her çatışmada faşist-sömürgeci ordu birliklerini bozguna uğratarak, Türk ordusundan kaçışlar yoğunlaşmaktadır. Son olarak 9 Ağustos'ta Sarıkamış 17. Piyade Alayından iki Siirtli yurtsever Atatürk büstünü kırıp, sömürgeci bayrağı yakarak fırlatmışlardır.

ikiye bölünüp, "evet" veya "hayır" diye, Türkiye usulü bir kampanya yürüterek kitleleri aldatmaya, halkı kendi peşlerine takmaya çalıştılar. "Rejimin aybını kaldırmak" denen bu oyuna bir de "demokratikleşme" süsü verilerek, faşist diktatörlük bir nezbe de olsa maskelenmeye çalışıldı.

Faşist-sömürgeci rejimin bu oyununa sadece büyük burjuva politikacıları değil, ken-

dernek ve yayıncıları "evet oyu vererek, demokrasi için bir adım atalım" diyerek, faşist rejimin onaylanması için çalıştılar. Aynı biçimde bütün emperyalistler de bu oyunu desteklediler.

Bunlara karşı, "faşist-sömürgeci rejimin bir özel savaş yöntemi olan referandumun boş çıkarılması", "veba ile kolera arasında seçim, Özal Devamı 19. sayfa

MİT ve emperyalist istihbarat teşkilatlarının PKK ve Kürdistan halkına yeni bir provakasyonu daha:

Bir Daha Palme olayı; katil Türk MİT'inden ve katil SÄPO'nun elinde

OLOF PALME'NİN ÖLDÜRÜLMESİNİN BUGÜNE

Olof Palme, 28 Şubat 1986'da Stockholm'da sokak ortasında öldürüldü. Katili Palme'nin karısı gördü. Öldürüldüğünde Palme'nin koruma polisleri yanında değildi. Katil bunu iyi biliyordu.

Olayın hemen ardından failer arandı. SÄPO için katil belliydi. Holmer daha Ağustos '85'te "PKK'nin O. Palme'yi öldüreceği" savını ileri sürüyordu. İleri sürülen gerekçe çok saçmaydı. Belli ki senaryo önceden hazırlanmıştı. SÄPO'nun PKK ve Kürdistan yurtseverlerine saldırısı, Türk sömürgeci basın tarafından doğru çıkarıldı.

Holmer, birbuçuk yıldır, bütün devlet olanaklarını kullanarak yaptığı soruşturmalardan sonuç alamadı. Tam aksine ortaya sürdüğü savlar tek tek çürütüldü. İsveç devleti ve SÄPO teşhir oldu. 1987'de SÄPO yöneticisi Holmer görevinden ayrılacak zorunda bırakıldı.

SÄPO'nun haber kaynakları kimlerdi?

1) Şu anda Sol-Birlik dümesine takılan özellikle Kürt siyaset lider tayfası (Peşeng, TKSP) ve günümüzde Rızgari ci avukatlar guruhu.

2) Birinci grubun ihbar ve raporlarını doğrular tarzda sözde tahli ve bilgi kaynağı olan Scher, Süleyman vb. iblisler.

3) MIT.

4) Sözde bağımsız, her tarafta ajanlık yapan gazeteci, yazar, ozan vb. pozlarına bürünen uşak Kürt entellektüelleri...

BAZI ÖNEMLİ BELGELER

Daha olayın hemen ardından üst düzeydeki bir İsveç devlet yetkilisi, "Cinayet PKK'nin karıştığını sanmıyoruz ve bunun olanağı da yoktur" diyordu.

Bu arada Sovyet televizyonu Palme'nin öldürülüşünü ve olayın ardında CIA ve silah tekellerinin bulunduğunu delillerle belgeleyen bir dizi hazırladı. "İsveç demokrasisi" dizinin, İsveç'te gösterilmesine izin vermedi.

22 Mayıs 1987 tarihli S-wenska Dagbladet gazetesinde Roger Magnergard, İsveç'te istihbaratının provokasyonunun başarısızlığını belgelemektedir. Uzun yazının bazı bölümlerini alıyoruz.

"PKK TERÖRİST BİR GRUP DEĞİLDİR

İsveç Gizli Polisi (SÄPO) hükümet tarafından terörist olarak damgalanan Kürt örgütü PKK'yi terörist olarak görmüyor.

"Ben PKK'yi asla altılmış grupta bir terörist grup olarak görmüyorum. Onlar hiçbir zaman gerçek anlamda herhangi bir terör olayı işlemediler" diyor SÄPO komiserlerinden Krister Hansen. K. Han-

sen, bu konuşmasını perşembe günü düzenlenen terörizmle mücadele konulu bir seminerde yaptı.

Seminerden sonra bu değerlendirilmenin kendisine mi yoksa SÄPO'ya mı ait olduğunu sorduk. "Bu benim şahsi değerlendirmem değildir" diyor SÄPO komiseri. "PKK'yi terörist olarak değerlendiren sadece Türkiye'dir" diye de-

PKK'ye yönelik "Operasyon Alfa" planı gereğince 60-70 dolaylarında 'yurtsever Kürt' tutuklandı. Çünkü, polise göre bunların hepsi Palme cinayetinden sorumlu... Ama plan başarısızlıkla sonuçlandı.

Yüzlerce kişilik özel polis timlerinin bir yıl aşan yoğun çabalarına rağmen PKK aleyhinde en ufak bir kanıt bile

bulunamadı. Bunun nedeni basitti. Hedeflenen tek insan bile olaya karışmamıştı.

Bu sonuca rağmen baskı ve yıldırma faaliyetleri sürüyor. "... Polis şefi Holmer'in 'Kürt teorisi' göre PKK ile ilişkisi olan herkes suçlu. SÄPO, cinayetden aylar önce PKK'nın Palme'yi öldüreceğini ileri sürmüştü, hatta için işleneceğini de 1 Eylül 1984'te (ek 3, sayfa 6- inananlar gidip kendileri kontrol edebilirler.) belirtmişti.

... SÄPO belli kaynaklardan —bu kaynakları tahmin etmek güç olmazsa gerek—

CİNAYET DOĞALDIR

Aşırı sağ ve sol örgütlerin kendisinden ayrılan varması görülmemiş bir olay olmadı. "Doğal olmayan, PKK'nın İsveç'te yaptığı hatadır; yani cinayetleri burada gerçekleştirmedi. İsveç kanunlarını çiğnediler onun için örgütü terörist olarak damgalamak yerrindedir. Ama PKK hiçbir zaman gerçek terörizm diye nitelendirdiğimiz olaylara, —örneğin suçsuz insanları rehin alma gibi— karışmadığı için Batıda kendisini suçlu bir konuma sokmamıştır. Onun için ben onları gerçek anlamda bir terörist örgüt olarak değerlendiremem."

Ayrıca Hansen, PKK'nın Palme olayıyla ilgili olup olmayacağı konusunda "çok az ihtimalli" diye bir değerlendirme yaptı. Palme cinayetinden sonra PKK, polisten basına ulaştırılan bilgilendirmeye dayanarak defalarca terörist olarak tasvir edildi. Krister Hansen, "Ümit ederim ki, bu, Kürtleri herhangi bir olumsuzluğa (provokasyona) itmez."

Thomas Kanger muhabiri olduğu gazetenin Temmuz '87 tarihli sayısında şunları yazıyor:

"İsveç polis örgütü içinde oluşturulan 'Palme olayını araştırma grubu'nun ilgi alanına giren Kürtler, şimdi de gizli polisin baskılarıyla karşı karşıya gelmiş bulunuyor. Çünkü, Palme olayından dolayı suçlu bulunamadılar. Öyleyse suçsuz oldukları için cezalandırılmaları gerekiyor."

Hans Holmer ve SÄPO'nun

bulunamadı. Bunun nedeni basitti. Hedeflenen tek insan bile olaya karışmamıştı.

Bu sonuca rağmen baskı ve yıldırma faaliyetleri sürüyor.

... Polis şefi Holmer'in "Kürt teorisi" göre PKK ile ilişkisi olan herkes suçlu. SÄPO, cinayetden aylar önce PKK'nın Palme'yi öldüreceğini ileri sürmüştü, hatta için işleneceğini de 1 Eylül 1984'te (ek 3, sayfa 6- inananlar gidip kendileri kontrol edebilirler.) belirtmişti.

... SÄPO belli kaynaklardan —bu kaynakları tahmin etmek güç olmazsa gerek—

aldığı informasyona dayanarak PKK'yi terörist organizasyonu olarak da damgalamıştı.

"... Kürtlerin suçsuz olduğu görüldü. Polis teşkilatı içindeki yetkililer kendi rezaletlerinin utancı altında desifre olup dağıldılar."

OLOF PALME'Yİ KİM, NEDEN ÖLDÜRDÜ?

Palme, sosyalist enternasyonalin Brand ve Krensky ile beraber en aktif önderiydi. Reagan'ın silahlanma ve saldırganlığına karşı duruyordu. Özellikle de yıldız savaşları projesine karşı duruyordu.

Krensky ve Brand zaten iktidarda değillerdi. Palme, bölgesel savaşlar konusunda da, ABD politikasını izlemiyordu.

Reagan'ın anti-terörist birliği önünde Palme bir engeldi. Hem de bu olayın failleri PKK gösterilerek, ABD'nin saldırganlığı onanacak, Avrupa kamuoyunda ABD sevimli gösterilecekti.

İkinci husus, İsveç silah tekellerinin Bofors topları sorunuydu. İsveç, bu toplardan İran ve Hindistan'a satıyordu. Bu hem ABD politikasının hem de ABD silah tekellerinin hesabına geliyordu. Açıkça çöplüğümde kimseye yer yok diyordu ABD.

Üçüncüsü; devrede Türk faşist devleti vardı. ABD'nin çıkarları Türk faşizminin çıkarlarıydı. İsveç tekellerine, ihaleler peşkeç çektiliyordu. Palme olayından sonra İstanbul metro ihalesi bir Göteburg firmasına verildi. 10 Haziran '87 tarihli Tercüman'da Ergun Göze'nin köşesinde İsveç Sosyal Güvenlik Bakanı Anita Grandin'in açık itirafları var...

Dördüncüsü; Palme olayı ile PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin siyasal itibarı zedelenmek amaçlandı. İsveç sosyal-demokrasisinin, Kürdistan silahlı mücadelesine karşı tasfiyeci rolü biliniyor.

Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. Yenilen SÄPO oldu. Kazanan PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi oldu.

Katilin kim olduğu ve kimlerin tezgahladığı ortaya çık-

aldırılar boşa çıkarıldı.

Alman polisi ve MIT başarısızlıklarını örtmek, teşhirlerini önlemek ve yeni saldırılara zemin yaratmak istiyorlar. Nitekim, Hürriyet gibi gözensiz bir organın haberini kaynak olarak gösteren ve en erken davranan Alman televizyonu oldu. Halbuki, hiçbir Avrupa basını Türk basınına güvenilir kabul etmez. Türk basınının ahlaksızlığı ve MIT'in oyunaçağı olduğu o denli açığa çıkmıştır ki, bir kısım Türk basını bile bunu işlemek durumunda kalmıştır.

PKK-Avrupa Temsilciliği, konuyla ilgili 3.9.1987 tarihli bildirisinde, oyunun nedenlerini açıklıyor:

"Halkımız ve onun büyük önderi Partimiz, bu günlerde de, geçmişten beri hiç yabancı olmamıştı. Kompro girişimlerinden yeni bir taneyle daha karşı karşıya bulunuyor. Halkımızın kasabı faşist sömürgeci Türk devleti, dünya halklarının ve ilerici insanlığın düşmanı emperyalizmle elele vererek, önderliği PKK başında Kürdistan halkını bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı yeni komplolar tezgahlamaya çalışıyor. MIT-CIA-SÄPO ortaklığı, bugün sosyal Alman gizli istihbarat örgütleri (BND ve Anayasayı Koruma Teşkilatı) olmak üzere diğer emperyalist devletlerin polis örgütlerinin de yakın işbirliği ile yeni oyunlar peşinde koşuyor. Düzenleyicisinin kendileri olduğu kesin açığa çıkmış olan ve en geniş kamuoyunca da açıkça bilinen Palme cinayeti olayını çok gülmün biçimlerde yeniden ortaya atarak, bununla Partimizi ve halkımızın kurtuluş mücadelesini sözde karalamak, bu en kutsal, haklı ve insanî mücadeleyi bir 'terör hareketi' olarak göstermek ve böylece kendi yenilgilerini giderip komplocu ve saldırgan güçlerini gizlemek istiyorlar."

Kamuoyunca da çok iyi bilindiği gibi, Olof Palme olayının CIA-MIT-SÄPO ortaklığı tarafından düzenlendiği kesin olarak açığa çıkmıştır. Bunu, kendilerinin yeni iddia olarak ortaya attıkları 'PKK'-den ayrılanlardan büyük paralar karşılığı aldığımız bilgiler sonucunda" sözleri bile açıkça doğrulanmaktadır. Ve bu durum, bu güçlerin kendi rahşiliklerini örtbilmek için ne tür yollara başvurdukları, ne kadar para harcayıp nasıl insanları satın alarak yalan açıklamalar yaptıklarını gösteren somut ve yeni bir olaydır. Türk faşist sömürgecilerinin yüz milyonlarca harcayarak halkımıza karşı kontrol örgütlemeye çalıştığı bilinen bir durumdur. Emperyalist devletlerin de, bu çabalarında Türk faşizmine benzer yardımları ondan daha fazla olduğu açığa çıkmıştır."

Hürriyet'in Türk genelkurmaylığından yönlendirildiğini bilmeyen yoktur. Durup dururken ve her şey belli olmasına rağmen neden böylesi bir

Devamı 19. sayfa

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

Bundan 50-60 yıl önce (1915-25'ler) sömürgecilerin Mezopotamya ve kuzeydeki Kürt halkına karşı gerçekleştirdikleri soykırımlar neticesinde bu alana yerleşmiş biz Kürdistanlıların durumuna kısaca değineceğiz.

Bizler Lübnan'da yaşanan ağır siyasi bunalımlar ve dayatılan olumsuzluklara rağmen, var olan ulusal özelliklerimizi halen korumakla birlikte, bazı kesimlerimiz ise Araplaşmanın eşiğine gelmiş durumdadır.

Lübnan'ın siyasi örgütler tarafından bölünmüşlüğü bizlere de doğrudan etkilemiş ve bölünmelere yol açmıştır. Lübnan'da her insan adeta bir örgüt, bir partidir. Bu nedenle yaşamın bir parçası olan savaşta mutlaka, çeşitli güçlerle hareket etmek zorunluluğu doğar. Bizler de sözkonusu güçlerle harekette siyonizme ve emperyalizme karşı savaştık, onlarca Kürdistanlı Lübnan savaşında siyonizme karşı direnerek şehit düştük. Bu örgütlerin enternasyonalist dayanışma alanındaki yetersizlikleri bizleri etkilemektedir. Bizlere Kürdistanlı olarak değil, Arap gözüyle bakıldıklarından dolayı birliğimiz, iki halkın birliği biçiminde gelişme göstermedi. Sadece emperyalizm ve siyonizme karşı

LÜBNAN MEKTUBU

var olan kinlerin birlikte hareketi olarak gelişti.

Aynı dönemde bu alanda faaliyet gösteren ne idüğü belirsiz Güney Kürdistan'daki ilkel-milliyetçilerin uzantısı bazı güçlerin de yaptığı yurtseverlik sömürüsü, çeşitli güçlere ajanlık ve Kürt savaşçı ticareti oldu. Bunların bir halk adına ciddiye alınmaları düşünülemezdi bile.

Lübnan sahasında Falanjistlere karşı ön saflarda savaşanların ilki Kürtler oldu. Bu dönemde gerek dini inançlar, gerekse de bölünmüşlüğü, bu saflarda yer almamızı doğuruyordu. O dönem "sunni-Murabiton" örgütü ve Kemal Canpolat'ların saflarında hareket ediyorduk. Birinci tercihi dini inançlar nendi. İkinci tercih ise o dönemde Kemal Canpolat İçişleri Bakanıydı. Kürtlere bazı demokratik-hukuki hakların tanınması ve yaşanan siyasi kargaşalar nedenidir. Diğer önemli bir husus ise, Kürtlerin savaşçı özelliklerini gözönüne getirsek, o dönemde herkes Kürtleri kendi saflarına çekmek istiyordu. 1980'e kadar Lübnan'daki Kürdistan yığınlarının durumu buydu: Bölünmüşlük, parçalanmışlık, her haktan yoksunluk ve başkaları tarafından savaş malzemeleri olarak kullanılmak.

Kürt kitleleri adına kurulan örgütler, başka politik güçlerin maşası olup, tahribatı derinleştiriyorlardı.

O dönemde kurulan bazı cemiyetlerin adlarını bile belirtirsek amaç ve durumları daha da anlaşılacaktır.

— Cemaiye Eriz Ji Bo Spora Kurdî (Lübnan Kürt Spor Cemiyeti)

— İttihat Telebe Kurd Fi

Lübnan (Lübnan Kürt Öğrenciler Birliği)

— Cemaiye Sekafiye Kürdiye Lübnaniye (Lübnan Kürt Kültür-Sanat Cemiyeti)

— Cemaiye Li Xerbiye Li Kurdiye Li Lübnaniye (Lübnan Kürt Hayır Cemiyeti)

Sözkonusu cemiyetlerin Lübnan sahası ve Kürdistan halkıyla hiçbir alakası yoktu. Çünkü Lübnan sahası kanbarut, ölüm-kalım alanıdır. Bu durum orada yaşayanların bir parçasıdır. Ya bu yaşamı kabullenecek, ya da başka dıvarlara gitmek zorunda kalacak. Bu cemiyetler 1963 yılından bu yana Kemal Canpolat tarafından tamnan bazı haklar sonucunda kurulmuştur. Hiçbiri ne kendi amacına göre hareket etti, ne de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine zerre kadar bir yararı dokundu.

Savaş güçleri sınırlar, kimliklerini ortaya serer. Yaşamaya hakkı olmayan siler süpürür. Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, coğrafik olarak uzak da olsa, kısa sürede etkisini Lübnan'daki biz Kürtler üzerinde gösterdi. Bu durumda sahte ve uydu çetemi örgütlerin dağılması kaçınılmazdı. Çete diyor. Gerçekten bunlar gangasterdi. Bizlere yapmadıklarını bırakıyorlardı. Her biri birer Neron kesilmişti. Öyle masum da değillerdi. Belki inanmakta zorluk çekilir ama, Türk MIT'inden, Falanjistlere, SÄPO'ya kadar güçle ilişkileri olup onlar adına ha-

reket edebiliyorlardı.

Nitekim, PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve ERNK çalışmalarının Lübnan'da uygulanması, bu güçleri düşmanlığa itti. Düşmanlıkları açığa çıkarılıp, sonuçsuz bırakılınca hemen hemen tümü SÄPO'nun himayesine, yani İsvaç'e göçtüler.

Bizi mücadelemizle tanıştıran etkenler açık ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde direnerek şehit düşen PKK militanlarının kız kardeşleri ve Kürdistan halkının Ulusal Önderi, Başkan APO'nun önderlik ettiği kutsal mücadelesidir, siyonizme karşı omuz omuza savaşmış 82'lerde şehit düşen çok sayıda PKK militanının döktüğü kanda, 21 Mart'ta Newroz ateşini zindanlarda yakan MAZLUM'ların yiğit direnişidir.

Ulusal bağımsızlık savaşımızla tanışmamız 1980-81'lere dayanır. Ancak bu dönem, kendiliğinden gelişen bir dönemdi; örgütsüz, öndersizdik. Fakat elimizden geldiği kadar propagandayla düşman oyunlarına karşı koymayı, faşist Türk devletinin baskı katliam ve zulmünü protesto etmeye vb. pratik eylemlerle kısmen de olsa görevlerimizi yerine getirmeye çalıştık. Bu örgütsüz dönemde kitlelerin kendiliğinden faşist cuntanın Diyarbakır zindanlarında kallesçe katlettiği önder Mazlum DOĞAN vd. yoldaşlara sahip çıkmak için sömürgeci Türk devletinin Beyrut'taki Turizm

Bürosunu bombalama eylemi olmuştu. Daha sonra Parti ve Cephe militanlarının alanımıza gelmeleriyle, faaliyetlerimiz giderek vücut buldu.

Bu çalışmalarımız kısa sürede onlarca savaşçı ve militan kişiyi bağımsızlık mücadelesine kazandırdı. Kitlelerin maddi-manevi desteğini sağladık. Bunlardan anılması gereken kutsal şey ise, 1985'te bir kaza sonucu şehit düşen, şehit Semir AHMET yoldaştır. Anısına bağlı kalmak; onun özlüm duyduğu Kürdistan'ı bağımsızlığa kavuşturmak için, tüm yurtsever Kürdistanlıları, ERNK etrafında kenetleyerek ARGK bayrağı altında savaşmaktadır.

Ülkemizde gelişen ulusal direniş savaşımız, dünyanın neresinde olursa olsun, Kürdistan insanını bilinçlendiriyor ve savaştırıyor. Biz, Lübnan'daki Kürdistan yurtseverleri bunun bilincindediriz, ulusal savaş, kalıba dönmüş yoldur. Kürdistan Ulusal Kongresi doğrultusunda ve gerçekleştirilmesi çalışmaları, bizleri de coşkuyla bir çalışmaya sokmuştur.

Bu doğrultuda gücümüzü, ERNK'nin bir cephesel birliği olan Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK'nin Lübnan kolunda yoğunlaştırdık ve örgütledik. Çalışmalarımız bu ileri bilinç ve örgüt seviyesinde atılm yaparacak gelişecektir. Hiçbir şey bizi ulusal kurtuluşçu çalışmalarımızdan alıkoyamaz.

Lübnan'dan bir ERNK üyesi
28 Ağustos 1987 - Beyrut

1985-86 yıllarında Ankara Genelkurmay Başkanlığına bağlı gizli terör şubesinde bilgisayar bilgilerini toplama bölümünde askerliğini yapan bir Kürt askerinin mektubundan

"Halk Apocuları Devletten Daha Çok Destekliyor..."

Önce şunu belirtiyim; bu bölümde çalışmam, nüfusunun metropol şehirlerinden birine kayıtlı olması ve teknik konulardaki mesleki becerimdir. Önceden, benim ve aile durumumu en ince noktasına kadar araştırdılar. Bir şey bulamadılar. Ben ilgili konuda bilgisayarda toplanan bilgileri kağıda geçirilmiş olarak ilgili komutanlara aktarıyordum. Bu nedenle komutanların davranışına kamuoyuna açıklanan çeşitli olay haberlerinin aslına ve Kürdistan'daki mücadeleye karşı istihbarat çalışmalarına şahit oluyordum.

Bunlardan bazı örnekleri aktaracağım:

1- Buradaki çalışmanın bir yönü Genelkurmaylık ajanları tarafından gönderilen bilgilerin derlenmesi ve karşı uygulamaya hazır duruma getirilmesiydi. Yollanan bir kısım ajanların görevi PKK'nin gü-

cünü, halkın eğilimini ve PKK'ye destek olanları tespit etmekte. Hemen hemen gelen bütün raporlar, PKK'nin güçlendiği ve halkın desteklediği yönündeydi. Türk gazeteleri doğrudan haberler konusunda buradan yönetilirdi. Gelen istihbarat bilgileri itinayla çarpıtılır, -doğrusu da aynı itinayla değerlendirilirdi- basına verilir, radyo ve basın "teröristler 3-5 kişileri, yapılan araştırmalar halkın desteklediğini ortaya çıkarmıştır" şeklinde manşet atıyorlardı.

Haberler buradan radyo ve basına verildiğinden, derlediğim haberleri veriş tarzını merak ediyordum, basını gün gün izliyordum. Haberlerin tam ters yayınlanması beni hayretler içinde bırakıyordu.

2- 1986'nın ilkbaharında Cilvegözü sınır noktasına 5 km mesafede 8 askerin öldürüldüğü 17'sinin de yaralandığı haberi istihbarattan geldi.

Haberi hemen ilgili komutan İbrahim Türkgenç'iyle bildirdim. Kimseye söylememem için uyardı. Birkaç gün sonra gazeteler olayı: "İki asker şehit, biri yaralı, buna karşı altı terörist ölü olarak ele geçirildi. Kaçanların da yakalanması an meselesi" şeklinde verdiler. Şaşırmıştım.

3- 1986 Mart'ında Ankara Kayaş'ta altı kişinin 8 silah, mermi ve yasaklanmış yayınlı yakalandığı haberi geldi. Bunlar Dev-Yol örgütündendi. Gazetelere, "Kürt bölücülerini yakalandı" olarak yansıtıldı. Bu grubun sorgulanması sonucu iki kız daha yakalandı. Sorgulama grubunda olan Trabzon'lu bir asker arkadaşım, sorgulamayı şöyle anlatıyordu: "Arkadaş inan ki jop s..., kızlara dahi..., sesteri göğü inletiyordu. Bu kadar vahşilik olmaz. Böyle devletin kanununu, bayrağını s..." dedi. Sınırımden iki paket sigara

İçtim, bu ve yaptığım iş ve şahit olduğum beni bunalıma sokmuştu.

4- Bir defasında yedi eğitilmiş asker Kürdistan'a yollandı. Bu tür şeyler sistematik oluyordu. Bunlar çerçi kılığında halk arasında gezecek, bilgi topayıp geri dönecekti. Bunların bilgileri tam güvenilir oluyordu karargah için. Bunlar Mardin, Tunceli, İdil, Viranşehir, Kızıltepe, Şemdinli, Silopi, Cizre ve Ovacık ve daha birçok yeri dolaşmışlardı. Bunların içinde bir Erzurumlu Kürt vardı. Böyleleri tercih edilirdi. Kürt olduğundan, görev dönüşünde benimle konuştu: "Bol bol gezdim. Çok da kârim oldu. Al bu 50 000 lirayı da sana arkadaşlık ve hemşerilik payı. Helal olsun. Önce Kars, Horasan, İğdir, Susuz, Ağrı ve Aralık'a gittik. İnanim halk Apocuları devletten daha çok destekliyor. Gitemedikleri yerlerde bile, aynı destek var. Hele Mardin, Ağrı ve yerlerde halk kesin başarıyla olacaklarına inanıyor. Biz gördük de, çocuklarımız Kürdistan devletini mutlaka vereceğiz diyorlar. Halk onlara devrimci ve peşmerge diyor. Kimse silah almak istemiyor.

Muhtarlar mühürlerini kaymakamlara teslim ediyorlar."

5- Gelen haberler arasında en yaygın olanları askerden firarlar, kendini yaralamalar ve kavgalar oluyordu. Komutanlar, askerler korkuyor, çatışmaya girmiyor diyorlardı. Askerler de, "Komutanlar arkaya gizlenip bizi ölüme yolluyor" diyorlardı.

İstihbarat Dairesinde hep panik ve üstlerin azarı vardı. 24 saat tam çalışırdı. Tam bir savaş havası egemendi... Ayrıca Alman ve Amerikan uzmanları ya da rapor, talimatları sık sık gelirdi. İsrail deneyleri komutanlarımız arasında hep konuşma konusuydu...

Kendim iki yıl bu gerilimli ortamda yaşadım. Görüldükleri tek tek aktaracağım. Türk devletinin haksızlık, barbarlık ve çaresizliğini çok iyi gördüm. Sağlam kurtulduğuma seviniydim.

Gördüm ki PKK mutlaka başarılı olacak. Her onurlu Kürdistanlı bunu bilerek PKK etrafında toplanmalıdır.

Tüm yurtseverlere ve Partili yoldaşlara selamlar.

İşyan Ateşi
St. Gallen / İsviçre

Yüzyıllardır Yüreğimizin Derinliklerinde Saklı Olan Kurtuluş Umudu PKK Direnişçiliğinde Filizlendi

Guyan aşiretinin geçmişi direnişlerle doludur. Çok eski denilen Guyanlara yakın bir yerde bir beylik vardır. Ganimirek denilen bu bey Guyilerden haraç almak ister. Guyiler de vergiyi vermek istemeyince, Ganimirek eziyet etmeye başlar. Guyiler de bu mire karşı direniş geçerler. Mirê Garkêlê diye tanımlanan bu mirin kalesinin bir tarafı sarp ve kayalık, diğer tarafı ise Hezil Çayı olduğundan dolayı kaleye çıkmak imkansız gibidir. Ve kaleyi tüm den çember altına alırlar, amaçları içindakilere toptan öldürmek. Bunun için iki kavak ağacını getirip, kalenin duvarına dayarlar ve bütün savaşılar tırmanarak kaleye girer. Bundan sonra kale ile birlikte içindakilere tamamen esir alırlar. Bey ve beye bağlı olanların hepsini kalenin Hezil'e atarlar. Böylelikle bu direnişle zalim beyden kurtulmuş olurlar. O günden sonra kendi aralarında, birkaç yılda bir "Maqul" diye tanımladıkları bir aşiret reisini bey olarak seçmeye başlarlar. Bu da hep aynı köyden değil, bütün köylerden katılan adaylardan seçilir. Ve TC, Kürdistan'ı işgal edene kadar, bu durum böyle devam eder.

TC'nin en başta işgal etmek istediği yerlerden biri de Qılaban Diryanı, Guyan muntakası oluyor. İşgal sonrasında TC askerleri gelir. Şêxan düzlüğündeki araziye yerleşirler. Başlangıçta halka iyi davranır, karışmazlar. Halk silahları omuzlarında serbestçe eskisi gibi normal yaşamlarını sürdürür. Bir süre sonra, bir gün iki asker bir zoma gider ve orada zorla bir köylüyü çağırıp Türkçe konuşmaya başlarlar. Köylü, Türkçe bilmediği için askerler onu tokatlarlar. Daha sonra küfrederek "... Sen neden Türkçe bilmiyorsun?" diye sorarlar. Köylü hiç sesini çıkarmadan hemen çadırın içine doğru girer, silahını aldığı gibi dışarı fırlar. Askerler tehlikeyi farkedince, "Hemşerim yapma" derlerse de, o dinlemez ve ikisini yere serer. Bu olay üzerine Guyanlilar göç etmek zorunda kalırlar. Bütün Guyan aşireti Kendaksa'ya (Zaxo'ya yakın bir yerdir) ailelerini yerleştirdikten sonra, aşiretin silahlı adamları geri döner, ve Cemê Şêxan'da oturan onbine yakın TC askerinin etrafını kuşatarak şafakla birlikte ateş açarlar. Anlatılanlara göre, bir tek astsubay sağ olarak kurtulabiliyor. Daha sonraları TC yetkilileri şöyle bir haber letir: "Gelin memleketimize dönün, size bir şey yapmayacağız." Bunun üzerine Guyiler geri dönerler.

Bundan bir süre sonra ise İngiliz kuvvetleri gelir. Guyiler, İngiliz komutanı ve beraberindeki askerlerin tümünü öldürür ve yalnız bir tek askeri sağ bırakır ve ona da şunu derler: "Sen bu İngiliz hakim

cenazesini Zaxo'daki hükümet binasına kadar götürüceksin ve İngilizlere diyeceksin ki; Guyiler bunu öldürmüş, bütün askerleri de öldürdüler ve her kim ki, topraklarımıza girerse böyle yaparız." O asker de cenazeyi katıra yükler ve götürür. Ancak birkaç gün sonra İngilizler Guyi aşiretinin sınırlarına girerek, saldırağı geçerler. Guyilerin kararlı direniş karşısında İngilizler geri püskürtülür ve yine direnişleri zafetle sonuçlanır. Çêxyan direnişinin ve İngilizlere karşı olan direnişlerde başta Heso Dino olmak üzere, aşiretin on ileri gelenlerinin TC tarafından tutuklanma emri gelir. Bunlardan 8 kişiyi yakalayıp götürürler. Ve daha sonra bunları idam ederler.

Guyan aşiretinin yaşamı koyun-keçi beslemek veya ticaret üzerindedir. Genellikle ticaretlerini Uludere ile Zaxo arasında yaparlar. Koyun (sürü) götürüp satarlar. Ama bu alandaki ticaret de onlara fazla kâr bırakmaz. Çünkü Uludere-Zaxo ticaretini %30-40 oranında I-KDP gümrük kapıları gümrükleridir. Sınırdaki I-KDP'nin aşiret reisleri olan bu haraç alıcıları, savaş yardım adı altında Guyileri sorarlar. Bu aşiret reislerinin çoğunun Uludere'deki Türk ordu subayları ile ortak çalıştığı da gözönüne alınca Guyilerin ticareti, çoğunlukla tutuklanmayla, mahkumlıkla, ölümle bitiyor.

İngilizlere karşı verilen savaştan sonra, Guyan aşireti Barzani hareketinin başlamasına kadar bir durgunluk dönemini yaşar. Guyiler, Güney Kürdistan direnişine akmaya ve yurtseverliklerini kahramanca sergilemeye başlarlar. Guyiler Barzani'nin en çok güven duyduğu aşiretlerden biri haline gelirler. Güney Kürdistan'da büyük savaşlar verip, büyük kahramanlıklar yaratırlar. Guyiler diyorlardı ki, "Biz Barzani'nin saflarına yurtsever olduğumuzdan ve vatanımızı kurtarmak niyetiyle gidirdik." Bir Guyili "Biz Araplara çakmak dolusu petrol dahi veremeyeceğiz" diyerek, asil istemlerinin özgür ve bağımsız bir yaşam olduğunu belirtiyorlardı.

1975'de Barzani hareketinin yenilgisinden sonra Guyiler oturdular. 1975 yenilgisinden sonra birbirlerine, "Yahu biz için savaştık ve neden yenildik?" gibi sorular sormaya başladılar. Barzani önderliğindeki hareket de mücadelenin neden yenilgi ile sonuçlandığını nedenini açıklıyordu. Guyiler de giderek Barzani'lerden uzaklaşmaya başladılar.

1980'le faşist cuntanın iktidara el koymasından sonra Xeloye Haci, Ahmedê Mustafa gibi bazı hainler TC ile işbirliği yaparak, halkı ihbar etmeye, işkence yapmaya, her türlü

zulmü ve insanlık dışı bir yaşamı hakim kilmaya başladılar. TC köpeklerinden Kamber yüzbâşı (Ortabağ), İsa astsubay (Uludere) vb. kudurmuş köpekler gibileri halkımızı işkenceden geçirmeye başladılar. Halk isyan etme noktasına gelmişti. Bu durum 1983'lerin başlarına kadar devam etti.

İşte tam da bu sıralarda PKK'nin ülkeye girmesi ve başta ihanetin başını çeken Xeloyê Haci olmak üzere, birkaç hainin-ihbarcının PKK partizanları tarafından ölümle cezalandırılması aşiret içinde büyük bir coşku yarattı. Bu olay halka güven verdi ve bu aşiret içindeki hain ve işbirlikçilerin kimi kaçtı, kimi PKK'ye teslim oldu, kimisi de korkudan kabuğuna çekilmek zorunda kaldı. Böylece Guyilerin PKK'ye güvenleri artmaya başladı. Artık PKK gibi siyasi-askeri ve her bakımdan güçlü ve örgütlü bir önderliğe kavuşmuşlardı ve artık TC faşizmine karşı PKK'nin önderliğinde örgütlenecek ve savaşıcaklardı. Bir defasında Guyi aşiretine mensup bir köylü, Irak'a ticarete gitmiş, evine dönerken jandarmalar pus kurmuşlar. Köylü pusuya düşer ve hunharca öldürülür. TC radyo, TV ve gazeteleri; "Sınırdan içeriye sızmak isteyen bir Ermeni terörist öldürüldü" şeklinde açıklamaya yaptılar. Askerler cenazeyi köye getiriyor. Köy halkı cenazeyi toprağa verirken, oradaki haka hitaben, birkaç genç şöyle konuşuyor: "Bakın arkadaş TC'nin çirkin oyunlarına bakın, bizi ve halkımızı nasıl vahşete öldürüyor ve üstelik bizi Ermeni olarak dünyaya tıtmak istiyor. Halbuki şehit ettikleri bu köylümüzü hepimiz tanıyorduk, yedi sulalesine kadar Kürttür. Bu zulme karşı daha ne kadar dayanacağız, yeter artık. Halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaştan PKK'nin saflarına katılalım. Ona bütün imkanlarımızla yardım edelim." İşte Guyi aşiretine mensup köylüler PKK'ye olan inançlarını halk arasında şöyle dile getiriyorlardı: "Biz PKK'ye inanıyoruz ve güeniyoruz. Çünkü PKK yurdumuzu işgal eden sömürgeciğe ve onun ülkemizdeki uzantıları olan halk düşmanlarına, muhbirlere, kısıacası bütün yerli gericiğe karşı savaşıyor. Eskiden Kürdistan'da kim ne yapıyor, Kürdün dostu kim, düşmanı kim bunu bilmiyorduk. PKK'nin işkili yolu, yolumuzu aydınlatıyor, bugün geleceğimizi daha net görebiliyoruz. Ve en önemlisi de PKK'nin savaştan ve ihtilalciliği, bizim aşiretimizin direniş ve başeğmez geleneğine uygun geldiğinden, PKK yüzyıldır arayıp da bugün bulduğumuz gerçek bir halk öncüsüdür. Ben de bu aşiretten bir gençim, daha önce, yani 1980'lerden önce PKK'nin a-

dımı duymuştum. Halk arasında, kahraman ve yılmaz savaşılar oldukları söyleniyordu. Ben hep diyordum ki, "Keşke bunlardan birini görebilsem, bakalım bunlar nasıldır. Acaba masalarda anlatılanlar gibi gerçekten her biri dev gibi büyük mü? Bir gün bunları bir yerde görsen, bu kahraman insanlar beni de kendi aralarına kabul ederler mi?" gibi sorular hep kafamdan geçirdi. Çünkü PKK partizanlarını görmemiştik, tanıımıyorduk. Bizim kaldığımız alanlarda hep reformist örgütlerin çalışmaları vardı. Güney Kürdistan milliyetçiliğinin de büyük etkisi vardı. Bunlar oturup anlatıyorlardı. Ama anlatılanlar bizim bir kulağımızdan girip diğerinden çıkıyordu. Çünkü halkımızın isteği ile onların anlattıkları birbirinden uzak şeylerdi. Onlar devrimciliği bir moda gibi halkın arasına yaymak istiyorlardı. Onlara göre, her kim ki güzel bir kat elbise giyerse, bir de kiravat takarsa ve de bir işgale köye geldiğinde onların bahsettiği devrimci, o komutanla nazik nazik onu ürkütmeden konuşabiliyorsa o onların bir militanı olurdu. Ama düşman komutanlarına annesinin arkasından başını çıkarıp çekine çekine bakan çocuklara ve insanlarımızda da "vahşidirler, siz onların kusuruna bakmayın komutanım" derlerdi. Reformistlerin istediği devrimcilik buydu. Bu şekilde teslimiyeti ve ihaneti resmileştirmek, aşiretimize ve halkımıza da bunu kabul ettirmek istiyorlardı. Tabii ki 12 Eylül'ün iktidara gelişiyle birlikte bunlar sabun köpüğü gibi sürdüler. Bu reformist örgütlerle baştan beri inanamamıştım. "Bunlar halkımızı kurtarmak bir yana, halkımızı bataklığa ve ihanetten başka bir yere götürmeyecekler" diyordum. Ve hep "PKK'li partizanlar bizim buralara ne zaman gelecekler" diye düşündüm ve umutla o günü bekledim. Derken bir gün tesadüfen onlardan birkaç kişiyiyle karşılaştım, kendilerini PKK'li olarak tanıttılar. "Tamam" dedim kendime, "bakalım bunlar da diğerleri gibi mi konuşacaklar." Onlardan birisi konuşmaya başladı ve Kürdistan'ın yeraltı yerüstü zenginliklerinden bahsederek, düşmanın bütün bu zenginliklerimizi nasıl talan ettiğini, halkımızın binlerce yıldır nasıl köle gibi sömürüldüğünü ve bizim de diğer dünya halkları gibi, kendi ülkemizde bağımsız ve özgür yaşamaya hakkımızın olduğunu anlattı. Partizan arkadaşların konuşmasını dinledim. Anlattıkları halkımızın bin yıllık özlemi, benim de isteğimdi. O güne kadar bu partizan arkadaşın anlattıklarını diğer örgütlerin adamlarından duymamıştım. Bunun için onun anlattıkları bana mantıklı geldi. Daha sonra

onların faaliyetlerini gördüm, halka nasıl değer verdiklerini, halka karşı ne kadar dürüst ve fedakar olduklarını ve düşmanın PKK partizanlarından ne kadar çok korktuğuna tanık oldum.

Daha sonraları ise, tarihi 15 Ağustos Devrimci Atılımı yapıldı. Ve bu atılımla birlikte HRK (Hezen Rizgariya Kürdistan) ilan edildi. Kürdistan'ın bütün bölgelerinde eylemler gerçekleştirildi. Memleketim olan Uludere'de 1 binbaşı ve onlarca asker HRK'nin kurtuluş birliklerince vurularak öldürüldü. Bu eylem, şanlı 15 Ağustos'un yıldönümünde gerçekleştirildi. Hemen ikinci gün, Türk ordusunun yenilgisini açıkça belgeleyen 10 savaş uçağı PKK partizanlarının bulunduğu kampları bombalamaya başlamıştı. Ancak partizanlara ait bir tek canlı hayvan bile yaralayamadan geri döndüler. TC'nin bu hava hareketi bütün dünya ilericileri güçleri tarafından nefretle karşılandı. Aynı zamanda TC'nin bu vahşi ve insanlık dışı hareketi kendi ölümünü ve çöküşünü de açığa çıkarıyordu.

Bu defa sömürgeciler umudunu "köy koruculuğuna" bağlamıştı; ihaneti, bütün Kürdistan'da olduğu gibi, bizim aşiretin içinde de geliştirmek istiyordu. TC başta Uludere, Midyat, Eruh, Şirnak, Şemdinli vb. alanlar olmak üzere, bütün ülkede örgütlemek istediği ajan-milis çeteciliği karşı HRK'nin devrimci güçleri büyük eylemler yaptılar. PKK partizanları, TC'nin bu ihanet planını da boşa çıkardılar.

Yurtsever bir Kürdistan insanı olarak ben, 1984'te PKK'nin gerçekleştirdiği şanlı 15 Ağustos eyleminden sonra PKK ile ilişkiye geçme şansına kavuştum. Bugün PKK'ye olan inancım daha da güçlendi. Artık bütün gücümle bu hareketin içinde yer almaya karar verdim. Ülkemizi bağımsızlığa, halkımızı kurtuluşu götürülecek tek gücün PKK'nin aydınlık yolu olduğunu kavradım ve bu nedenle ERNK'ye katıldım. ERNK'nin çatısı altında gün geçtikçe kendi halkımı ve ülkemizi daha iyi tanıyordum. Ve ben ülkeme ve halkıma daha iyi hizmet edebilmek için, tüm gücümü ve olanaklarımı mücadelenin hizmetine sunmaya çalışıyorum. Dünyada hiçbir şey ulusal bağımsızlıktan daha değerli olamaz. Gerçekten insan halkının ulusal kurtuluşu için savaştığı ve halkına karşı sorumluluğunu yerine getirdiği müddetçe insan olduğuna inanabilir. Ve bu sorumluluk halkına ve ülkesine, hatta insanlığa karşı yerine getirildiği müddetçe o insanın o ülkede ve o halkın içinde yaşamaya hakkı olabilir.

Kürdistan'dan
bir ERNK üyesi
A. K.

Türk burjuva basını çeteciliğin iflasını belgelemek zorunda kalıyor.

Cumhuriyet, 17 Ağustos '87:
"Gönüllü koruculuğu reddedene dayak."

"12 Ağustos günü Lice jandarma bölük komutanı Murat Odabaşı komutasında 20-25 kişilik bir jandarma ekibi Kazo mezrasına gelerek Mustafa Çelik ile oğlu Abdülkerim Çelik ve yeğeni Süleyman Çelik'i evlerinden alarak bir havuzun başına götürdüler. Burada kendilerine köy korucusu ya da gizli bir haber örgütünde çalışmaları için öneride bulunuldu. Kabul etmeyince üçünü de sıra dayadığından geçirdikten sonra havuza batırıp çıkarmaya başladılar. Köylüler defalarca işlerinde güçlerinde çalışmak istediklerini söyledikleri halde dinlemediler. Suçsuz yere dayak yiyip, işkence gördüler..."

Cumhuriyet, 25 Ağustos '87:
"Köy koruculuk sisteminin ne kadar yanlış olduğunu, bir süreden beri bu kesime yönelen toplu öldürme olayları kanıtladı. Hükümet, bu sistemi, böyle olacağına bile bile kasıtlı olarak uygulamaya koydu. Güneydoğu'daki bu insanların asil katili Başbakan Özal'dır... Yarılanması, gerekir."

Cumhuriyet, 25 Ağustos '87:
"Eruh ilçesine bağlı Bağgöze bucağının Karaközü köyünde 15 korucunun istifa ettiği bildirildi..."

Cumhuriyet, 25 Ağustos '87:
"Köyü basan militanlar, korucuları silahlarıyla birlikte caminin önüne toplandı. Milletanlardan biri korucunun elinde G-1'i aldı. Şöyle bir baktıktan sonra yüksek sesle sormaya başladı:

"Bu silahlarla mı bize ateş edeceksiniz? Yahü deli misiniz siz? Eğitiminiz yok. Cephaneniz yetersiz... Bir daha geldik mi, topunuzun ayağım bir roketle yerden keseriz."

Korucular şaşkın şaşkın bakıyordu. İkinci bir militan yaklaştı yanlarına; "Siz bir önerim var" dedi. Korucu silahlarını bırakmaları için köylüleri ikna etmeye gelen militanların önerisi şuydu:

"Şimdi içinizden en iyi silah kullanan iki korucu seçin. Yüz metre ileriyi geçip silahlarıyla mevzileninler. Bana da bir silah verin ve gözümü bağlayın. Bakalım kim kimi vuracak?..."

Birbirine baktı korucular, öneri kabul edilecek gibi değildi.

Teröristler, koruculara silahlarını en kısa zamanda bırakmalarını öğütleyip köyden ayrıldılar.

Eruh'un bir köyünde meydana gelen bu olaydan çok kısa

Sömürgeci Basından İtiraf ve Yeni Ahlaksızlık Örnekleri

bir süre sonra Milan mezarası basılıp 25 kişi öldürülürken, köydeki 9 korucu tek bir teröristi bile vuramamış, teröristler ise koruculardan 3'ünü öldürmüştü...

Yörede oluşturulan, 'gönüllü koruculuk' kurumuna ilişkin değişik öyküler anlatılıyordu. 'Hiç kimseyi zorla korucu yapmadık' yolundaki açıklamalara karşın, köylülerin başlarına gelenler, bunu pek doğurala nitelikte değildi.

Eruh'ta bir köylü, jandarma karakoluna çağırıldı. Komutan, 'Gönüllü korucu olacaksınız' diyordu. Köylü ise, 'Hayır olmam' diye karşı çıkıyordu. Komutan baktı olacağı gibi değil, gitti depodan G-3 çıkardı ve 'gönüllü korucu adayının önüne attı:

birlikte silahlarını merkez jandarma bölük komutanlığına teslim ettiler. Öte yandan komuyla ilgili bir açıklama yapan Uludere Kaymakamı Ömer Eru, 'Her istifa dilekçesi veren korucu koruculuğu bırakmış sayılmaz' diye konuştu...

Bu itirafı ne eklenebilir ki? Tek söz söylenebilir: çöken çetecilik değil sadece, onunla beraber Türk sömürgeci ordusu da çökmektedir.

40. gününü dolduran Süper Valinin balonu söndü.

"Bilimsel olarak Kürt diye ayrı bir kavim yoktur. Orta Asya'dan gelmiş özebe Türk soyundandır" kafatasçı sözlerin sahibi değil, gitti depodan her nedense sesi soluğu kesildi. Onunla beraber, Süper Vali-

Güvenlik güçleri geli-gidi yolları ile bazı güzergahları tutuyor. Fakat eşkiya bu kez başka noktada kaçıyor..." (Hayri Kozakçıoğlu, Cumhuriyet). Vay kurnaz eşkiyalar, neden başka güzergahta gidiyorsunuz da kontraları şaşırtıyorsunuz? Türk ordusu hiçbir zaman bütün geçitleri tutamayacağına göre, yenilgi baştan kabul ediliyor demektir. Tabii, sorun sadece faşist mantığın ileri sürdüğü ölçüsünde olursa...

"Köylülerin eşkiyaya desteği ve yardımı yoktur. Olsa zaten köylü öldürmezler..." (Hayri Kozakçıoğlu)

"İzmirli bir memurun görüşleri..."

İki yıldır buradayım. Hak-kari'ye kadar, yani şimdi olayların meydana geldiği böl-

geye kadar her yeri gezdim. Vallahi oralarda sürekli yaşasam, ben de bir hafta içinde Apocu olabilirim..." (Cumhuriyet, 30 Ağustos 1987)

"PKK eylemlerinin olduğu illerde evet oyu ağır bastı..." (Cumhuriyet, 8 Eylül 1987)

Faşist vali, gerçeklerle alay ediyor. Bir yerde bu onun görevi. Varlığına kasteden, düşmanını tercih eden bir halk yeryüzünde olabilir mi? Üstelik Kürt halkı gibi onurlu ve özgürlük aşığı bir halka bu hakareti yapmak.

Faşist-sömürge valisi; Kürdistan'ın Türk sömürgeci ordusu için Vietnam olduğunu iyi biliyor. Hiçbir şey Türk ordusunu Kürdistan'da boğulmaktan kurtaramayacaktır.

Bu kadına ağzının payını vermek lazım

"ÇİRKİN" Christina

TARTIŞTI

Hürriyet'in yeni bir ahlaksızlığı: Önceleri güzeldi. "Kürdistan" adını ağzına alınca, "Çirkin Christina" oldu.

"Şu andan itibaren bu silah sana zimmetlenmiştir. İster al git, istersen orada kalsın, ama bu silaha bir şey olursa hesabını sana sorarım..."

Karakol bahçesinde bir süreye G-3 köylüye, köylü de G-3'e baktı. Çaresi yoktu, okunan ölüm fermanını dinler gibi silahını alıp gitti.

Böylece bu tür uygulamalar çok kişinin başına gelmişti. Baskından sonra Milan mezarasına giden SHP milletvekili Şeyhmu Bahçeci, baskından sağ kurtulan koruculara sordu:

"Bu silahı isteyerek mi aldınız?"

Hep bir ağızdan yanıtıyordu korucular:

"Hayır."

"İçinizde gönüllü olarak silah alanlar var mı?"

İnanılmayacak derece yaşlı gösteren bir korucu yanıtıyordu:

"Bizde yoktur, ama çerre köylerde bağı bahçesi olmayanlar maaş uğruna aldı silahı eline. Yalnız bunların sayısı ikiyi, üçü geçmez."

Tercüman, 1 Eylül '87:
"Siirt'in Şırnak ilçesinin Üçkiraz köyünde tehditlerden yılan köy korucuları silahlarını teslim edip istifa ettiler..."

Türkiye, 30 Ağustos '87:
"5 köy korucusu istifa etti. Korucular, '55 bin lira için ailemi tehlikeye atamayız' dediler... Kerim Çetin, Feri Turan, Sindo Ezer, Kemal Ezer ve Mehmet Kaya-Uludere. Taşdelen köyü- isimli korucular istifa dilekçeleriyle

nin hünerlerini öve öve mangalda kül bırakmayan faşist basın kalemlerinde dustular.

Faşist-sömürgeci vali,

"Halki teröristlerin üzerine saldırtacağım" diyordu. Çeteciliği ve paralı askerliği kastediyordu. Çeteciliğin ne olduğu ortada. Ama vali başkasını kastediyordu. Faşist orduyu halka saldırtıyordu. Nitekim son iki aydır, faşist askerlerin ve kontraların rastgele insanların öldürmesi boşuna değildi. Nasılsa Kürt halkı hep düşmanlarıydı.

Süper Vali, "Mezraları birleştiriceğim", diyordu. Şimdi ise, "Şu anda öyle bir şeyi uygulamayı düşünmüyorum" diyor (Cumhuriyet, 30 Ağustos 1987). Acaba neden? Sömürgeci faşizm hem güç getiremiyor, hem de ekonomik külfetine katlanamıyor.

"Güvenlik güçleri artık gece de araziye çıkıyor" (Hayri Kozakçıoğlu). Bravo süper valiyi. Her milyonluk ordunun şimdiye kadar gece araziye çıkamadığı kabul ediliyor. Acaba doğru mu söylüyor? Son eylemlere bakmak gerekir. Tek bir örnek verelim: Hazro birkaç saat ARG birliklerinin denetimine geçti. Hazro Diyarbakır'a 60 km'dir. Silah sesleri nerdeyse faşist valinin konağında işitilecekti. Hangi faşist birlik yerinden kımlıdayabildi? Sömürge valinin en büyük hüneri 'büyükleri' gibi yalan uydurmak oluyordu.

"Arazi çok taşlık ve kayalık. Kaçmaya, saklanmaya müsait.

YORUMSUZ

Milliyet, 16.8.1987:

"Güneydoğu'da kritik 24 saat... Güneydoğu'daki eylemlerini 3 yıl önce bugün başlatan bölücü PKK örgütünün, yıldönümü nedeniyle eyleme geçeceğine dair bilgiler ele geçirildi. Bölgedeki tüm güvenlik birimleri uyarılarak alarma geçirildi."

Coşkun Kurca, Hürriyet, 17.8.1987:

"Karakol baskını

Acaba PKK'nın amacı, halen dağıtılmış ve sindirilmiş olan diğer marksist-leninist tedhişçi yuvalarına, yeniden silahlı eylemlere girişebilmeleri için ortamın uygun hale geldiği mesajını vererek, bunları kıskırtmak mıydı?"

Yılmaz Çetiner, Milliyet, 18.8.1987:

"... İlerde hayflanacağımız bir husus daha var... O da süper valilik makamının bu çok boyutlu, önemli başkaldırma olayında yeterli olamayacağı..."

Teoman Erel, Milliyet, 19.8.1987:

"İdarede stres

Valilerimiz, kaymakamlarımız, polisimiz, jandarmamız şu yaz günlerinde normalin üzerinde bir gerginliğin içerisindeyiz..."

Elbette ki sebep de çoktur. Güneydoğu'daki PKK eylemleri..."

Gürbüz Azak, Türkiye, 21.8.1987:

"DİKKAT STOP BURASI ERUH STOP BÖLÜCÜLER YİNE 25 VATANDAŞIMIZI ÖLDÜRDÜ STOP YARALI SAYISI OTUZUN ÜZERİNDE STOP..."

Dünkü gün teleksler, cümle muhabirler ve telgrafçılar dört bir yana ulaştırdılar."

Milliyet, 28.8.1987:

"PKK'ya karşı yeni bir önlem: Doğu'ya Doğulu asker."

Yalçın Doğan, Cumhuriyet, 21.8.1987:

"PKK'nın dün gece düzenlediği saldırı Ankara'da çok etkisi yarattı."

Uğur Mumeu, Cumhuriyet, 21.8.1987:

"Bu uzun erimli bir kavga. Önlemi de uzun erime göre almak gerekir..."

Nazlı İleak, Tercüman, 22.8.1987:

"Kırmızı... Mavi-Turuncu... Güneydoğu bölgesi, PKK... tarafından kan kırmızısına boyanırken, biz bir mavi-turuncu kavgaşdır tutturmuşuz."

Hak-İş Sendikası Başkanı N. Çelik, Tercüman, 22.8.1987:

"Milli birlik ve ülke bütünlüğünü parçalamaya yönelik bölücü eşkiyaya karşı köklü tedbirler alınmalıdır..."

Em. General Orhan Kilercioğlu, Tercüman, 22.8.1987:

"... Saldırıların çok rahat bir şekilde yapılması ve güvenlik kuvvetlerinin intikalindeki gecikme dikkat çekicidir."

Ergun Göze, Tercüman, 23.8.1987:

"... Ve PKK boyuna vururken, biz müthiş bir mücadelenin içindeyiz. 'Evet' mi, 'Hayır' mı?"

Halbuki Türkiye'nin en mühim meselesi bugün Güneydoğu'daki vahşettir..."

Evet önce şu Güneydoğu işi bitirilmeli.

'Evet' mi, 'Hayır' mı?"

Bülent Ecevit, Tercüman, 24.8.1987:

"... 25 kişi ölürken, Özal utanmadan 'Memlekette huzur var' diyor."

Tahsin Öztin, Hürriyet, 24.8.1987:

"... Ve süper komutanın görevle başladığı gün, 20 Ağustos günü Komutan da, bu arada görevi üstünde olan Süper Valiyeye de:

Hoş geldin, merhaba Apo'dan.

Ve meydan-ı savaştan sağ salim görevlerini bitirip kayboluyorlar. Otur, döviz sabaha dek..."

Kahroluyorum, yığınla formalite, tonlarca laf, yeni yeni deyimler, Süper Valiler, Süper Komutanlar, ama Apocular da hala ortada fink atıyorlar.

Ya bizler?..

Nutuk atıyoruz, sayın okuyucular..."

DYP Genel Başkanı H. Cindoruk, Hürriyet, 28.8.1987:

"Kansına söz geçiremeyen, eşkiyaya ne yazar?"

Hürriyet, 29.8.1987:

"Bölücü eşkiyanın son numarası: Bubi tazaklarına DİKKAT..."

Dünya Basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi

Alman Basını:

Frankfurter Allgemeine Zeitung (20.8.1987), "Kanlı Kürdistan" başlığı altında şu ilginç yorumu yaptı:

"Türkiye'de bir anayasa değişimi için yapılacak olan referandum 3 hafta kala Türkiye iç politik sorunlarla karşı karşıyadır. Cezaevlerinde açlık grevleri, tutukluların intiharları ve bölücülerin saldırıları. En son Kürt kan gölü, Doğu Anadolu'da bir şehir olan Sirt'i'nin yakınlarında gerçekleştirildi. Hükümet ile otomom veya bağımsız bir devlet için savaşan militan Kürtler arasındaki düşmanlık gittikçe daha da derinleşmekte. Ankara, en ufak bir tavizin bu yüz yılın başlarında Atatürk tarafından yaratılan Türk devletinin sonunu getireceğinden korkuyor. Güvenlik tedbirleri geliştiriliyor, ordu yine arama operasyonları yapıyor. Daha Temmuz ayında Ankara, Hayri Kozakçıoğlu'yu Doğu illeri için Kürt teröristleri-ne karşı eylemleri koordine edecek olan vali atadı.

Ancak hükümet ne kadar tavizsiz ise, Kürtler de o kadar tavizsizdirler. Kürdistan'da kan akmaya devam ediyor."

Frankfurter Rundschau (27 Ağustos 1987) sayısında Gerd Höhler, Kürdistan sorununa geniş yer ayırmakta ve şu yorumu yapmaktadır:

"TC'nin kuruluşundan, yani 64 yıldan bu yana onlarca yıl boyunca Ankara'daki hükümetlerin politikalarının amacı, Kürtleri asimile etmektir. Resmi düzeyde Kürtler tanınmıyordu, onlar yoktu.

Ancak Kürtlerin çoğu 1923'ten bu yana vatandaş oldukları bu Cumhuriyeti kabul etmiş değiller, tüm asimile politikasına -ve yine bizzat bunun için- rağmen bu bölgede, Çünkü yaşadıkları Güneydoğu bölgesi Türkiye'nin fakir parçası olarak kalmıştır. Bugün Ankara'daki yetkililer, onlarca yıldan beri buranın geri kalmışlığını ve fakirleşmesini hedefleyen politikasını yanlış olduğunu itiraf ediyorlar.

Hakkari, Mardin, Siirt ve Diyarbakır'da toplam 2,3 milyon insan yaşamaktadır. Devlet Planlama Teşkilatı'nın yaptığı bir istatistiğe göre, bu bölgede bulunan 4856 köyden 2191'inde hiç su bulunmamaktadır. Ve 1012 köyde ise çok azdır. Hemen hemen 5000 köyden yalnız 1523'üne elektrik gitmektedir. Yalnız 737 köyde telefon bağlantısı vardır. Bu 2,3 milyon insana yalnız 2845 kişilik hastane yağı bulunmaktadır. Özal hükümeti Kürt grubuna herhangi bir taviz vermeyecektir, ne onlara bir etnik azınlık statüsü hakkını verecektir ve ne de Kürtçe dilinin resmi düzeyde kabul edilmesine izin verecektir. O, bölgeyi daha çok iki yönlü bir strateji ile yatıştırma çalışıyor. TC tarihindeki en büyük göç olayının çerçevesinde Güneydoğu'da yaşayan insanları Türkiye'ne bati kesimlerine göç ettirile-

cek ve Batı'daki küçük Asya'da yaşayan Türkler de Güneydoğu bölgesine taşınacakmış. Bu dokuzbuçuk milyon insanı kapsayan eylemin amacı, geleneksel Kürt bölgelerinin 'Türkleştirilmesi' ve Kürt halk grubunun dağıtılmasıdır.

Ankara'daki hükümet bu çabalara paralel olarak bugüne kadar geri bırakılmış Güneydoğu'nun ekonomik alanda gelecekle bağlantısını sağlamaya çalışmaktadır 'Güneydoğu'yu Geliştirme Projesi' bu bölgeyi çağdaş bir cennete çevirecektir. Türkiye'nin şu andaki en büyük inşaatında 7000 işçi Atatürk Barajı'nın bitirilmesinde çalışıyor. Bunun için harcanan para 8 milyar mark. 1990 yılındaki bitiminden sonra baraj Fırat suyunu Batı-Berlin'in iki misli kadar alan üzerinde suni bir gölde toplayacaktır.

Barajın 8 türbünü 2500 megawatt elektrik üretecek ve böylelikle Türkiye'nin ihtiyacının beşte birini karşılayacaktır. 700 km uzunluğundaki tünel ve kanal ağı, milyonlarca hektar, şu anda işletilmeyen toprakları sulayacaktır. Ankara'daki hesaplara göre bu ve daha henüz inşaatta bulunan diğer barajların sayesinde 90'lı yıllarda mevcut pirinç üretimini üç katına çıkaracak ve tahıl ekme alanı ise iki katına çıkacaktır. Fakirleşmiş Güneydoğu bölgesi Yakınoğlu'nun ekme sepeti durumuna yükselecektir.

Ancak planlanan ekonomik mücizenin istenen politik sonuçları beraberinde getireceği ve Güneydoğu illerinin sakinleşmesine yol açıp açmayacağı daha henüz belli değildir. Atatürk Barajı'nın inşaatı güçlü bir askeri güç tarafından koranmaktadır. Burasının Kürt terör eylemlerinin bir hedefi olabileceği sözkonusudur. Bunun dışında yöre halkının bu projeden hangi oranda yararlanacağı da pek belli değildir. Yeni alanın işletilebilmesi için şimdiye kadar mevcut olan iş gücünün yedi misli gerekli olduğunu tahmin ediyorlar Ankara'daki yetkililer. Bunlar Batı Anadolu'dan gelecektir. Burada çalışacak olanlar Kürtler olmayacaktır. 'Dağ Türklerine' hangi işler, hangi ilerteme ve hangi zenginliklerin düşeceği daha belli değildir."

Allgemeine Deutsche Sonntagsblatt (30.7.1987) tarihinde, "Yavaş yavaş derin bir uyku-dan uyanıyorlar" başlığı altında şu yorumu sunmaktadır:

"... Gerçekten de PKK, NATO'nun ikinci büyük ordusunu köşeye sıkıştırmayı başardı. Türk ordusu gerillanım saldırılarına karşı ne yapacağına bilemeden seyirci kalmaktadır. Şu anda Güneydoğu bölgesinde-bilgi sahibi olan ve Diyarbakır'da bulunan çevrelerin tahminine göre- Ankara toplam 250.000 kişilik bir asker-güç ve 70.000 polis gücünü yığıştır. Diyarbakır sokakları asker, jandarma ve yerli polislerle doludur. Tabii burada bulunan tüm yabancılar at-

tıkları her adımda kuşkulu bir biçimde takip eden askeri ve sivil ajanlardan hiç bahsetmeye gerek yoktur.

Fakat tüm bu askeri yığılmalar dahi bir çıkmazın ve ortada kalmışmış bir ifade olmaktadır. PKK bundan 3 yıl önce ordu ve polis birliklerine karşı sistemli saldırılarını başlattığında, güvenlik güçleri bu sarp alandaki kendi küçük köy karakollarını terkeder-ek daha sağlam ve güvenilir olan garnizon benzeri mevzilerine geri çekilmişlerdi. Buralardan hele geceleri hemen hemen hiç dışarı çıkmamaktadırlar.

Böylelikle Kürt alammın büyük bir bölümü gece karanlığının çökmesiyle isyancılara ait oluyor. Ana yollarla dahi arabalar gecenin baskısıyla ancak konvoylar biçiminde ilerleyebiliyorlar.

Ankara'da bulunan bir askeri uzman, ordunun zavallı düşüşünü şu biçimde izah ediyor: 'Askerler yeterince gönlüllü değildiler ve korkuyorlar...'

PKK'nın son eylemleri gerillaların köylerde daha çok destek gördüklerini göstermektedir...

PKK'nın eylemleri Türk basınında ilk defa, Cumhuriyet kuruluşu Atatürk'ün isteğine göre hiçbir zaman var olmaması gereken bu azınlık üzerine yoğun bir tartışmaya yol açtı. Sosyal gibi ünlü şahsiyetler kamuoyu nezdinde hükümeti, kendi politikasını yeniden gözden geçirmesini açık bir biçimde talep etmektedirler. 'Tüm halklara olduğu gibi Kürtlere de kendi dilinde okuma gibi doğal hakkı' verilmelidir...

Ancak PKK, Özal'ı zor bir duruma düşürdü. Hükümet ise, kendilerinin terörden kaçtığı izlenimini yaratmak istemediğinden dolayı, Kürtlere herhangi vaatlerde bulunmayı kesinlikle reddediyor.

İngiliz basını, gelişmeleri izlemekle beraber daha temkinli dil kullanmaktadır.

20 Ağustos '87 tarihli **International Herald Tribune**, Rüzlet ajansından Eruh'un Kızılkaya köyünde bir grup çetenin cezalandırılma eylemini aktarmakta ve daha önceki ceza-zalandırma eylemlerini genel yorumlarla aktarmaktadır.

Aynı tarihli **Financial Times**, Ankara'dan David Bar-chad imzası ile şu haberi aktarıyor:

"Türk hükümet kuvvetleri ve polisi dün Güneydoğu vilayeti Siirt'te, saat geçesi Eruh kasabası yakınında 25 kişiyi öldüren ayrılıkçıların avından bir şey elde edemedi.

Dün Uludere'de, Irak sınırı yakınındaki ayrı bir olayda araçları Kürt gruplarının döşediği mayına çarpan bir asker öldü, ikisi yaralandı."

20 Ağustos '87 tarihli **The Times** aynı haberi geçerek, "Son üç yıldır, sekiz milyon Kürdü yaşadığı Güneydoğu'da ayrı bir devlet kurmak için mücadele eden gerillanın son üç yıldır öldürdüğüleri asker ve milis sayısı 700 kişi

civarındadır.

Türk ordusu NATO'nun ikinci büyük ordusu olmasına rağmen, sistem isyancılar tarafından tehdit edilmiştir" demektedir.

Kıbrıs Rum basını ise, Temmuz ayı içinde, Türk Başbakanı Turgut Özal'ın suçlamalarına açıklık getiriyor ve nedenini araştırıyor.

The Cyprus Weekly, 24-30 Temmuz '87 sayısında şunları yazıyor: "Özal'ın suçlamalarına karşı, bir yüksek rütbeli Kıbrıs hükümet yetkilisi şunları söyledi: 'Yapılan suçlama utanç verici bir yalandır. Aynı zamanda saçmadır. Türkiye halen devam ettirmekte olduğu Kürtlere katliamını örtmek için sürkeli bu yalanları ileri sürüyor.' Bu dergi ve **The Cyprus Press** tehdidin "Ada halkına yeni bir işgal girişimi" sayıldığını yazarak, Kürdistan direnişini ve haklılığına işaret ettiler. Rum basını, son eylemleri geniş işlemektedir. 24 Temmuz tarihli **The Cyprus Weekly** yaptığı yorumda kısaca şunları yazmaktadır:

"Bay Özal dün yeni bir maske takti ve Kürt isyancılarına destek konusunda Kıbrıs halkına yeni bir suçlama daha getirdi. Bu suçlamaların sahibi, dilleri dahil, Kürt halkının bütün temel haklarını gaspeden Türk ve Kürt halkları üzerinde askeri diktatörlük kuran, katliamlar yapan aynı zamanda Kıbrıs'taki azınlık Türklerin katliamlarını yöneten güçtür.

"Kürt ve Kıbrıs sorunlarının çözümünde ona engel öğeler, Türk hükümetinde toplanmaktadır.

İskandinav Basını:

Aktuel (20.8.'87), **Information** (20.8.'87), **Berlinska Tedenda** (14.8.'87), **Politiken** (14.8.'87) vd. birçok Danimarka ve İsveç gazetesi, Avrupa'da Alman devletinin saldırılarına karşı ERNK'nin yaptığı eylemlere geniş yer veriyor ve son eylemleri sıralıyorlar. İskandinavya basını geniş yorumlar da yapıyor.

6.8.'87 tarihli **Aktuel** gazetesinde Kristian Mavritzen ve Ritzauas Buren imzalı yorum şöyle:

"Kürtler dört ülke ile savaş içerisindedirler.

"Tüm Kürtlerin yarısını Türkiye'nin doğusunda barnırdan Türk devleti, Kürt partizanlarının direnişini karmak için tüm olanaklarını seferber ediyor."

"İran ve Irak'taki Kürtler kendi düşmanlarıyla savaşmak için karşı oldukları her türlü yardımı alırken, Türkiye'deki Kürtlerin sorunları oldukça büyüktür.

1920 Sevr antlaşması ve günümüzde sadece sınırlı olmak üzere, Irak'ta devam edegelen 'otonomi' dışında şimdiye değin herhangi bir karar çıkarılmamıştır.

"Türkiye'de Kürtler 'dağ Türkleri' olarak tanımlanmaktadır.

"İran'daki şii İranlılara karşı, Kürtler sunnidir. 30 yıldır

Kürtler sistematik olarak İranlı liderler tarafından baskıya maruz bırakılmışlardır. İran ve Irak'taki Kürtler otomoniye kavuşmak için uluslararası gelişmelere umut bağlıyorlar.

"Geçmişte Irak, SSCB ile 15 yıllık dostluk ve işbirliği antlaşması imzalamıştı, ABD, İran Şahi vasıtasıyla Kürtleri destekledi. İran Şahi Irak'ta anlaşarak bu tehdidi sonuçlandırdı.

Kürtlerin böyle değişik cephelelerde savaşmaları başarı sağlamamış, çok nadir olarak tüm yaşadıkları alanı örgütleyip bir araya gelmişlerdir."

Jylland Posten (6.8.'87) ise şunları yazıyor:

"Kürtlerin yarısı Türkiye'de yaşamakta olup, iyi teşkilatlanmış Türk ordusuna karşı yaşamak için bir savaş başlatmış bulunuyorlar. Türkiye, Kürtlere karşı savaşmak için Irak'ta bir antlaşma imzalamış. Bu antlaşma ile sınır ötesinde operasyon yapabiliyor.

"Bazı askerlerin sınırdan bir pusuda öldürülmeleri sonucu, Türk hükümeti Kürt kamplarına karşı savaş uçakları ile saldırdı.

Kürtler 2300 yıllık bu gerçeğe varmak istiyorlar.

Flaman Basını:

Hollanda, Belçika, İsviçre basını Kürdistan sorununa geniş yer verdi. **La Libre Belgique** (20.8.'87), **La Cite** (20.8.'87), **De Standart** (20.8.'87), **De Morgen** (20.8.'87) gazeteleri Siirt-Eruh ve Der-sim'de çete ve askerlere karşı yapılan eylemleri genellikle yorumsuz vermiş, 1984'ten bu yana olan süreçteki eylemlerin sonucunda cezalandırılan asker ve milis sayısını 1000 olarak göstermişlerdi.

Bunlardan **La Libre Belgique**; Kürdistan'daki en güçlü örgütlerin başında PKK olduğunu belirtmekte ve olayları önlemek üzere süper vali atandığını, ancak bu atamadan sonra bile eylemlerin durdurulamadığını belirtmektedir.

La Meuse (6 Ağustos '87), **La Libre Belgique**, **La Cite**; Liege'deki Alman konsolosluk binasının işgal eylemini ve nedenlerini genişçe vermektedirler. **De Morgen** (7 Ağustos '87) Brüksel Af Örgütü bürosunun işgalini aktarmaktadır.

De Morgen (20 Ağustos '87) gazetesi, Türkiye'ye gidecek Jef Ulburghs, Jef Sleeckex, Paul Staes vb. parlamentoları kastederek, "Belçikalılar Türk hapishanelerinde açlık grevinde bulunan insanları, ziyaret edecekler mi?" başlığı altında cezaevlerinin durumunu inceliyor ve Türkiye'ye gitmesi gereken heyet üyelerinin sözlerini aktarıyor. SP milletvekili Jef Ulburghs'un, "Durumlar gerçekten dramatikti. Ben geçmişte Kürdistan'a gitmişim. Kürt ve Ermenilerin kaderlerinin aynı oluşu dikkatimi çekti. Fanatik Türkler tarafından tehdit edildiği" sözlerini aktarmış.

Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği- YKWK Kuruldu

Uzun süredir kuruluş çalışmaları sürdürülen Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği, 23-30 Ağustos 1987 tarihlerinde yapılan Birinci Kongresiyle gerçekleşti.

ERNK'nin diğer devrimci-yurtsever kitle birlikleri gibi, ulusal kurtuluş işçi birliğinde örgütlenmesi kararı Ekim 1986'da gerçekleştirilen PKK 3. Kongresinde alındı. O günden bu yana yoğun ideolojik, politik, örgütsel faaliyet yürütülmektedir. En son Haziran 1987 ayında çok sayıda alanda 2000 civarında işçi temsilcisinin katıldığı bölgesel konferanslarla, geçici bölge yönetimleri ve çalışma programları oluşturuldu.

YKWK Birinci Kongresi bölge konferans delegelerinin katıldığı güçlü bir platform oldu. Kongre, Avrupa Kürdistan yurtsever işçilerinin katılımıyla gerçekleştiyse de, Kongre platformu sadece Avrupa'daki yurtsever işçilerin

sorunlarını irdelemedi. Kongre aynı zamanda başta Kuzey-Batı Kürdistan olmak üzere, dünyanın her tarafındaki yurtsever Kürdistan işçilerinin örgütlenme ve mücadele sorunlarını irdelediği platform oldu. Bu nedenle YKWK Birinci Kongresi, tüm Kürdistan işçilerinin temsili örgütlenme kongresi oldu.

Kongre: dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan'daki son siyasal durumu, devrim ve karşı-devrim güçleri açısından irdeleyen doygun bir politik rapor; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Ulusal Kurtuluş Cephesinin durum ve gelişim sorunlarını irdeledi. Kuzey-Batı Kürdistan, Türkiye, Avrupa ve Ortadoğu'da oldukça dağınık bulunan Kürdistan işçi yığınlarının durumu, ulusal kurtuluş mücadeleleri ve örgütlenme sorunları rapor halinde geniş değerlendirmeye tabi tutuldu. Bölgesel konferansların onayından geçen YKWK program, yönetmelik ve amblem Kongrece karara bağlandı. Birlik yönetimini oluşturulan Kongre, ulusal kongreye yollayacağı birlik delegelerini seçti. 14 ayrı konuda çalışma taslağı karar altına aldı. Çalışma planlamasına varıldı.

Faşist sömürgecilik, emperyalist destekçileri, sosyalşoven ve reformist-milliyetçi işbirlikçilerine karşı bir kararlılık, bilinçlilik ve örgütlülük zirvesi olan YKWK Birinci Kongresi, bütün Kürdistan işçilerine Kürdistan'ın ulusal bağımsızlığı için YKWK'de birleşmeye ve dayanışmaya ve ona güç katmaya çağırmıştır.

- Kürdistan Yurtsever İşçileri, mücadele tarihinde bir dönüm olan Kongre, rapor, program ve kararlarını özümseyelim!
- Kongre kararlarını her yurtsever işçinin elinde bir silah haline getirelim!
- Yaşasın ERNK, yaşasın YKWK!

KÜRT AYDININDAN ÖNEMLİ BİR ADIM

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşında, ulusal mücadeleyi birliklerini gerçekleştirmek üzere geçtiğimiz 30 Ağustos'ta Kürdistan'ın dört parçasından Kürt aydınları bir toplantı yaptı.

Toplantıda, sömürgeciler ve efendileri emperyalistler eliyle parçalanmış Kürdistan vatanının aydınlarının rollerinin gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine paralel olarak gerçek işlevine kavuşturulması sorunu, aydınlar önünde duran vazgeçilmez bir görev olarak trafica irdeledi.

Kürt aydını potansiyelinin emperyalistler, sömürgeciler ve uzantıları tarafından sömürülmesine artık bir son vermek, bölünmüşlüğü ortadan kaldırmak, ulusal kurtuluş savaşımızla dayanışmayı yükseltmek ve tarihimiz, kültürümüz ve edebiyatımız alanındaki ürünleri yerinde değerlendirmek doğrultusunda ciddi kararlar alındı. Ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında yerini almayan, yeteneklerini halkın çıkarlarına koşmayan, kendini emperyalizm ve sömürgecilerden tüm yönleriyle kopartmayan halkımız nezdinde yurtsever aydın sayılmayacağı ve halkımızın kutsal ulusal kurtuluş savaşına karşısında suçluluk içinde bulunacağı önem vurgulandı.

Yekitiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan (Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği) adıyla kuruluşuna giden aydınlar birliği, ayrıca ilkeye ve uluslararası alana yönelik çalışmalarını kamuoyuna aksettirmek için, Kürtçe ve diğer dillerden politik ve kültürel yayın organları çıkarmayı ilke olarak benimsedi.

Aydınlarımızın oybirliği ile ARGK partizanlarına illetikleri bir mesajda da şunlara yer verildi:

"Kürdistan dağlarında, ovalarında, şehir ve köylerinde halkının özgürlüğü ve vatanının bağımsızlığı uğruna sömürgeci-faşist Türk devletine karşı kahramanca savaşan ARGK gerillalarına bin selam!"

Geçen sayıda yayınlanmaya başlanan YKWK programının siyasi ilke ve hedefleri bölümünü yayınlıyoruz

GENEL SİYASAL İLKE VE HEDEFLER

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) programında ifade edilen siyasi ilke ve hedeflerdir.

ÖZGÜL SİYASAL İLKE VE HEDEFLER

I. 1. En geniş işçi yığınlarıyla bağ kurulması, ulusal kurtuluş siyasetinin onların elinde bir silah durumuna getirilmesi. Bunun için:

İşçi yığınlarının ERNK politikaları doğrultusunda ulusal, sınıfsal ve enternasyonalist ruhla eğitilmesi. İşçi yığınlarının YKWK çatısı altında örgütlenmesi, ekonomik, sosyal, kültürel yaşamlarının, ulusal kurtuluş politikaları doğrultusunda düzenlenmesi ve yönetilmesi.

2- İşçi saflarında birlik, örgütlenme ve mücadeleyi engelleyen ve zayıflatan; faşist Türk sömürgeciliği, Kürt feodal-kompradorları, sosyalşovenizm ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinden kaynaklanan yerel, dinsel, mezhepsel, aşiretsel, aileci anlayışların neden olduğu suni bölünmelerle, inkarcı ve reformist anlayışlarla mücadele edilmesi ve bu anlayışların işçi saflarından tasfiye edilmesi.

3- Faşist Türk sömürgeciliğinin, Kürdistan işçi yığınlarını ülke gerçeklerinden koparmayı, asimile ve ucuz emek gücü olarak kullanmayı amaçlayan; onları Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa kentlerine sürme politikasına ve mevsimlik işçi, tarım işçiliği vb. adlar altında açığa, sosyal düşkünlüğe ve lümpenliğe mahkum eden güncel politikalarına karşı durulması ve bunun için siyasal, ekonomik, kültürel vb. direniş içinde olunması.

4- Faşist Türk sömürgeciliğinin ulusal başkalaşım, işçi sınıfını denetleme ve illegal devrimci mücadeleyi reformcu alana kanalizasyon ederek tasfiye etmek amacıyla kullandığı sendika, kooperatif vb. örgütlerin bu işlevine karşı olunması. Bunların kitleselleşme ve ulusal kurtuluş mücadelesini yamayan birer gelişim alanı haline getirilmesi.

5- İşçi sınıfının tarihsel ve güncel öncü konumuna bağlı olarak saflarından gittikçe daha fazla sayıda ögeyi Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü kadrosu haline getirilmesi.

6- Şehit, tutuklu ve savaşçı aileleriyle ekonomik, sosyal, siyasal dayanışma içinde olunması. Bu amaçla ve işçilerin kendi aralarında dayanışmalarını sağlamak amacıyla

illegal biçimlerinden legal biçimlerine kadar dernek, kooperatif, yardımlaşma fonları vb. dayanışma örgütlenmelerinin geliştirilmesi.

7- Ulusal kurtuluş temel mücadele yöntemi olan silahlı mücadeleden yana olunması, gittikçe daha fazla sayıda ögenin silahlı mücadelenin aktif savaşçısı ve milisi haline getirilmesi.

8- Ulusal kurtuluş yolunda silahlı mücadele ile koordine içinde, şehirlerde, fabrikalarda vb. işçi yığınlarının olduğu her yerde faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerine karşı, silahlı mücadelenin gelişim seviyesine denk düşen ve onu geliştiren bildiri dağıtma, boykot, gösteri, yürüyüş, protesto, grev vb. biçimlerdeki siyasal mücadele eylemi içinde olunması ve geliştirilmesi.

9- Faşist Türk sömürgeciliğinin ajan-muhbir sızmalarına ve kompolarına karşı, işçi birliklerinin ve mücadelesinin güvenliğinin esas alınması, bu amaçla gereken önlemlerin alınması ve düzenlemelere gidilmesi.

II. Türkiye işçi sınıfı ile iki halkın bağımsızlık ve özgürlük çıkarlarının eşitliğini temel alarak, en sıkı enternasyonalist mücadele dayanışması içinde olunması, bunun için FKBCD'nin ilkelerinin esas alınması ve Türkiye'deki Kürdistan işçi kitlelerinin bu gerçeklik içinde örgütlenmesi.

III. Kürdistan'ın diğer parçalarında ulusal kurtuluş mücadelelerinin geliştirilmesi ve halkımızın ulusal savaş birliğinin yaratılması amacıyla işçi birliklerinin kurulmasına öncülük edilmesi, bunun örgütsel araç ve kollarının oluşturulması, bu çalışmaların Ulusal Kongre'nin güçlü bir ögesi haline getirilmesi.

IV. Ortadoğu halklarının işçi sınıflarıyla anti-sömürgeci, anti-emperyalist ilkeler doğrultusunda dayanışmadan yana olunması ve bu doğrultuda çalışmalar yürütülmesi.

V. Ulusal kurtuluş savaşını veren halklar, sosyalist ülkeler ve bütün dünya halklarının işçi sınıflarıyla enternasyonalist dayanışma içinde olunması, Kürdistan işçi sınıfı mücadelesinin çok yönlü araç ve mücadele yöntemleriyle tanıtılması, uluslararası platformlarda Kürdistan işçi sınıfının Kürdistan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine desteklerinin sağlanması.

Yekitiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan - Avrupa ko- luluğunun bir parçası olarak, birliğin bütün siyasal ilke ve hedeflerinden sorumludur. Bu görevlerinden ayrı olarak, bu

lunduğu alanda şu görevleri yerine getirir:

1- Faşist Türk sömürgeciliğinin, işçileri Kürdistan gerçeklerinden koparma politikasına ve bundan kaynaklanan "Avrupalaşmak", "Avrupa'yı bir kurtuluş ve yaşam alanı olarak görmek", "mültecileşmek" vb. anlayışlara karşı durulması ve bu doğrultuda mücadele edilmesi.

2- Avrupa'da en geniş Kürdistan işçi kitleleriyle bağ kurulması ve bilinçlendirme, örgütlenme, mücadeleye seferber etme ve kaynağa dönüş çalışmalarının yürütülmesi.

3- Avrupa'daki Kürdistanlı işçi kitleleri için gittikçe daha fazla sayıda ögenini ulusal kurtuluş mücadelesinin öncü kadro ve savaşçısı haline getirilmesi.

4- Faşist Türk sömürgeciliğinin, Avrupa emperyalist gericiğinin, Türkiye sosyal-şoven güçlerinin ve Kürdistan işbirlikçi otonom-reformist güçlerinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelen saldırı, provokasyon, yozlaştırma faaliyetlerine karşı durulması, mücadele edilmesi ve boşa çıkarılması.

5- Avrupa'nın demokratik geleneklerinden yararlanarak yasal ekonomik işçi örgütlenmeleri olan sendikalarda örgütlenmeden yana olmak, bunların hem Kürdistanlı işçilerle bağ kurmanın hem de onları örgütlemenin etkin bir aracı olarak değerlendirilmesi.

6- İşçi birliğinin temel ulusal kurtuluş görevlerine bağlı olarak, Avrupa zemininde işçilerin günlük sorunları olan işsizlik, geçim zorluğu, ekonomik, sosyal, kültürel problemlerine çözüm getirmeye ve bu amaçla çeşitli örgütlenmelere gidilmesi.

7- Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş devrimine karşı gerçekleştirdiği özel savaş ve her türlü gericiğe karşı Avrupa'daki işçi kitlelerinin devrimci, yurtsever potansiyel, kin ve öfkelerini açığa vurabilecek en basit mücadele biçimlerinden en karmaşık olanlarına kadar, işgal, gösteri, boykot, yürüyüş, protesto vb. eylemler içinde olunması.

8- Avrupa zemininin dayanışma ve ittifaklar açısından sahip olduğu olanakların duyarlılıkla değerlendirilmesi, dayanışma ve ittifakları geliştiren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine maddi ve manevi destek sağlanması. Bunun için:

a) Ulusal kurtuluş hareketleri, sosyalist ülkeler ve anti-emperyalist ülkelerin işçi birlikleri ile dayanışma ve ittifak içinde olunması.

b) Avrupa'daki demokratik geleneklere bağlı anti-faşist işçi komiteleri ve birlikleri ile ilişki, dayanışma ve ittifak içinde olunması.

c) Uluslararası alanda Kürdistan işçi sınıfını ve mücadelesini tanıtmak amacıyla, araştırma-inceleme yapma, broşür, afiş, kitap, film vb. araçları geliştirme, toplantı ve seminerlere katılması ve düzenlenmesi. Kürdistan işçi sınıfının diğer ülkelerin deneylerinden yararlandırılması.

Otuz Yıldır Türk Sömürgeciliğini Yenem Adam...

Sömürgecilik, insanlığın yüzkarasıdır. Ancak kararın da kararı vardır. Emperyalist güçler, kendi yarattıkları Berlin sorunu ve duvarını, Sosyalizme karşı durmadan kullanırlar. Ya Kürdistan, Dörde bölünmüş bir ülke; adı inkar edilen bir halk. Sadece bu kadar mı? Baskı, talan ve yoksulluk, bir halkın ebedi kaderi yapılmak isteniyor. Daha da ötesi var.

870 km'lik sömürgeci duvarı ilk adımları kemalist Türk sömürgeciliği ile Fransız emperyalizmi arasında 1921 Ankara Antlaşması ile atıldı. 1925 Şeyh Said ayaklanması ardından yeni düzenlemeler yapıldı. Türk devleti, Truman doktrinine dahil olduktan sonra, 870 km'yi tel örgüyle donattı. Ardından mayın, pusu, gözetleme kuleleri, sayısız karakol, cemse, otomatik silahlar, panzer. En son olarak ışıklandırma, altı metrelik çelik bacaklı, dikenli tel ve radarlı robotlar...

Neden? Kürdistan'ın bölünmüşlüğüne devam ettirmek ve Misak-ı Milli'yi yaşatmak için. Kürdistan insanı sömürgecilikle çok cephele savaştır. Bu cepheleden en ilginç ve sömürgecilik açısından utanç verici olanı; Kuzey-Güney Kürdistan sınırlarıdır.

Türk burjuvazisine göre, yapılanlar sınır güvenliği için yapıyor. İnsanımız açısından, ne ad verilirse verilsin, sergiledikleri, Kürdistan'ın bölünmüşlüğüne kabul etmemektir.

Bu cephenin deneyle bir yurtsever savaşıncısı ile yapılan röportajı ve açıklamaları izlemek, insanımızın ülke ve halk bütünlüğünü sağlamak için nasıl bir görünmez savaş içinde olduğunu göstermektedir.

Berxwedan

Berxwedan: *Bildiğimiz gibi, Türk devleti, ülkemizin zorla bölünen iki parçası arasında mayın döşemiştir. Türk devleti dünyaya, "sınır güvenliğini alıyoruz" demektedir. Bildiğimiz kadarıyla hududtaki önlemleri, tarihini, gelişimini, en yakından bilen biri olarak açıklarmısınız...*

Rüstem Amca: Takriben 1950-51 yıllarında ülkemizin bu alanına mayın döşediler. O dönemde askeri karakol sayısı düşük, güç olarak zayıftılar. Örneğin Cizre-Suruç arasında ancak 8-10 karakol vardı. Karakollar ciddi bir engel değildi. Geliş-geçişlerde ciddi engel yaratıyorlardı. Sınırdaki her çatışmada, vurulan daha çok asker oluyordu. Bu dönemde pratikte yaşanan halkımızın bölünmeyi kabul etmezliğini sergileyen yoğun ekonomik, sosyal ilişki ve iç içelik oluyordu.

Celal Bayar-Adnan Menderes iktidarı döneminde önlemler tümüyle yeniden gözden geçirildi. Bu doğrultuda kararlar çıkarıldı. İlk elde planlanan ve uygulanan mayın yerleştirme oldu. Amaç, iki parçadaki halkımızın bağlarını tümüyle kesmekti.

Çünkü, ticari ve sosyal bağlar kaynaşmayı doğuruyor, ileriki ulusal gelişmelere zemin oluyordu.

Halbuki, iki parçanın sınır alanı, halkımızın ata topraklarıydı. Aynı aşiretlerdendiler. Bu durumda aileler bölünmüştü. Bazı ailelerde bir kardeş bir tarafta, diğeri de öte tarafa kalmıştı. Bunu örneklemenin gereği yoktur. Herkes biliyor. Kilis'ten Cizre'ye kadar durum budur.

Sınırdaki karakol sayısı artırıldı. Mayın döşendi. Suriye ile antlaşmalar imzalandı. Çoğ insanımız öldürüldü. Yüzlerce sakat kaldı. Hapishaneler doldu. Fakat halk, sınırı tanımadı. Engelleri aşarak bağlarını sürdürdü.

Tabii, çok sayıda asker ve komutan da öldürüldü. Araçları tahrip edildi...

Berxwedan: *Kademi ola-*

rak Türk devleti bu önlemleri nasıl geliştirdi. 1940'larda Suriye üzerinde ki doğrudan Fransız yönetimi sona erdi. Türkiye NATO'ya girdi. Bu gelişmelerin etkisi var mıdır?

Rüstem Amca: Siyasal olarak o kadarını bilemem. Ama, Fransızların 1925'te Türk askerlerinin Mardin üzerinden Şeyh Said güçlerini sarmaya yardım ettiklerini iyi biliyorum. Sınırdaki büyük önlemler, gürlüğü ile alındı. Tarih olarak 1950'lerin başına denk düşüyor.

Önceleri koçerler Kuzey'de kalır, hayvanlarını Güney'de otlatırlardı. Bunun anlamı belliyd. Türk devleti buna tahammül edemezdi.

Berxwedan: *Halk, bu önlemlerden nasıl zarar görüyor?*

Rüstem Amca: Türk devleti, sınır alanlarındaki köylere yaşam hakkı bırakmamıştır. Sürekli silahlar patlar, operasyonlar olur. Adeta bitmeyen bir savaş hali vardır. Sınır geçişlerinden şüphelenildiği an yoğun operasyon olur. Ya da sınır geçişi bahane edilir. Öldürme, sakat bırakma, işkence ve mal gaspı; sürekli uygulamadır. Bunlar, köylülerin yaşamının bir parçası, 'kader' olmuştur diye bilirim.

Türk subayları, amaçlarına ulaşmak için köylüler arasında nifak tohumları saçmışlardır. Köylerdeki bazı nüfuzlu kişiler ve köylüler arasındaki sorunları araç yapıp, ihbarcı ajan vb. uşaklar yetiştirirler. İnsanlarımızı bu yolla birbirine kırdırırlar. İhbarcılar iz sürer, adam tutuklatır, köy bastırırlar. İşkence görmeyen köylü kalmamıştır, sınır alanlarında. Faşist subayların halkımıza nefreti o kadar büyüktür ki, köy meydanlarında toplu dayak, çirliçlik soyma, elleri bağlı cemsellerin arkasında sürdürdümeye sürekli tekrarlanan uygulamadır... Sınırdaki keyfi olarak hayvan öldürme askerler için yasadır. Sınırın iki tarafında da, tel örgüye yakın verimli

tarlalara kimse korkudan gitmiyor. Her yıl, sınırdan geçirdi diye, sınır köylülerinin ekonomik varlığını gaspediliyor...

Berxwedan: *Sınırdaki olay olunca ya da asker veya köylü öldürülünce Türk ordusu ne yapar? Bilinen uygulamaların biraz açabilir misiniz...*

Rüstem Amca: Çatışma esnasında, ister asker, ister halktan biri ölsün ya da yaralansın, Türk devleti anında girişimde bulunur. Suriye yetkililerine başvurur. Geçişin olduğunu, geçenlerin asker öldürdüğünü iddia eder. Geçenlerin adelerini ister. Genellikle istek ya reddedilir, ya da sonuçsuz kalır.

Buna karşılık Türk askerleri sınır tanımaz. Güney'deki Kürt köylülerine saldırır, hayvanlarını, çoğu kez de insanları öldürür ve yaralar. Kuzey'deki köylere operasyonlar yapılır. Bunları yukarıda anlattım.

Bu genel düşmanlık, bazı asker ve subaylarda doruğa ulaşır. Bir Kürdü öldürmeyi şeref kabul ederler. Sınırdaki Girbesk Köyü vardır. Kaçakçı yakalamak bahanesi ile diğer köyler gibi, bu köy de ikide bir basılır. Bir defasında bütün köyü işkence eden geçirirler. Çoğunu sakat bırakırlar.

Buna neden olan olayın aslı şudur: Hudutta çatışma çıkmıştır. Askerler korkularından pusuları terketmişlerdir. Saklanmış, korkularından ateş bile edememişlerdir. Çatışma esnasında, sınıra varan köylüler, cemseyi de içindeki

tişmada öldü süsü verilir. İbret olsun diye cenazesi günlerce orada bırakılır. Ölü tanındığı halde, sahibi gidip almaz. Sahip de çıkamaz. Çünkü başına ne geleceğini iyi bilir.

Berxwedan: *Kuzey-Batı Kürdistan'da devrimci mücadele gelişmesi sınırlarda ne gibi değişiklikler yarattı.*

Rüstem Amca: 1980'le alacağım. Faşist darbe olunca sınırdan geçişlerde büyük artış oldu. Gerçi 1970'le devrimciler karşı önlem olsun diye sınırlarda tedbir alınıyordu, ama bu tarihte alınan önlemler çok daha ayyıydı. Sınırı devrimciler de yoğun kullandılar. Devrimciler, halkın değerli parçalarıydılar. Bu nedenle, halk gibi onlar da bu sınırı tanımayacaklardı.

Türk devleti, üst üste önlemler aldı. Geçişleri durdurabileceğini sandı. Ama beceremedi. Hükümetler çaresizleşti. Ne yaptysalar sonuçsuz kaldı. Özellikle 1980'den önce iyice zavallılaştı. Sadece hudutta değil, Mardin'in, Urfa'nın her yerinde bu durum vardı. Bir ara Derik'te iki devrimci yakalanır. Bunları Derik'te yargulamaya cesaret edemezler. Kızıltepe'ye yollarlar Orada da aynı sonuç beklemektedir. Oradan Mardin'e Mazıdağı'na, nihayet tekrar Derik'e getirirler. Sonuçta serbest bırakmak zorunda kalırlar.

Bu gelişmeler, Türk devletini sarsar. Gün gün Güney'deki halkımıza da yansır. Faşist yönetimle neden Mardin ve Urfa'nın halka açılan bir

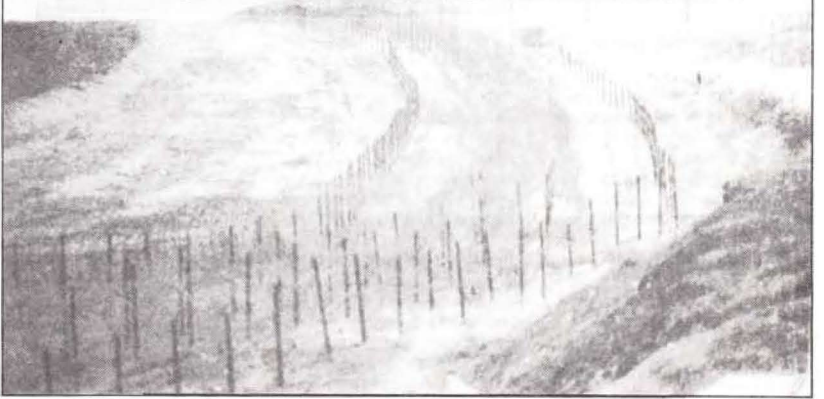
inşa edildi. 70-80 adımda bir kule yapıldı. Araya pusular konuldu. Bu yolla, hiç kimse geçemeyeceğine inanıyorlardı. Fakat devrimciler, bu engelleri tanımadılar. Devrimciler, görülmek cesaretle ve her tedbire rağmen geçiyor, adeta dalga geçiyorlardı. Neticede sınıra ek kuvvet yığıldılar. Elektriklendirmeye başlandı. Önceleri her pusuda iki asker varken, bu sayıyı dörde çıkardılar. Eskiden pusula bir hat üzerinde kuruluysa şimdi üçgen pusu kuruluyor. Bazı kaçakçılar bu nedenle pusulara düşmektedirler. Ama devrimciler bu oyuna çok az gelirler.

Sınırdaki Türk askerlerinin durumu hakkında biraz bilgi verebilir misiniz? Örneğin çatışmalar mı, neler hissediyor vb...

Rüstem Amca: Gece gündüz nöbet halinde asker bulundurulur. Askerler her korku içinde bulunurlar. Sınıra gelmek, onlar için %80, ölmeyi peşinen kabul etmektedir. Ailelerine bu yönlü mektup yazarlar. Çoğu sınıra gitmemek için

Mayınlar, tel örgüler ve panzerler

Kürt halkının özgürlük ve birlik mücadelesiyle zaferini engelleyemez

askerlerle teslim alırlar. Serbest bırakılan askerler, olayı çarpıtarak anlatırlar. Olayı örtmek için Girbesk Köyü kurban seçilir.

Askerler sınırdaki birini öldürdüklerinde ikramiyeye alırlar. Cenaze cemseye bindirilir, ibret olsun diye köy köy gezdirilir. Cenazeler çoğu kez parampaça oluncaya dek, arabaya bağlanarak gezdirilirler. 1980'de Derik-Gap'ta şehit edilen dört devrimciye de aynı şeyi yaptılar. En nihayet: Türk subayları için hepsi Kürt'tü.

Sınırdaki hayvan öldürme askerler için yasadır. Sınırın iki tarafında da, tel örgüye yakın verimli

savaşa dönüştürüldüğü anlaşılır. Sorgusuz sualsiz tutuklama, işkence ve talan alır yürür. Öyle ki, halk yaşamaktan bezdirilir. Bütün köylüler, Türk devleti için, "İmkan yok, bu bir insan devleti olamaz" diyorlar.

Berxwedan: *Devrimci mücadele ile sınırdaki gelişmelerde ne gibi değişiklikler oldu?*

Rüstem Amca: İlk elde sınır kaçakçısı ve kılavuz olduğundan şüphelenilenler yoğun olarak tutuklandılar. Bir kısmının ajan olması istendi. Bazıları kabul ettiler de. Geçişlerde bu yönlü azalma oldu tabii.

Mayınlar artırıldı. Tazeledi. Işıklandırma kuleleri

kendini yaralar. Vurulmamak için köylüler vasıtasıyla haber yolları açılır. Pusular da kendi kendileriyle konuşurlar. Bazen biri diğerine bağırır, "6 ayım kaldı", "bir yılım kaldı", "bir ayım, iki ayım kaldı" derler. Hesap yapar dururlar. Her halikarda "gel bilmem kaç gün gel" hesabı onları avutur sanki. Tek arzuları da, devrimcilerin bölgelerinden geçmemesidir. Bu durumda kendilerini çok mutlu ve şanslı kabul ederler. Bazen de bilinçli yüksek sesle konuşurlar ki, devrimciler işitsin ve oradan geçmesinler diye. Bir anlamda korkularından devrimcilerle yardımcı oluyorlar.

Devamı 19. sayfada

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

NÜHAT

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Baskı terör ve işkence tutukluların mücadelelerini adeta bilemekteydi. Mahkeme salonlarında faşist Türk sömürgeciliğine meydan okumaları dünya devrim tarihinde eşine ender rastlanır bir görüntü arz ediyordu. Hele mahkemeler karar aşamasına geldiğinde tutuklulara sorulan "Son sözünüz nedir" sorusuna verilen yanıtlar salondaki dinleyicileri etkilediği gibi mahkeme heyetlerini de çileden çıkarıyordu. Tutanaklarla belgelenmiş yüzlerce tutuklu yoldaşın son söze verdikleri yanıtlar bu döneme ışık tutacağı için, bunlardan birkaçını örneklemek gerekir.

"Sizin mahkemelerinizin, vereceği karar ne olursa olsun benim için bir mana ifade etmez. Bizim için önemli olan halkımızın bizim hakkımızdaki kararıdır". "Kürdistan'ın bağımsızlığı için ölüme ilanı aşk ettik". "Ortaoğdu gebedir, yakında Kürdistan adlı çocuğunu doğuracaktır" sözlerinin yanı sıra, mahkeme salonunu ayağa kaldıran, henüz 19-20 yaşlarında daha büyükleri terlememiş gencecik bir yoldaşın, "Dün Dersim'de, Ağrı'da, Zilan'da, Diyarbakır'da bize katliamlar uyguladınız. Bizi yargılayarak ölüme mahkûm ettiniz. Bugün Kürdistan'da yine katliamlar uygulayarak bizi burada yargılıyorsunuz. Ama yarın çocuklarımızı yargılayamayacaksınız. Çünkü onlar bu güzel Kürdistan'da özgür ve bağımsız yaşayacaklardır" demesi Kürdistan halkının mücadelesinde kararlılığın en güzel örnekleri olmuşlardır.

Poliste, tutukevlerinde ve mahkemelerde direniş ve devrimci çalışma, devrim mücadelesinin en zor alanlarından birini teşkil etmektedir. Bu alanlar devrimciler için en net sınıma alanlardır. Zindanlara düşüp de olumlu bir sınav veremeyen unsurlar iyi bir devrimci olamazlar.

PKK'li savaş esirleri baskından beri hapishanede direnmenin gerekliliğini savunarak düşmana ödün vermeden onlarca şehit verdiler. Sakat bırakıldılar. Yüzlercesi idama mahkûm edildi. Yüzlercesi 24 yıldan az olmak üzere ağır cezalar çarptırıldı. Bugün dahi basına yansıyan demecilerinden de anlaşılacağı üzere direnişlerine devam etmekte, devrimci onurlarını korumamın, partiye, halka ve şehitlere bağlılığın gereklerini yerine getirmektedirler.

PKK devrimci direniş geleneğini sürdürürken, sayıları 20'yi bulan diğer siyasetlerin mahkemelerdeki tavrı ne oldu? Siyasi tavrı takınması gerekenler nasıl bir tavrı takındılar? Devrimci ve yurtsever onurlarını koruyabildiler mi? Kürdistan halkının, emekçilerin çıkarlarını savunarak sömürgeciliği mah-

kûm ettiler mi? Bu sorulara yanıt verebilmek için bunların durumuna bir göz atmak gerekir.

Dost-düşman, herkesin takdir ettiği PKK'nin zindan direnişlerine bu aralar dil uzatan ve polemik geliştiren unsurlar bir kez daha kendi durumlarını hatırlamalı, kırdıkları potlarnı, yaptıkları hataların ve içine düştükleri ciddi zaafaların anlamını iyi bilmeliler. PKK'nin Diyarbakır zindanlarındaki mücadelesine dil uzatamayacaklarını, buna hakları olmadığını, bu hakta sahip olabilmeleri için PKK'liler gibi şanlı ve onurlu bir mücadele vermiş olmaları gerektiğini anlamaları gerekir.

lar? Mahkemelerde teslimiyetçi tavırlarına ne gibi gerekçeler uydurdıkları da meçhuldür. Mahkemelerde teslimiyeti resmi bir politika haline getiren Rızgari, "herkesi kör, alemi sersem" sanıyorsa yanılıyor. Çünkü zindan ve mahkeme sınavında sınıfta kaldıklarını kendileri de çok iyi bilmektedir.

Dürüst olmak gerekir. Bunun için de kişi ve gruplar bu hususta önce kendine yönelmeli, başkalarına çamur atacağına kendi somutlarını ortaya koymalıdır. Bu husus Rızgari için de geçerlidir.

Özgürlük Yolu'nun mahkemelerdeki tutumu tamamen bir inkarcılıktı. Kürdistan ger-

ettik? Sorularına olumlu bir yanıt veremeyeceklerdir.

Bugün parça parça olmuş DDKD'nin mahkemelerdeki tavrına gelince diğerlerinkinden pek farklı değildi. Mahkemelerde diğerleri gibi siyasi bir tavrı takınmadılar. Kürdistan sorununa olumlu bir yaklaşım göstermediler. PKK'nin sıradan sempatanlarının takındıkları tavrı, DDKD önder kadroları bile takınmadılar. Mahkemelerde de teslimiyeti seçtiler. "Bir gençlik hareketi olduklarını, Kürdistan için bir iddiaları olmadığını, TC yasalarına saygılı olduklarını bu yasalar içerisinde devrimcilik ve yayımcılık yaptıklarını belirttiler.

sergilediler. Bunlardan hiçbiri mahkemelerde direnme kararını almadığı gibi, mahkemelerde Kürdistan sorununa da değinmediler. Hep Kürdistan sorununu inkar ettiler. DDKD, ÖY, Rızgari'nin içine girdiği tavrın takipçileri oldular. Birer canlı tank olan mahkeme tutanakları incelendiğinde bunların tutumları daha net olarak görülecektir.

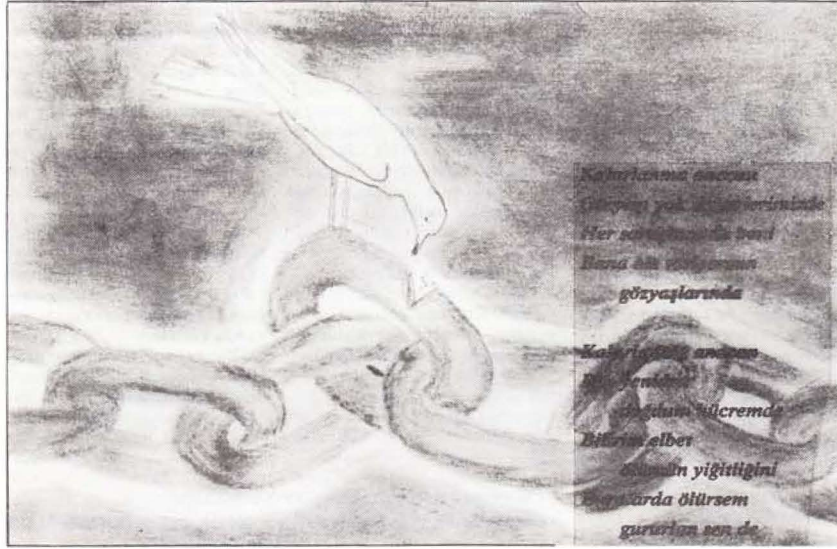
Gıdasını kemalizmden alan ve başını TKP'nin çektiği Türk solu da Diyarbakır'daki faşist mahkemelerde olumsuz bir yapı sergiledi. Altmışyıllık geçmişiyle Türk işçi sınıfının temsilciliğine soyunan TKP böyle bir yapıdan çok uzak teslimiyetçi bir tutum takındı. Türkiye işçi sınıfının haklı mücadelesini dile getirmedi. "Misak-ı Milli" sınırları içinde Atatürk devrimciliğini savundu. Gerçek Atatürkçü olduklarını vurgulamaktan çekinmediler. Ferdi çıkışların dışında Emegün Birliği, Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş, HK, Partizan gibi gruplar da mahkemelerde direnme kararını almadılar. Mahkemelerde direnmediler. Kıramadıkları Kemalizm kabağında bir yapıyı yeğleyerek Türk işçi sınıfının gerçek temsilcileri olamayacakları açıkça ortaya çıktı.

Mahkemelerde tutumlarıyla adileşen, Kürdistan halkına ihanet eden, beraber çalıştığı insanları zor duruma düşüren ihanetçilerin durumuna değinmekte yarar vardır. Kendilerine "Genç Kemalistler" denilen hemen hemen tüm gruplarda şu veya bu anlamda bulunan ve sayıları yirmiyi geçmeyen bu unsurların birçoğu poliste bu tavrı içine girecek ihanetlerine daha polisteyken başladılar. Daha sonra hapishanede gizli veya açık bir şekilde faşist hapishane yönetimine bilgiler vererek muhbirlik görevlerini yerine getirdiler. Teslimiyet ve ihanet dayatmalarında idareyle beraber çalışarak hapishanede kurulan işkence odalarında sorgulamalara katıldılar. Bizzati işkence yaparak tutukluları ihanete zorladılar, tehdit, şantaj ve türlü vaadlerle birtakım zayıf unsurları laçkalaştıracağız" şeklinde teslimiyeti meşrulaştırdılar. Mahkeme tutanaklarına geçmiş DDKD Genel Sekreteri, "Ben bir ağa çocuğuyum. Kendi kişisel çıkarlarım için DDKD'yi kurdum ve faaliyetlerine katıldım. Kürdistan sorununu paravan olarak, çıkarlarım için kullandım. Devrim yapma gibi bir iddiam yoktur. Böyle bir iddiam da olmadı" şeklindeki beyanı nasıl bir grup olduklarını izah etmek için yeterlidir sanırım.

**Kahırılma anacan
Son gelişinde buraya
Ayrıktan sözler
etmeyeceğiz
Çünkü aydınlık
günler var önümüzde
Özgür günler gelecek
mutlaka**

Hapishanede Özgürlük Yolu'nun kuyrukçuluğunu yaparak, "Kurallara uyarak kuralları laçkalaştıracağız" şeklinde teslimiyeti meşrulaştırdılar. Mahkeme tutanaklarına geçmiş DDKD Genel Sekreteri, "Ben bir ağa çocuğuyum. Kendi kişisel çıkarlarım için DDKD'yi kurdum ve faaliyetlerine katıldım. Kürdistan sorununu paravan olarak, çıkarlarım için kullandım. Devrim yapma gibi bir iddiam yoktur. Böyle bir iddiam da olmadı" şeklindeki beyanı nasıl bir grup olduklarını izah etmek için yeterlidir sanırım.

Diğer küçük-burjuva reformist ilkel milliyetçi Kürt hareketlerinden Ala Rızgari, Kawa, KUK, Dengé Kawa, KDP de mahkemelerde teslimiyet içine girdiler. Yurtseverlik görevlerini yerine getirmekten çok uzak bir tutum

Bugün adeta kendilerini Diyarbakır zindan direnişinin kahramanları olarak gören, anlatıklarıyla mangalda kül bırakmayan küçük burjuva, reformist grupların mahkemelerdeki tavırları gerçek anlamıyla bir teslimiyetten başka bir şey değildir. Dergi ve gazetelerinde Kürdistan'ı dillerinden düşürmeyen; ulusal kurtuluştan, sınıf mücadelesinden dem vuran Rızgari'nin mahkemelerdeki tavırlarına bakalım. Rızgari, hapishanede takındığı tavrın aynısa da mahkemelerde sergiledi. Mahkemelerde "Mevcut yasalar çerçevesinde yayıncılık yaptıklarını" belirttiler. Kürdistan ismini ağızlarına almadıkları gibi Kürdistan sorununa sahip çıkmadılar. Mahkeme heyetindeki kişilerle "şahsi ilişkilerimiz var" diyerek, işi kişisel sorun haline getirme çabalarına girdiler. Böylece işi kurtarma, gerektiği yerde şahsi çıkarlar (bir an önce dışarıya çıkma) uğruna Kürdistan gerçeğini es geçerek böyle bir sorularını olduğunu bir kez olsun dahi dile getirmediler. Mahkemelerde teslimiyet çizgisini izleyen Rızgari'nin önder kadroları bugün teslimiyetçi tavırlarının izahını yapmadan siyaset arenasına hangi gerekçelerle arzıendam ediyor-

çerçeni, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini inkar etmek için Özgürlük Yolu'nun tüm tutukluları birbirleriyle adeta yarışıyorlardı denilse bu onları tanımlayan en doğru ifade tarzı olur. Hapishanede ispiyonculuk yapma, idareyle uzlaşma, teslimiyeti gönüllü kabul etme vb. tavırları mahkemede de sürdü. Mahkemelerde en soysuz bir tavrı içine girerek Kemalizme sarıldılar. Önder kadroları mahkemelerde ağlayarak mahkemelerin merhametine sığındılar, geçmişlerini inkar ettiler. Kürt olduklarını söyleme cesaretini bile gösteremediler. Siyasi tavrı takınma, siyasi savunma yapma uğraşını da vermediler. "Bizim siyasi olarak aldığımız bir direnme kararı yoktur" şeklindeki beyanlarıyla hapishanede gönüllü teslimiyetini başını çekerek direnen PKK'ye nispet yaparçasına teslim oldular. Bu teslimiyetlerini mahkemelerde devam ettirdiler.

Bu alanda da bir direnme kararları olmadı. Teslimiyeti şiar eden bir hareket ne kadar demagoji yaparsa yaparsın inandırıcı olamaz. Mahkemelerde nasıl bir tavrı takındık? Kürdistan halkının sorununa nasıl bir yaklaşım gösterdik? Sömürgeci cuntayı mahkemelerde nasıl teşhir

DEVAM EDECEK

Büyük Devrimci ve Vatan Şairi Hamit AVCI'nın Anısına

Hamit AVCI

1956 yılında Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı bir köyde doğdu. Beş çocuklu yoksul bir köylü ailesinin çocuğuydu. Küçük yaşta babasını kaybetti. Hademelik yapan ağabeyinin olanakları ile okudu.

1977'de Diyarbakır Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi. Evli ve bir çocuk babasıydı. Okul yıllarından etkin bir yurtsever mücadelesi olan Hamit AVCI, 1977 ile henüz Kürdistan Devrimcileri olarak faaliyet yürüten gruba dahil olup kısa sürede aktif bir militan haline geldi.

İki yıl lise öğretmenliği yaptı. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişim seyrine uydu. Öğretmenliğe ayıracak zamanı yoktu. Kırsal alana giderek fiili profesyonel çalışmaya başladı.

1979'da eğitim amacıyla yurtdışına çıktı. Güçlü propaganda gücü, yakıcı yurtsever şiirleriyle Lübnan Kürt kitlelerini derinden etkiledi. 12 Eylül 1980 faşist darbisiyle başlayan zor şartlarda devrimci görevleri onuru ile taşıdı. Sürekli operasyonlar içinde Midyat-Gercüş alanlarında kitlelerle beraber oldu. 1981'de doğu Kürdistan'a geçti. Doğu Kürdistan direnişinde yer aldı. Kürt dili üzerine araştırmalar yaptı. 1982 ile Güney Kürdistan'a geçti. 1985 Ağustos ayına kadar Şemdinli ve Güney Kürdistan kitleleri içinde çalıştı.

17 Ağustos 1985 günü Güney Kürdistan ilkel milliyetçi güçlerin komplosu sonucu katledildi.

Büyük devrimci, yurtsever, vatan şairi Hamit AVCI; Bağısız ve Özgür Kürdistan mücadelemizde yaşıyor.

Hamit AVCI, sadece bir devrimci değildi; bütün Kürdistan'ı kalbine sığdıracak kadar engin bir yurtsever, bağısız ve özgür Kürdistan'ı sözcüklere sığdıracak enginlikte devrimci bir şairdi.

Her şeyi elinden alınan Kürdistan geleceğini savaşla yaratacağı. Savaş, Kürdistan'da bir devrimci yeniden yaratılış olayıydı. Kürdistan'da yurtsever yazar, silahla kalemi beraber tutmalı; ressam, devrimci savaşçı kağıda nakşetmeli; ozan, silahı ve yenişi şiirde konuşturmalıydı. Bütün bunlar, ulusal kurtuluş savaşında toplanırsa anlam kazanır. Sanat, devrimin ürünü olmalı, devrimle yoğrulmalı, devrimi iletmelidir.

Bir avuç soysuz, ozanlık ve sanatçılık adına kültür değerlerimizi, şehitlerin kanını, halkımızın geleceğini reformist amaçlar ve sefil bir yaşam için emperyalistlere peşkeş çektirirken; Hamit AVCI, ozanlığı, sanatı; halkın acılarının, halkın güzelliklerinin, devrim ateşinin içinde bildi. Bu değerlerle yoğruldu, onların inanca bir devrim savaşçısı, kadrosu, şairi oldu.

Bir kitap dolusu şiirleri olan Hamit yoldaşın anısına sadece birkaç şiirini aktarabilmiyoruz.

1981, 10 Mart'ında yazdığı Newroz şiirinde halkımızın durumunu, ulusal ve sınıfsal kinini dile getirdi. Proletarya öncülüğü ile halkın ayaklanmasını ifade etti. Bağısız ve özgür Kürdistan'ı, halk demokrasisini şiire nakşetti.

NEWROZ'E

dengek hat guhé min
mestkir seré min
şakir dilé min
mizgine... mizgin...
dibên; rizgarbâ
tev welatê min.
dengên helbestan

billûr, def û zirne
govend û lilan
destê hev girtin
tev keç û xortan
kal û ciwanan
li çîmen û mergan
tev dikin seyran
ji bo serxwebûna
seranser Kurdistan
xwedî ax bazdane
zewî berdane
ew gundiyanê jar
bidest anîne,
revîn sermayedar
mane karxane,
karkerê birçi
dest li ser dana,
avêtin xemla reş
ji ser û çavan
xemilîn çîya;
tev gûl û giya
dîsa NEWROZ'E
li axa Mediya.
Newroza îsal
ne wekî ên din
bin destê dijmin
bitirs û dîzi
serbest û azad
dîlxweş û şahî
hatîye damezran
demokrasiya gelî
zorkar şikiyaye
li tev welatî
wekî dibêjin;
li rojhelatî
piştî cengeka
dîjwar û pir sext
kirine paytext
bajarê AMED...

Hamit yoldaş, son derece iyi Kürtçe bilir, Kürtçeyi bir sanatçı gibi konuşurdu. Doğu ve Güney Kürdistan'da kaldığı sürece, Kürt dilini inceledi. Hep halkın arasında oldu. Halk hep onu istedi. Kürdistan'da birliği belki en fazla isteyen insandı. 1983'te Mehmet KARASUNGUR ve İbrahim BİLGİN şehit edildiğinde, en yakınlarında idi. M. KARASUNGUR'un son anlarında yanında oldu. Cesedini kaldırdı. Ulusal birlik düşmanı Pol Potları en yakından gördü. Onlara laneti unutmadı, "Analar" şiirinde dile getirdi.

ANALARA

Büyütün analar;
katlanın her çileyey
onlar için
açılınsın iki gözünüzden
iki pınar
aksın gözyaşlarınızı;
bölün tatlı uykularınızı
soğuk kış gecelerinde,
emzirin ak sütlerinizi
ve büyütün çiğerpreniz
yavrularınızı
bu vatana savaşçı olarak

Varsın
akutinsınlar kanlarını
süründürsünler
diyar diyar,
sulansınlar kızıl kanlarıyla
anam Kürdistan'ın
topraklarını
cellatlar

Okutun analar;
yaratmaya çalışırken
ulusal birliğini halkımın,
Zağros yükseklerinde;
sosyal-demokrasi
beslemesi
halkımın yüzkarası
Kürdistan Pol-Pot'unun
saldırı gücü tarafından
kan akıtılan
büyük önder
ulusal kahraman
Mehmet KARASUNGUR'u
ve PKK militanı
İbrahim BİLGİN'i okutun!..

2 Mayıs 1984

Hamit yoldaş, doğayla yaşad. Zayıf vücuduna rağmen, günlerce İran'dan "Keleşini" aşarak kağıt taşıdı, erzak taşıdı. Bu yol kışın çok Kürt insanını kırdı. Hamit yoldaş, ayakları yanmış, yarı donmuş olarak yerine yetişirdi. İnanç gücü olmasa bu yolları aşmak olanaksızdı. Kağıtları, aylarca yağın kardan, nenden göz nuru gibi korur, aynı itinayla işlerdi. HRK'nin kuruluşuna görünmeyen katkıları büyüktü. Elbiselerini kendisi diktirdi. "Partizanların elbisesi düşmankinden daha iyi olsun" derdi. 15 Ağustos onun bayramıydı. Coşkusunu "Hey Dayê" şiirinde dile getirdi.

HEY LÊ DAYÊ

HEY LAWÔ

Hey lê dayê
hey lê dayê
destê xwe zu bigre
bilezine.
Yadîgara bavê min
çeka wî
xeydiye dibin axê de
ji min re bine.

Bi rex û fîşekan
min bixemline.
Kefîya hemawî
li serê min bigerîne.
Hogirên min çûn dilanê
tu bi serê delalê xwe ki
wan hêstiran mebarîne
Min dereng nehêline.
Hat HRK,
girt dest û çîyan
bajar û gund
xweş mizgîne.
Dê haydê dayê
haydê dayê

wê çekê ji min re bine.
Lê lê xuşkê
lê lê xuşkê
bikene bike şahî.
Hespên me bixemline
zin bike ji me re bine.
Wê reşiyê bavêje
hinê li destê xwe ke
xemla xwe li xwe ke
li bejna xwe girê de
rext û fîşekan
Were em biçin
roj derenge
li Kurdistan ev roj cenge.

Hey lawo
hey lawo
roj derket ji paş çîyan
şewqa xwe da
deşt û gelîyan
kete pay van tariyan
ji ber direvin wek roviyan
HRK mizgîna
serfiraziyan.

Hey lo lawo
hey lo lawo
min ve mezin kir
bi kul û kovanan
li bin zehmetiyên bêman
dema hun nexweş ketin
min barandin rondikên
çavan.

Hun girin
min paqîj kirin
rondikên çavên we
bi temeziya li serê xwe.
Min zanî
hun çi dixwazin
Min bi we da mijandîn
şîrê sipî ji singa xwe.
Min we razand
li şevên sarê zivistan
bi çirok û lorikan.
Min we birêvebir
rakir ser piyan
we parast ji hemû tîştan
bi armanca van rojan.
Herin lawo

herin lawo
ez goriya wan çavên reş
nemênin hun qet li paş
bighîne şervanên HRK
bila baz bidin ji ber we
stemkar û xwînşwar
sayên li ser laş.

Bese
hese ê din
bila rabin
ji serê dayika şehîdan
ev şarên reş.
Bê tirs û bê xeyal
bi serbilindî û qehremanî
biherikênin
xwîna xwe ê geş
Ziviri çerxa felekê lawo
PKK rêbere li pêş
bilind kir agirê şoreş
HRK mizgîna mizgîn
mizgîna rojên xweş.

WERE

Xortbûm, xort...
Li dema xwe da;
gelekî cwan,
li pêş min bû,
şahî, xweşî
û jîyan.
Li Şîno, Mahabat û Merivan.
Min derbas kir
gelek dem, gelek dewran;
ketim, westiyam
râwê min qermeçî,
piştî min tawîya
sere min wekî berf
çavê min bûn bi av
bû me kal, kal...
kalê destê..., li destê

rêberiya burjuwa û feodal.

Ez xort bûm,
xort bûm xort...
amadêbûm ji bo xebat
wekî agir, wekî bizot.
Min hêlan ji pêşkevîne dūr...

Were... were
were dermanê me,
ava jîyana me
were bişkêne
kopaîê destê me,
me ciwan bike
bêne ser xewna me.

Were... were
were bi tere wê bê bunar!
ewê vebin kulilk
bixemilîn herder.
Na minî têkoşîna rawestayî
jîyana sar.
Tûyi nişana rizgarîya Kurdistan
bese... bes.
Bese were...
were rêberiya KARGER!

Bir oğlu vardı Hamit yoldaşın. 1980'de kendisine soruldu: "Oğlunu özlüyor musun?" diye. O cevap verdi: "Kim Kürdistan çocuklarını özlemiyoruz ki? Geleceğimiz onlardır." Hamit yoldaş, çocuğunu görmedi. Ama onun için tek ana tek çocuk vardı. Kürdistan ve bütün Kürdistan çocukları. "Kurê min" şiirinde çocuğuna ve bütün Kürdistan çocuklarından, "ölmüncê gül, çiçek ve reyhanla bezeli yüksek bir Kürdistan dağına gömülmesini" istiyor ki, oradan düşmanın ezildiğini ve halkın zaferini doya doya seyretsin.

KURÊ MÎN

kurê min;
herwekî ku min got
heke canemêg bûm,
bi destê dijmin
gora min çekin,
li ser çîyayek bilind
bêçîn li ser,
gûl û çiçek û rihan
da di buharê de bibe
cihê çûk û bilbilan
bîna daxwaza min
çavên min vekiribe
wanan negirin,
bila vekiribin
daku ez meyzim, li şerê te
û hevalê te
qehremanî û lehengiya;
peşmergên Partiya te
bibînim xwîna
geniyê dijmin
bidîlpakî rabim ji gorê
ez bêm nerevin, nerevin
iro roja şeraye,
roje lawên cenemêgaye

Kurê min,
Çawa roja piroziyê derket,
Wê tirêjê xweyî sor
avêje ser gora min
we ronike deramin
Welatê min
Wê derkevi behna min
bi nivîsên şer gora min
bên jibir nekir evina,
belengazan û welat
biji serşerêrên Kurdistan
biji Partiya Karkeran
Van gotina jibirneke,
Jibir neke kurê min!

sadece şiddet mi kullanıyor? Elbette ki hayır. Şiddet kadar ikna ve eğitimi de kullanıyor. Ama dünyanın her tarafında milislik şiddetle dağıtılıyor. Vietnam'a bakalım: İşbirlikçiler sokaklarda köpekler gibi kurlanıyor. Vietnamlılar cesetlerini bile topraklarına gömmeyi reddettiler. Peru'ya bakalım: 1980-82 arasında Peru devrimcilerinin %80'nini çeteler katletti. Cezayir ulusal kurtuluşları, kadın işbirlikçilerin suçlarını ustura ya vuruyorlar, erkek işbirlikçilerin ise buren ve kulaklarını kesiyorlar.

TKSP utanmadan Afrika Ulusal Kongresi (ANC)'yi örnek veriyor. Onları değerlendirmeye hem hakkımız değil, hem de yeri burası değildir. Bizim bildiğimiz işbirlikçiliğin en acımasız cezalandırılan ANC'dir. Peki, her gün boyunlarına yanmış tekerlek geçirilerek yakılanlar kimlerdir? Avrupa televizyonları gösteriyor. Sıkılmadan yalan demek ne sonuç verir? Filistin halkı, İsrail ile işbirliği yapan bir belediye reisini cezalandırıldığında, bu olayı bir zafer olarak kutladı.

TKSP, çarpıtarak Güney Kürdistan ve I-KDP'yi örnek veriyor. Durumu biz aktaralım: Güney Kürdistan'da 50 binin üstünde çete vardır. Çete reisleri 1961-75 direnişinde I-KDP ve YNK yönetiminde olan ağalardır. Irak sömürgeciliğinin şehirler ve belli ekonomik merkezler dışında Kürdistan'da askeri yok gibidir. Kürdistan'ı milislerle tutuyor. Milislerin çoğu 1980-82 döneminde I-KDP ve YNK saflarındaydılar. Bu güçler savaşı geliştirmediler. Peşmergeleler terkettiler. Çetecilik geliştirdi. Bir örnek verelim: 1982'de Zaxo'da I-KDP'nin 1500 civarında peşmergeesi vardı. Bugün bu sayı 300 civarına düşmüştür. Aradaki fark önemli oranda çeteleşmiştir. Kaldı ki 1983'te YNK neredeyse toptan çeteleşiyordu. TKSP bunu iyi bilir.

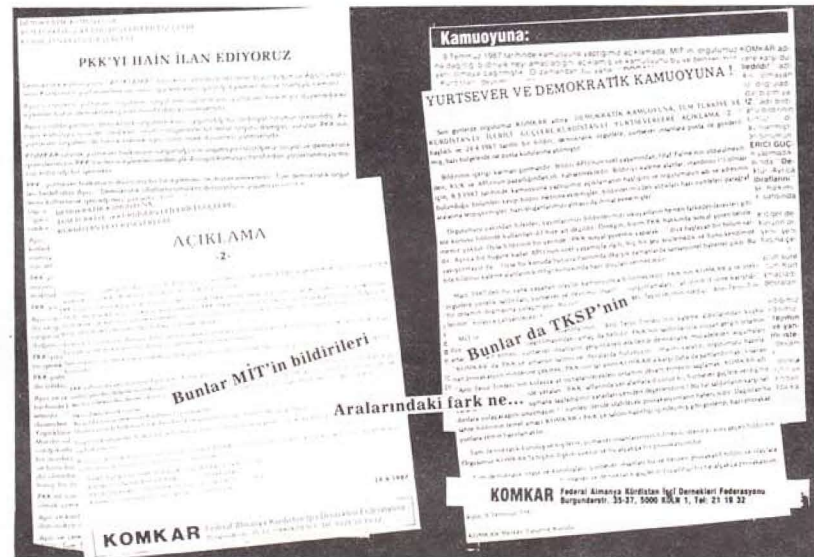
Güney Kürdistan'da çetelere karşı savaş sınırlıdır. Çünkü, her aşiretin çetesi ayırır. Aşiretler çeteleri sayesinde erzak temin ederler. Bir müfreze herhangi bir aşiret içinde çetelere saldırdığında, çoğu kez aşiretle de çatışmak zorunda kalmaktadır. YNK ve I-KDP, çetelerle demokrasi içinde bir arada yaşıyorlar. Ne YNK, ne de I-KDP çetelere saldırabilir, çünkü Kürdistan'ı kurtarmak diye bir amaçları yok. Hangi strateji, taktik, örgüt ve mücadeleyi benimsiyorlar? Bütün umutları İran'ın saldırılarındadır. Eğer YNK ve I-KDP gerçek çetelere karşı savaşsalar, bugün Güney Kürdistan'da durum çok daha değişik olurdu.

Türk sömürgeciliği, G. Kürdistan'daki durumu hedefledi, ama yanıldı. Acaba, TKSP, G. Kürdistan otomom güçlerinin Hakkari, Van, Siirt ağalarının çeteleşmelerindeki rolünü bilmiyor mu? Bu çeteler, onlarca devrimci, yurtsever köylüyü katlettiler. PKK bunların üzerine çökekle mi gide-

cekti!

TKSP, biraz halka kulak versin. Ama TKSP'nin acısı başkadır. Çeteciliğin çöküşü, Kürt karşı-devrim cephesinin çöküşüdür. İşbirlikçiliğin iflasıdır. TKSP, işbirlikçiliği yasal hale getirmek istiyor. Çirpiniş boşunadır. Devrimin yasalı aracıdır. Karşı-devrim gücü olan TKSP, çetecilikle çökecektir. TKSP, sömürgeciliğin siyasal çeteciliğine oynuyor. Sömürge valisi bunun yolunu açtı. TKSP de mesrulaştırılmak istiyor.

TKSP, Türk sömürgeci faşizminin piyon ve borazanlığını yapıyor

TKSP, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine gölge düşürmek için Türk faşist basını ile yarışıyor. T. Özal, "Basın PKK'yi abartıyor" diyor. K. Evren, bu doğrultuda İstanbul'da basın merkezlerini gezdi. Yeni karalama ve çarpıtma yöntemleri saptandı. Bu doğrultuda Kürt otomom ve reformist işbirlikçilerine de rol verildi. TKSP, faşist basınla ağız birliği içinde rolünü yerine getiriyor.

TKSP, "Sömürgeci-faşist rejim olayları bilinçli abartıyor... Gazete manşetlerine bakan bir kişi PKK'nin gerçekten Kürdistan'da çetin bir gerilla mücadelesi yaptığını, Türk devletini paniğe uğrattığını ve neredeyse Kürdistan halkını kurtarmakta olduğunu sanacaktır" (syf. 12) yazacak kadar halk düşmanı ve inkarcı oluyor.

Türk sömürgeci faşizminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı özel savaş örgütü TKSP şaşırmsın. Türk faşist ordusunun yarısı Kürdistan'da ne yapıyor, TKSP'ye göre gezi yapıyorlar. Milislik neden oluşturuldu, kontralar neyin ifadesidir? Faşist-sömürgeci ordu ve işbirlikçilerine 1920'lerden beri en büyük darbe vuruldu. Sömürgeci ordunun kayıpları gizlenmekle beraber yine de basına yansıyor. Ya maddi kayıpları? Türk burjuvazisi bile tarihinin en büyük çıkmasıyla karşı karşıya olduğunu, Kürdistan'daki savaşın milyar-

lara mal olduğunu yazıyor. Ya şehitler, ya göçler, ya tutuklular?.. TKSP'ye göre boşuna ölüyorlar. Ya kitleselleşme; sossuzlara göre böyle birşey yok, onlara göre işsizler ve lümpenler var. Genelkurmaylık bunalımı nedir? Faşist sömürgeci ordunun Kürdistan'daki çıkamazın ürünü değil mi dir? TKSP'ye göre basit terfi sorunudur. Ya Olağanüstü Hal Yasası ve Genel Vali? Bu, Türk sömürgeci burjuvazisinin altmış yıllık Kürdistan politikasının yitisi değil midir? Kürdistan halkı için tarihi başarı değil midir?

Bütün bunlara yol açan güç ve mücadeleye yol açan kim? Bütün dünya yazıyor, ama TKSP'ye göre hepsi oyun. U-

çıyla hareket eden 15-18-20 yaşlarındaki köylü yurtsever savaşırlarının duygu, inanç ve fedakarlığını anlayamaz. TKSP, düşmanın ağzından "katliamlar zorla oluyor" diyerek, yerinin doğma safları olduğunu göstermektedir. En iyi cevabı da yurtsever Kürdistan gençliğinden alıyor.

TKSP, Türk sömürgeciliğine karşı yaratılacak özgür bağımsız üsü, Güney Kürdistan'daki boşaltılmış alanlarla karıştırmaktadır. Tabii bilinçli olarak. TKSP, Kürdistan'ın kurtuluşuna karşı olduğunu açık belgeliyor. Sömürgeciliğin en büyük korkusu, özgür vatan toprağını yaratılması süreci TKSP vb. uşakların da sonu olacaktır.

tan otomom güçleriyle yoğun görüşmeleri oluyor. Bütün bunlar "Misak-ı Milli"yi korumak ya da genişletmek adına oluyor.

TKSP; PKK, ERNK, ARGK'ye yönelik faşist Türk sömürgeciliği, emperyalist çevreler ve Kürt işbirlikçi saldırı ve kompoların bir halkasıdır. TKSP'nin ihbarları Türk burjuva basınına süslüyor. Eksik olan K. Burkay'ın Ankara'ya gitmesidir. Ama bu durumla Türk faşizme daha fazla hizmet ettiği kesin. TKSP, barlarla durmadan yurtseverlerin Almanya vb. Avrupa ülkelerindeki evlerini bastırıyor. Tercüman adı altında TKSP'li MİT ajanları sorguları altına katılıyor. TKSP'nin faaliyetleri MİT'le o denli aynılaştı ki, MİT, 7 Temmuz '87 tarihinde 24.4.1987 tarihliye Komkar adına bildiri dağıtmaktan çekinmedi.

TKSP, MİT'in görevini yerine getirdiğini ve Alman polisiyle işbirliği yaptığını gizlemiyor artık. Riya Azadi, Haziran '87 tarihinde, "Alman polisi, Apocular yem olarak kullanıyor" başlığı altında yeni bir ihbar furyası başlattı. TKSP, "PKK'nin adamları, örgüt yapısı, katillerin isim ve adresleri dahi biliniyor. Buna rağmen polis onlara karşı bir önlem almıyor" (syf. 4) diyor ve polisi şikârtıyor. 25 Haziran '87'de bu doğrultuda bir avuç Alman işbirlikçi ile Hamburg'da toplantı düzenledi. Raportlar verdi. MİT, Alman polisi işbirliğinin uşak halkası oldu. 27 Temmuz'da Alman polisinden ERNK taraftarları ve yasal dernekler olan saldırı ve pasifikasyon uygulamalarına katıldı...

TKSP'nin gizlenecek bir şeyi kaldı mı? TKSP, milisliğin en alçakçasını yapımaktadır. TKSP, MİT ve Avrupa polisinden piyonudur. TKSP, Kürt halkının bağımsızlık savaşına, öncü örgütüne ve yurtseverlere savaş açtığını açıkça ilan etmektedir.

TKSP'nin ihaneti, Kürdistan reformcu işbirlikçiliğinin varacağı mutlak sonuçtu. Kürt gerici milliyetçiliği, Türk sömürgeciliğine yaranmakla bir yere varamayacağı gibi, işbirlikçiliği TKSP gibi açık ajanlık ve milisliği vardiyanlar halkımıza düşmanlıklarını ilan ettiklerine göre, gerekli cevabı yine halkımızdan alacaklardır. Uşaklık her yerde nasıl mutlak sonuna varmışsa TKSP'nin kaçılmaz sonu da odur. Hiçbir yurtsever, TKSP ihanetine kan vermemelidir. TKSP ihanetini her yerde teşhir etmelidir. Onlar halkımızın kanını emen maskeli milislerdir. Örtülü Hamidiye birlikleridir.

TKSP'li uşaklar, Türk faşist-sömürgeci efendileri ve emperyalist destekçileri bu sındırma saldırılarıyla halkımızı ve öncü gücü PKK, ERNK, ARGK'yi bir adım dahi geriletemezler. Şimdiye değin olduğu gibi, ihanet devrimci öfkemiz altında ezilecektir.

- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
- Kahrolsun reformist işbirlikçilik!
- Yeni Hamidiye birlikleri TKSP'nin ihanetçi yüzünü sergileyelim!

ÇAD'DA BİTMİYEN SAVAŞ

Çad'daki halkın bir kesimi ya Arap, ya da Araplaştırılmıştır. Ayrıca, Çad'ın önemli oranda Libya ile tarihsel toprak bütünlüğü ve ihtilafı vardır. Ancak, asıl ihtilafı çıkaran emperyalistler olmuşlardır. Libya'da 1 Eylül 1969'da

yapılan orta-küçük-burjuva askeri darbesinin ardından oluşan yönetimin anti-emperyalist karakteri, etkisini en erken Çad üzerinde gösterdi.

Libya, bu tarihle, Çad'daki çatışmalara taraf oldu. Emperyalizmin planlarına karşı durdu. Diğer yandan Fransız ve gittikçe ABD emperyalistleri, Çad sorununu hem buraya yerleşmek, hem de Libya'nın anti-emperyalist etkisini kırmak için kullandılar.

1960'la Çad'daki olaylar şöyle gelişti:

1968'de Fransızlar kuzeyde Tibesti ayaklanmasını bahane ederek, bu bölgeyi işgal ettiler.

13 Nisan 1975'te, işbirlikçi Çad Birleşik Partisi - UPT iktidarına karşı, ilerici tutumu olan bir darbe oldu. UPT Başkanı Tombalay öldürüldü.

Gukuni Vaddey (Tibestilerin önderi) Cumhurbaşkanı, Hissène Habré Savunma Bakanı seçildi.

1981'de ikisi arasında iç çatışmalar gelişti. Libya'nın desteklediği Habré, 7 Haziran 1982'de başkente girerek, Cumhurbaşkanı oldu. Paris Hukuk Fakültesi mezunu olan Habré'nin Fransa ile ilişkileri geliştirmesi üzerine, Libya Gukuni Vaddey'i destekledi.

1983 Haziran'ında Libya'nın desteklediği Gukuni kuvvetleri ülkenin yarısını anlamına gelen 16. paraleli geçtiler. 1985'te çatışmalar yoğunlaştı. Bu tarihle ABD ve Fransa'nın müdahalesi arttı. Fransa, ülkeye uçak, asker ve paraşütçü birlikleri soktu. 12.000 Libya ve isyancı birliklerine karşı, 7.000 hükümet askeri, 2.000 Zaire ve 3.000 Fransız askeri

savaşmaktadır.

Libya'nın, hak iddia ettiği Azu bölgesinin (100.000 km²) kuzey şeridinde çekilmesiyle, Çad güçleri kuzeye ilerlediler. Gukuni'nin en son Şubat 1986'da Habré tarafına geçmesiyle, çatışmalar tekrar şiddetlendi.

1987 başlarında Çad birlikleri kuzeye doğru ilerleyip, 8 Ağustos'ta bölgeyi aldığı iddia ettiyse de, 29 Ağustos'ta Libya bölgeyi geri aldı.

Çad halkını yoksulluk içinde tutan ve bölge halklarının çıkarına olmayan çatışmaların sonuçlandırılması, Çad'ın ulusal ve ülke birliğinin kurulması ve Libya-Çad ihtilafının çözülmesiyle, ABD-Fransız müdahalecilerinin bundan vazgeçmeleri, Fransız askerlerinin ve askeri uzmanlarının ve Zaire uydu birliklerinin Çad'dan çekilmesi ve Çad-Libya halklarının ittifaklarını demokratik bir şekilde halletmeleriyle mümkündür.

ÇAD'IN KISA TARİHİ ve EKONOMİK DURUMU

1800 yıllarına kadar yerel aşiret ve klan örgütlenmesi düzeyinde olan Kanem ve Bornu İmparatorluklarının elinde olan Çad ülkesi üzerinde etkin olan güçler, Arap köle tüccarları oldular.

1900'le, Fransızlar Çad ülkesine girerler. Kuzey ve Orta Afrika'da sömürgeci yayılma içinde olan Alman emperyalizmi ile Çad'ın paylaşımı üzerine anlaşan Fransızlar, 1909'da Vadai ve 1930'da da Tibesti bölgelerini işgal ederek, 1946'da Çad sömürge devletini kurarlar.

1958'de, otonomi statüsüyle, Fransızlara bağlı yerel işbirlikçi yönetim oluşturulur. 1960'da ülkeye biçimsizlik tanınır. Gerçekte ülke, ekonomik, siyasal ve askeri olarak Fransızlar tarafından yönetilir.

Halk ve dil birliği olmayan Çad halkları, Fransız emperyalistlerinin yönetiminde dünyanın en geri ve yoksul bir durağanlığına yaşarlar. Büyük bir bölümü çöl olan ülkenin tek ihracat ürünü (ihracatın %80'i) ülkenin güneyinde yetişen pamuktur.

Kişi başına düşen yıllık 80 dolar gelirle, dünyanın en yoksul ülkelerinin başında gelmektedir. Çad, yeraltı zenginlikleri bakımından zengindir. Ancak, ne devlet bunları işletme güç ve olanağına sahiptir, ne de bu yönlü sanayi tesisleri vardır.

Libya ile Çad arasında son çatışmalarına konu olan "Azu" bölgesinde zengin uranyum yatakları keşfedilmiştir. Çatışmalara ve emperyalizmin gittikçe daha fazla bölgeye müdahalesine önemli oranda neden olan; tekellerin iştahını kabartan bu zenginliklerdir. Zira ülkede çıkan volfram, altın vb. madenlerin tümü Fransızlar tarafından işletilmektedir.

Fransız egemenliği altında, ülkenin toplumsal durgunluk ve geriliği aşılması. Nüfusun %85'i kırsal alanda olup, ilkel olarak yapılan tarımda çalışmaktadır. Sanayide çalışan %7'si ise ancak birkaç işçi çalıştıran ve Fransızlara ait olan küçük işletmelerde istihdam edilmektedir.

Fransızlar, sınırlı aydın ve kabile egemenlerinden işbirlikçi oluşturup, hem halksal ayrılıkları, hem de sınıf çelişkilerini körüklediler.

Emperyalizm, yoksulluğu ve geriliği Afrika halklarının kaderi haline getirmek istiyor

Dünyanın En Yoksul Ülkelerinden Burundi'de Askeri Darbe Oldu

1884-85'te ülke, Alman emperyalizminin eline, 1914-18 emperyalist savaşı ardından da, Belçika'nın egemenliğine geçer. Belçika, 1962'de burayı kiralık yapar. 1966'da Michel Micombero darbe yapar. Bu, etnik ayrılıkları önleyemez, aksine körükler. Hutu halkından, 1965'te 200.000, 1972'de 80.000 kişi öldürülür.

1976'da Albay Jean-Baptiste Bagaza darbe ile iktidara olur. Bagaza, Ulusal Birlik ve İlerleme Partisi'ni kurar. Önüne radikal hedefleri ve sosyalizmi koyan Bagaza, yoksulluk, gerilik ve emperyalizme bağlılığı aşamaz. Emperyalist egemenlik henüz, klan düzeyinde olan iki halklı ülkede, etnik çatışmaları başlatmıştır. Ayrıca işbirlikçi egemenleri yetiştirmişlerdir. Emperyalistler, Hutu çoğunluğuna rağmen, Tutsi egemen ahlakını yönetiminde etkin kılarak, etnik çatışmaları derinleştirmişlerdir.

Bagaza, Avrupalı misyonerleri kovmasına rağmen, bu, bağımlılığı aşmaya yetmez. Afrika'nın çoğunda görülen, enternasyonalist sosyalizmden apayrı bu yerel nasıyonalist sosyalizm, kısa sürede yozlaşarak bağımlı ve gerici dik-

talara dönüşmektedir.

Böylece darbeler birbirini izler. Nitekim Bagaza, Fransızca konuşan ülkelerin Kanada'da yapılan zirvesine katılmak üzere ülkesinden ayrıldığında, beklenen darbe geldi.

4 Eylül 1987'de Binbaşı Bu-yoya darbeyle yönetime el koydu.

Bu, dünyanın gözlerinden uzak, yoksul ve küçük kara Afrika ülkesinin kaderi, emperyalizmin keyfi talan alanı olan diğer Afrika ülkelerininkinden ayrı değildir.

Nüfusu: 4,9 milyon
Yüzölçümü: 27.834 km²
Başkent: Bucumbura (240.000)
Halklar: %80 Hutu
%14 Tutsi
Dinler: %68 Hıristiyanlar
%24 Animistler
%8 Müslümanlar
Resmi dil: Fransızca
— Sanayisi yoktur. Nüfusun %5'i küçük sanayi işletmelerinde çalışıyor. %84'ü kırsal kesimde olup, oldukça dağınık birimler halindedir. Kırsal kesim, sağlık, sosyal yardımdan tamamen yoksundur. Yaş ortalaması 47'dir.
— Toplum geri olup, klan-aşiret örgütlenmesi içindedir.
— Ülke ihracatının %95'i kahvedir.

ÇAD HAKKINDA KISA BİLGİLER

Nüfusu: 5,2 milyon
Yüzölçümü: 1.284.000 km²
Başkenti: Necammana (nüfusu: 260.000)
Çad'da yaşayan halklar:
%15 Araplar (kuzeyde)
%38 Araplaştırılmış halklar
%25 Sanalar (güneyde)
%20 Çadlılar (güneyde)
%2 Tibestiler (kuzeyde)
Dinler:
%52 Müslümanlar
%43 Animistler (yerel dinler)
%5 Hıristiyanlar
Resmi dil: Fransızca
Yerel dillerden egemen olan: Arapça

Güney Afrika Halkının İrkçi Yönetime Başkaldırısı Dinmiyor

Güney Afrika'da işçiler ne durumda

28,4 milyonluk Güney Afrika'nın 19,4 milyonu yerli zenci, 3,9 milyonu ülkeye hükmeden beyaz azınlık, 2,9 milyonu melez, 0,9 milyonu Hintli, 1,28 milyonu komşu ülkelerden gelen çoğu işçi olan göçmenlerden oluşmaktadır.

Her haktan yoksun zencilerin 7 milyonu homeland denilen gettolarda bulunmaktadır. 3 milyon işsiz bulunmuş Güney Afrika'da, her yıl 400.000 civarında yeni işgücü pazara akıyor.

İrkçi rejim ve ardındaki emperyalistlere karşı bağımsız demokratik bir Güney Afrika için mücadele eden zenci halk, birçok örgütü bünyesinde toplayan Afrika Ulusal Kongresi (ANC)'de geleceğini temsil ediyor.

1984'ten bu yana 2000 insan iç çatışmalarda ölmüştür. İrkçi rejim zencilerden işbirlikçi oluşturarak ve bunları halka saldırtarak siyasal cınayetler işliyor. Şimdiye kadar ANC'nin 500 civarında yönetici ve üyesi, suikast ve komplolarda öldürülmüştür. Halen 32 üye yönetici tutuklu olarak haklarında verilen idam cezasının infazını beklemektedir.

ANC'nin, İrkçi rejimle görüşmeler için öne sürdüğü koşullar; ANC'nin yasallaşması, Nelson Mandela'nın

serbest bırakılması, polis gettolardan çekilmesi ve sıkı yönetimin kaldırılması.

Maden işçileri grevi siyasal başkaldırıya dönüştü

4 Ağustos 1987'de 600.000 işçi üyesi "Ulusal Maden İşçileri Sendikası" (NUM)'un 340.000 üyesi, 48 maden ocağında grev ilan ettiler. Maden işçileri haftalık 50 saat olan iş saatlerinin düşürülmesini, çalışma koşullarının düzeltilmesini ve %30 ücret artışını öne sürdüler.

Grev, İrkçi yönetimi sarstı. Çünkü, Güney Afrika'nın ihracatının %70'i madendir. Bunun %50'sini altın oluşturmaktadır. Günlük 12 milyon dolarlık üretimiyle Güney Afrika, dünyanın en büyük altın üreticisidir. Her yıl maden ocaklarındaki iş kazalarında

800 siyah işçi ölmektedir. Ayrıca beyaz işçiler, kıyaslanmayacak düzeyde ücret ve sosyal hak ayrıcalıklarına sahiptirler.

Grev sadece İrkçi rejimi etkilemiyordu. Madenlerin çoğu İngiliz, Alman, ABD vd. emperyalist tekellerin elindeydi. Örneğin Batı Almanya'nın düşmesine rağmen, Güney Afrika'daki yatırımları 1985'te 1,2 milyar Mark civarındadır. Madenlerdeki grev, uluslararası altın piyasasını doğrudan etkiliyordu.

İrkçi rejim, başta grevi yasa dışı ilan etti. Önerilen %30'luk ücret artışı %17-24 arasında karşılıdı. Grev kırıcıları örgütledi. Çıkan çatışmalarda çoğu işçi on kişi öldürüldü. 500'ü yaralandı. Yüzlerce siyah işçi tutuklandı. Sadece bir madende 400'ün üstünde işçi tutuklandı. 50.000 kişi işten atıldı.

Grev yaygınlaştı. Diğer madenlere ve halka yansısı Iraklı rejime karşı siyasal bir karaktere dönüştü. Binlerce zenci işçinin kararlılığı karşısında İrkçi rejim geri adım atı. İşçilerin istekleri büyük ölçüde yerine getirilince grev sonuçlandı.

Bir daha ortaya çıktı ki Güney Afrika halkı kesinlikle köle kalmayı kabul etmeyecek. İrkçi rejim ve ardındaki emperyalizme karşı kurtuluş direnişi Güney Afrika zenci halkının önündeki tek yoldur.

Türk Burjuvazisinin "Referandum"...

Baştarafı 6. sayfada

ile Demirel arasında seçim bizim işimiz değil" belirlenmeleriyle devrimci-demokratik propaganda yürütüldü. Kitlelerin dikkati devrim ve kurtuluş sorununa, bunun için mücadeleyle çekildi.

Böyle bir mücadele ardından 6 Eylül günü, hedeflenen oylama yapıldı. Sözde amaçlarına ulaşan "evetçiler" tarafından bile sonuç, "kim kazandı?" sorusuyla noktalandı. Kendilerini "demokrasi havarileri" göstermeye çalışanlardan Demirel'ler, Ecevit'ler sonuçta bir açıklama bile yapamazlar. TKP gibi usaklar "evetin az çıkmasını protesto eden bildiriler" dağıtacak kadar şaşkınlıktı, alçıldı. Referandum denen oyunda iki milyondan fazla oy kullanılmadı, bir o kadar da geçersiz sayılacak biçimde kullanılarak rejim protesto edildi. Kürdistan'ın birçok alanında oy sandıkları gerillalar tarafından yakılarak rejim protesto edildi.

Kitleler ve gerçekten halkın çıkarım savunana güçler, böylesi önemli sonuçları rejim referandum aldatmacasına karşı bilinci tutumlarını gösterdiler.

Belli ki, Türk burjuvazisi ve onun faşist-sömürgeci rejimi, "referandum" gibi bir oyuna isteyerek başvurmadı; böyle bir şeye açıkça zorlandı. Onu böyle bir sahtekarlığa başvurmayla götüren güç, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadele-

sinin katettiği hızlı ve büyük gelişmeyi. Kürdistan'da yükselen gerilla savaşı ve bu temelde boyutlanan ulusal kurtuluş mücadelesi, faşist-sömürgeci Türk devletine ağır darbeler vurarak, onu işlemez hale getirdi. Rejimi ciddi siyasal ve askeri bunalımlar içine soktu. Burjuvazi ve faşist klikler arasındaki çelişkiyi derinleştirdi. Sadece Kürdistan'da değil, bununla birlikte Türkiye'de de kitleleri derinden etkileyerek, faşizme karşı işçi, gençlik kitleleri içinde ve zindanlarda mücadelenin gelişmesine yol açtı. Kitleler nezdinde en önemli siyasal konu haline gelerek, halka kurtuluş yolunu ve cephesini açıkça gösterdi. İşte böyle önemli gelişmeler karşısında açık bir çaresizlik ve çözümsüzlük içinde düşen faşist-sömürgeci rejim, mecliste çözümlendiği bir olayla kitlelere götürerek yeni bir oyun oynamak, esasında günü, kısmi bir süreci kurtarmak istedi.

Burjuvazi ve faşist-sömürgeci rejim, referandum gibi oyuna kitlelerin dikkatini sahte yönere çekmeyi, bu yönde geliştirdiği propagandayla Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin halk kitleleri üzerindeki etkisini kırmayı, azaltmayı, kitlelerin dikkatini açık, baskı, işsizlik gibi temel sorunlardan uzaklaştırmayı ve artan kitle muhalefetine kendi partileri

şahsında rejime kanalize etmeyi amaçladı. Aylarca süren propagandanın ve Kürdistan'a dört bir koldan dezenlenen seferlerin nedeni buydu. Ancak Kürdistan'da bu dönemde daha da yoğunluk kazanan gerilla eylemleri, rejimin bu oyununu bozarak, halk kitlelerine daha geniş ve etkin yansıdı. Böylece rejim, referandumla amaçladığı en önemli bir sonuca ulaşamamış oldu.

Faşist-sömürgeci rejimin diğer önemli bir amacı da, böylece yüzüne "demokrasi" maskesini biraz daha çok geçirmek, iç ve dış kamuoyuna nasıl "adım adım demokratikleşme yolunda" olduğunu göstermek ve böylece kamuoyunu aldatarak artan teşhir ve teccirini önleyip, kendini güdümlendirmekti. Oylama sonuçları çok kısa vadeli olarak çözümsüzlük içindeki burjuvazi için belki de mümkün olan en iyi sonuçları verdi ve emperyalist efendilerinde sınırlı bir umut uyandırdı. Ama, uzun vadeli olarak önemli bir sonuç alamadığı, hatta kendi içinde çelişkilerinin daha da derinleştiği akıllı sözcüleri tarafından bizzat ifade edilen gerçekler oldu. Ayrıca kendisini son derece haklı, meşru ve önemli bir olgu olarak dayatıp gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, faşist-sömürgeci rejimin "demokrasiye geçmek" olduğu" yalanını da yerle bir etti. Uluslararası alanda, rejimin referandum aldatmacasına karşı, "demokratik olabilme için Kürt sorununda adil bir çözümün gerçekleştiril-

rilmesi gerektiği" açıkça ilan edildi.

Faşist-sömürgeci rejim bir oyuna, 1982'de "hayır" diyenleri bu sefer "evet" dedirterek kendini onaylatmayı, devrimci-demokratik muhalefeti faşizmin sınırları içine çekerek tasfiye edip, böylece kendini daha da güçlü hale getirmeyi amaçladı. Sahtekarca, hala "devrimci" olduklarını söylemeye çalışan tasfiyeciler ve usaklar, "evet" kampanyasıyla faşizmin onanmasına katılarak, yüzlerini iyice açığa vurdular. Referandum, bu açıdan da çok önemli bir ayrıncı oldu; turnusol kağıdı gibi herkesin rengini açıkça belirledi. Cepheleri iyice netleştirdi. Bir yandan PKK önderliğinde Kürdistan'dan yükselen halkın devrimci-demokratik cephesini hala açıkça gösterirken, öte yandan tüm tasfiyeci ve usakları burjuvazinin safına ve faşist rejimin içine gönderdi.

Şimdi, referandumun yarattığı ortamda burjuvazi ve faşist-sömürgeci Türk diktatörlüğü yeni bir sahtekarlığa, sözde yeni bir seçime yönelmektedir. Hiç olmazsa birkaç ayı da böyle kurtarmak ve yaşanamaz ortamda kitlelerin dikkatini başka yönere çekerek kendisini yaşatmak iste-

mektedir. Yoksa gerçekten rejimin hayat damarları iyice kurumuştur ve normal yollarla kendisini yaşatamamaktadır. "Evetçi" tasfiyeciler ve usaklar, şimdi de faşizmin içinde hareketlerini İnönü'lerin ve Ecevit'lerin seçim başarısı için sürdürmektedir.

Kürdistan'da ve de Türkiye'de emekçi halk kitleleri bu sahtekarların ve burjuvazi usaklarının yalanlarına karşı uyanık olmalı ve bunların sahte sözlerine aldanmamalıdır. Mevcut koşullarda seçime katılmak ve bu partilere oy vermek burjuvaziye hizmet etmez ve faşizmin "beklenmesine alet olma" amaçlıdır. Emekçi halkın çıkarım mücadelesi için mücadeledir. Kürdistan'dan yükselen ve Türkiye'ye de yayılmaya başlayan devrimci direniş savaşındadır. Kürt ve Türk, tüm emekçi halkımızın yolu; kendi kurtuluşunu sağlayacak tek yol olan bu mücadeleye katılmak, desteklemek ve birleşerek faşist-sömürgeciliğe karşı daha çok savaşmak olmalıdır.

Türk burjuvazisinin ve onun tasfiyeci usaklarının seçim aldatmacasına karşı çıkalm! Kurtuluşumuz için devrimci direniş savaşında tüm güçlerimizi birleştirelim!

Otuz Yıldır Türk Sömürgeciliğini...

Baştarafı 13. sayfada

lar diyebilirim. Bu durumu bilen subaylar da, askere baskı yapar. Sigara içimini yasaklar. Askerlere çeşitli cezalar verirler. Ama ceza alan asker, oradan ayrılacağı için daha da mutlu olur. Artık ne kadar ceza alırsa alsın, onun için önemli değildir. Çünkü, devrimcilerle karşılaşmayacaktır nihayet.

Zaten askerlerin inanç diye bir hisleri de yoktur. Yaptıkları en yoğun şey, saymadır. Devrimcilere hedef olmadan, günleri nasıl geçirecekler; hep bunu düşünürler. Veya buradan ne zaman, nasıl kurtulacaklarına ilişkin dualar ederler. Kurtulduklarında da, analarından yeni doğmuşlardı sanki... Oğlu burada olan anne ve babalar da, artık onu bir daha göremeyeceklerine inanırlar. Kürdistan'a gelen askerler, korku ve panik içerisindedirler. Cehennem görür yaşamında. Tüm akrabaları telkinde bulunur ona, "kendini iyi sakla", "onlara karışma" derler ona. Asker zaten bunu yapacaktır, yaşamak istiyorsa...

Her fırsatta askerler, emir kulu olduklarını, mecbur tutulduklarını söylemekte ve hedef olmamak için yakarmaktalar. Çoğu zaman gerekçesiz olarak, sınır boylarında silahlarını ateşlemekteler ki,

ertesini gün subayların gözüne girsinler diye. Gerçekte ise devrimciler geçtiklerinde hemen saklanmaktadırlar. Bazı geceleri askerler pusulalarını terk ediyorlar ve iç alanlarda kendilerini saklıyorlar. Kısaçası Türk askerinin korkusu son safhadadır...

Kaçan askerlerin sayısı da yoğunca. Fırarlar olağan hale gelmiştir. Özellikle Suriye'ye kaçmalar artmış bulunmaktadır. Suriye'ye kaçanların kimisi kendini kurtarıyor, kimisi de geri iade ediyor. Şunu da belirtmek gerekir, az da olsa aralarından yurtsever ve demokrat olanlarına rastlamak olasıdır. Diğer tarafta ise, köpekten beter saldırgan ve karagözlü unsurlar da vardır.

Asker çatışma yaşadığında, eğer ilk darbeyi vurmamışsa hemen yüzü koyun toprağa kapanır ve kendini kimildatmaz. Yaptığı tek şey havalı fişeklerini ateşlemesi oluyor. Kafayı kaldırmaya cesaret edemez, çatışmayı sürdürme cesaretinde bulunmaz. Zaten asker iyi bilir ki, kafayı kaldırsa yer kurşunu beyine. Dolayısıyla asker, devrimcilerin geçip gitmesi için dualar eder ve çatışmadan kesinlikle kaçınır çoğu analarda...

DEVAM EDECEK

Bir Daha Olof Palme Olayı...

Baştarafı 7. sayfada

oyuna başvuruyor? Hürriyet, patlamış davul gibi, durmadan "Avrupa'da geniş yankı yaptık" diyor. Belli ki, bazılarını yankı olmasını istiyor. Bir şeyler gizlemek istiyor.

SÄPO sonucu gitti. Katil, son bir hafta belli oldu. Ve katil SÄPO'nun elinde bir MIT mensubu. Bunu CIA da, Alman istihbaratı da biliyor. Her şeyi açığa çıkaracak bu gelişme örtülmeğe isteniyor. İlgili devlet yetkilileri bunun telaşı içindedir.

Daha önce M. Ali Ağca'nın da MHP içinde MIT elemanı olarak tutulduğu, MIT tarafından yurtdışına çıkarıldığı ve CIA tarafından yönlendirilerek Papa'ya suikast yaptığı biliniyor.

Bu yeni provokasyonla PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini töhmet altında bırakmaya gelince, bunu asla beceremeyeceklerdir.

Satılık Kürt usaklara fazla bir şey demeyeceğiz. Onlar, i-haneti yaşıyorlar ve bedelinin de ne olduğunu gayet iyi biliyorlar.

Faşist Türk Sömürgeciliği ve emperyalist destekçilerine gelince: bunlara cevabı PKK-Avrupa Temsilciliği'nin bildirisinde (3.9.1987) aktarıyoruz:

"Bu güçlerin, 'denize düşenin yılanı sarılması' gibi, yeniden Palme olayına sarılmaları, onların, Partimiz önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki acizliklerinin, zayıflıklarının ve çıkmazlarının bir sonucu ve en açık göstergesidir. Ulusal direniş mücadelemizin 1987 atılımı karşısında Türk faşizminin, Alman emperyalizminin ve diğer gerici ve işbirlikçi güçlerin, her türlü vahşeti ve polis yöntemini kullanarak ay-lardır halkımıza uyguladıkları baskı ve tehdit politikasının iflas ettiğini gösterir. PKK önderliğinde sınıksız kenetlenen Kürdistan halkı, Kürdistan'da ve Avrupa'da kahramanca direnen bütün emperyalist ve sömürgeci-faşist saldırı ve komploları yenilgiye uğratmayı bilmiştir. Şimdi

düzenlenmeye çalışan bu sahte ve gözle görülür komployla, Türk faşizmi sorunlarını daha çok emperyalist efendilerine yitirerek biraz rahatlama; Almanya, İsveç gibi emperyalist devletler de PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısındaki yenilgi ve acizliklerini gizlemek istemektedirler.

PKK'nin önderlik ettiği halkımızın haklı mücadelesi karşısında bütün emperyalist ve sömürgeci komplolar boşa çıkmaya mahkumdur. Bu tür oyunlar, sadece sahiplerinin PKK ve önderlik ettiği mücadele karşısındaki acizini gösterir. Ve PKK'ye karşı her türlü saldırı ve komplo, sadece sahiplerini çıkmaza ve aceze sokar.

Partimiz ve O'nun önderliğinde sınıksız birleşen halkımız, haklı ulusal kurtuluş mücadelesini sürekli geliştirecek, her türlü komploya boşa çıkarmasını bilecektir. Bu emperyalist ve insanı mücadelesinde tüm ilerici güçleri dayanışmaya, emperyalist ve faşist saldırganlığa karşı ortak mücadele etmeye çağırır."

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG- Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç 6.- nkr.
Fransa 6.- ff.
İsviçre 2.50 sfr.
İsveç 6.- skr.
Avustralya 3.- \$

Danimarka 8.- dkr.
Avusturya 18.- s.
İngiltere 0.80 £.
Hollanda 3.- hfl.
Belçika 60.- bfr.

BILANÇOYA ŞERÊ RİZGARIYA NETEWÎ JÎ 15'Ê TEBAXÊ 1986'Ê HEYA 15'Ê TEBAXÊ 1987'Ê

Mêtînger lêdanên mezin girtin

— Di vê domanê de bêhtirî 200 pozberiyên çekdarî di nav hêzên ARGK û ên dijmin de derketin.

— Behtirî 90 kemîn û daf li pêşiya leşker û çetên xayin ên dijmin hatin vegirtin.

— Zêdeyî 120 êriş çûn ser dijmin.

— Encama xebatên propaxendeyî de, bi sedan parêzkariyên gund birabirin, bi sedan çek ji destên xwe berdan û revin, bi sedan xwe dan destê hêzên ARGK. Li gelek deran keyên gundan mohrên xwe li mêtîngeran vegehandin. Bi dehan milîsên dijmin, dev ji dijmin berdan û xwe gihandin şoreşê. Dest li ser çekên bêhtirî 100 milîsan hat danin.

— Li dijî sazî û hacetên aborî ên dijmin 35 êrişên herifandinê (sabotaj) pêkhatin. Xusarê dijmin giha 100 milyar Lîrên Tirkî.

— Navendên bajarên Dêrsim û Bêtlîse 2 caran, bajarên Nazîmiye, Serhed (Kars), Xozat, Qilaba (Uludere), Cilavus (Susuz), Aralik, Nîsêbinê, Kozsar (Kiziltepe), Tatvan, Şîrnex, Cezîra Botan û Gerceuse ji carek hatin vegirtin. Bi hezaran çivîn li gundan hatin çêkirin. Weşan û belavok hatin belavkirin.

Encama hundabûnê dijmin nola jêrîne

— Taliya êriş, daf, vegirtin û şerên çekdarî de, 4 binbaşî, 6 ûstegmen, 3 astsubay, 2 başçavîş û gişt bi hevêrê bêhtirî 400 endamên artêşa dijmin hatin kuştin. 200 birindarketîn. 130 jî yê hatin kuştin, endamên hêzên taybetî bûn.

— 375 sixur û noker hatin kuştin, 100 jî birindarketîn.

— Li bajarên jî, komîsêrek û 5 polês hatin kuştin, bêhtirî 10 polêsan jî birindarketîn.

Êrişên herifandinê

— Li Kirikkale êrişek çû ser fabrika çekan, 2,5 ton TNT peqî, avahiyeke 3 qat hilweşî. Rûdanê de 7 kes mirin, 25 kes birindarketîn.

— Li Elkê (Beytüşşebap) êrişek çû ser şantiya rêçêkirinê. 2 heb dozer hatin şewitandin, kompresorek jî çiyê xwar ve hate avêtin.

— Li Qilaba (Uludere) êrişek çû ser bêbext Ferhanê Tamer. Li gundê Hozê 3 xaniyên welatfiroşan hatin şewitandin. Cebilxana dijmin a li vî gundî hate peqandin.

— Roja 4'ê Êlûnê '86'ê li Elkê êrişek çû ser şantiya rêçêkirinê li gundê Kovan-

kaya. Hemû hacet hatin şewitandin.

— Roja 14'ê Êlûnê '86'ê, şantiyeke din li Elkê hat vegirtin. 3 hacet hatin şewitandin.

— Roja 18'ê Êlûnê '86'ê êrişek çû ser derdora Çîne, li dora gundê Üzümcü navça Elkê. Şantiyek hat vegirtin. Buldozerê jî çiyê xwar ve hate avêtin. Dest li ser gelek dinamîtan hat danin.

— Roja 19'ê Cotmehê êrişek çû ser barêgeha radar li bajarê Mêrdînê. Bireka mezin jî radarê hat herifandin.

— Êrişek çû ser îstasyona benzîne li bajarê Samsurê (Adiyaman) a serêkê partîya ANAP. Îstasyon hat şewitandin. Xusarên diravî gihan çend milyon Lîrên Tirkî.

— Li Qilaba êrişek çû ser gundê Taşdere, Xaniyê Sixur Nasîr Kaya hat şewitandin.

— Hefta yekemîn a meha Cotmehê de, li êrdima Okçular-Depê (Karakoçan) hacetêkî rêçêkirinê hat tunekirin.

— Roja 29'ê Cotmehê 1986'ê, li nêzîkî karakola gundê Suvêren navça Daraxînê (Genç), êrişek çû ser ocaxa madenê. 2 hacet hatin hilweşandin, dest li ser gelek hacetên jî hat danin.

— Li gundê Ziyaret navça Araban bajarê Dilukê (Entep) pêşmergan êrişek birin ser xeta boriyên petrolê a Tirkîyê û Iraqê. Bi buhatiya milyonan Lîrên Tirkî, dijmin zerar girt. Weke ku dijmin duxuyankirî, 450 varîl petrol telefbû.

— Roja 24'ê Mijdarê '86'ê êrişek çû ser şantiya Taşdelên di navbera navçên Qilaba û Şîrnaxê. 4 hacet û jeneratorek hatin şewitandin.

— Roja 28'ê Mijdarê li nêzîkî Qilaba êrişek çû ser şantiyekê. 3 dozer hatin bombe- kirin.

— 10'ê Çilê '87'ê êrişek çû ser hacetên rêçêkirinê. Do-

zerek, mekîneke berfê û gelek hacetên din hatin xirakirin.

— Roja 5'ê Adarê '87'ê êrişek çû ser çiftlika dewletê li navça Serêkehnî (Ceylanpînar). Bêhtirî 200 traktor hatin şewitandin.

— Roja 13'ê Adarê '87'ê hêzên ARGK êrişek birin ser santrala kehreban li navbera navçên Afşîn û Elbîstanê.

— Hefta yekemîn a meha Hezîranê de, êrişek din çû ser çiftlika dewletê li Serêkehnî, Zevî hatin şewitandin û xusarên diravî gihan milyonan jî Lîrên Tirkî.

— Roja 21'ê Hazîranê '87'ê êrişek çû ser gundê Pînarçik navça Mehseretê (Omerli) bajarê Mêrdînê. 5 xaniyên çetên milîs hatin hilweşandin.

— Li mezra Orencik navça Şemzînan êrişek çû ser şantiyekê; 2 dozer û 2 kamyon hatin şewitandin.

— Li navça Nîsêbinê êrişek çû ser xeta tîrênan a bi navê "Haydarpaşa-Baxdad", Pîra bi navê "Pîra Almanan" hat firandin.

— Li mezra Çînarlik gundê Taşli di navbera Midyad û Nîsêbinê, êriş çû ser şantiyekê. Hemû hacetên rêçêkirinê hatin tunekirin. Greydere, dozerek, mekînekî kevir qulkirinê, 2 kompresor û bangerek hatin tunekirin.

— Roja 10'ê Tirmehê li qopaniya Kerboran navça Midyadê êrişek çû ser saziya dehlûdewîyan a bajarê Mêrdînê. Ambareka êzingan hat şewitandin. Dijmin bi buhatiya 20 milyon Lîrên Tirkî zirar girt.

— Li navça Hezêxê (Îdil) minîbuseka welatfiroşekî hat şewitandin.

— Êrişek çû ser gundê Gûzeltepe navça Daraxînê. 11 xani û 300 sewal hatin imhekirin. 20 komên giya jî hatin şewitandin.

— Êrişek çû ser şantiyeke

li nêzîkî gundê Selenk navça Gexî. Greyderek û 5 kamyon hatin şewitandin.

— Li gundê Islamkoy û qopaniya Taşburun li navça Aralik bajarê Serhedê êriş çûn ser şantiyan. Hacet gişt hatin tunekirin.

— Li Doxubeyazîdê êrişek çû ser şantiyekê. Hemû hacet hatin şewitandin.

— Li navça Cilavusê (Susuz) bajarê Serhedê êrişek çû ser avahiya dadgehî. Avahî hat şewitandin.

— Li gîra Karacadax bajarê Serhedê ambareka dewletê hat şewitandin.

— Li gundê Kayabal navça Pûlûmûr xanîkî welatfiroşekî hat şewitandin.

— Êrişek çû ser saziya kromê li gundê Baxîrpaşa navça Pûlûmûr. Hacetên barkirinê, kepeçeyek, komyonek û 2 razaxane hatin şewitandin.

— Êrişek çû ser şantiyeke li ser rêya navça Pûlûmûr. Hemû hacet hatin tunekirin. Dure jîpeka PTT'ê (postxanê) hat şewitandin.

— Li Dêrika Çiyayê Mazi dest li ser 30 milyon Lîrên Tirkî hat danin.

— Li navça Erxenî bajarê Amadê (Diyarbekrê) êrişek çû ser avahiyeke dewletê. Gelek avahî xusarên mezin girtin.

— Hinek jî avahiyeke dewletê li navça Kosarê (Kiziltepe) hatin tetrîrkirin.

— Li nêzîkî Gîrekamo (Sîlopi) êrişeka herifandinê çû ser xeta boriyên petrolê a Tirkîyê û Iraqê.

— Roja 27'ê Tirmehê li Şemzînan êrişek çû ser şantiyekê. 2 dozer û komyonek hatin tunekirin.

— Roja 12'ê Tebaxê '87'ê êrişek çû ser tunela bajarê Ruhayê (Urfa). 5,5 ton dinamîtan hat peqandin. Mêtînger xusarên gelek mezin girtin. Ev

tunel perçek jî proja GAP'ê bû.

Livbaziye pêkhatin

— Roja 12'ê Tebaxê '86'ê kemînek li Ortobax-Qilaba hat vegirtin. Binbaşiyek, astsubayek, çavîşek û 20 serbaz hatin kuştin, 12 jî birindarketîn.

— Meha Tebaxê '86'ê de li gundê Ortobax 3 bêbext hatin kuştin, 2 jî birindarketîn.

— Meha Tebaxê de li Qilaba û Şîrnexê 6 welatfiroş hatin kuştin.

— Meha Tebaxê de êrişek çû ser gundê Ayanoxlu navça Gexî. Sixur-glikar İbrahîm Sertel hate kuştin.

— Roja 23'ê Tebaxê li gundê Zerxelê navça Depê keyê gundê sixur hat kuştin.

— Roja 23'ê Tebaxê şerek li mezra Golan gundê Zêvikan navça Depê derket. Serleşkerêk û 2 serbaz birindarketîn.

— Destpêka meha Êlûnê de êrişek çû ser gundê Sever navça Xanî bajarê Amadê. Sixur-glikar Ubeyt Sana hat kuştin.

— Şerek li gundê Kavakolu navça Dihê (Êrûhê) derket. Parêzkarê gund Selîm Erdem hat kuştin.

— Di navbera gundên Torentepe û Kutlubey, qopaniya Akarsu navça Nîsêbinê kemînek li pêşiya yekîtiyeka cenderman hat vegirtin. Cendermek hat kuştin, yek jî birindarket.

— Li navenda bajarê Çolamêrgê (Hekkarî) êrişek çû ser avahiyeke polêsan. Yek hate kuştin, yek jî birindarket.

— Keyê gundê Karnê navça Şîrnexê û kurê wî ê sixur hatin kuştin.

— Roja 20'ê Êlûnê '86'ê êrişek çû ser navça Ovacikê. Komîsêrek û alîkarê wî hatin kuştin, polêşek jî birindarket.

— Roja 27'ê Êlûnê '86'ê li gundê Kayalibax bajarê Bêtlîsê şerek derket. Milîsek birindarket.

— 28'ê Êlûnê li Çalê (Çukurca) sixur Yusuf Demîr hat kuştin.

— Roja 30'ê Êlûnê li gundê Basosin navça Şemzînan kemînek hat vegirtin. Cemsek hat tunekirin. Astsubayek, 4 serbaz û bêbextek bi navê Kerîmxan hatin kuştin.

— Taliya meha Êlûnê li Şemzînan çetek hate kuştin, yek jî birindarket.

— Keyê gundê Zogbirim navça Hazro bajarê Amadê, ku kuştîwarê 3 şoresgeran bû, hat kuştin.

— Li gundê Şeglat navça Licê endamê MÎT'ê Selahattin Yargî hat kuştin.

— Di şerekî de ku li Kosarê bi hêzên dijmin re derket, 2 serleşker û 3 serbaz hatin kuştin.

— Li dora gunde Golek navça Mazgîrtê êrdîma Dêrsimê, astsubayek û 2 serbaz hatin birindarkirin.

— Li mezra Hopikê qopaniya Geyiksu li Dêrsimê, êrişek çû ser serleşkerên dijmin. Yek hat kuştin, yek ji birindar bû.

— Li navça Mehsertê 2 serbaz hatin kuştin.

— Li gundê Tinatê navça Nisêbinê 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— Bêbextek bi navê Alî Temiz li gundê Alaçınar navça Mazgirtê hat kuştin.

— Li Samsurê sixurek hat kuştin.

— Li gundê Herkî-Bêdavi li Şemzînan welatfiroşek hat kuştin, yek ji birindar ket.

— Li gundê Basfati navça Dêcele parêzkarê gund Adem Karadeniz hat kuştin.

— Li gundê Dedebox navça Daraxînê 2 sixur birindar ketin.

— Li Nisêbinê 5 sixurên dijmin hatin kuştin.

— Li navça Tuzluca bajarê Serhedê sixur Zahîr Gûltekî hat kuştin.

— Keyê gundê Dabakli navça Dihê, sixur Mehmet Saîd Kurbaxa hat kuştin. 2 parêzkarên gund ji birindar ketin.

— Li Elkê 7 serbazên dijmin hatin kuştin.

— Li gunde Yenisoxtû navça Ovacikê sixur Alî Riza Polat hat kuştin.

— Cotmehê de li dora "Atapark" bajarê Çolîkê (Bingol) kemînek hat vegirtin. Polêsek

hat kuştin, yek ji birindar ket.

— Cotmehê '86'ê de êrişek çû ser Cezîra Botan. Yûzbaşîyek û serleşker hatin kuştin.

— Roja 1'ê Cotmehê li Zozanên Salo, dora gundê Ortaklar navça Şemzînan dafak hat vegirtin. Çawişekî cenderman û parêzkarê gund hatin kuştin. 4 serbaz ji birindar ketin.

— Roja 12'ê Cotmehê li gundê Cûnîver navça Şemzînan welatfiroş İsmail Çalvarî û kurê wî hatin kuştin.

— Roja 15'ê Cotmehê '86'ê li gundê İkilîer navça Mehsertê gerokeka parêzkarên gund rastî mayînekê bû. 5 parêzkarên caş hatin kuştin.

— Roja 18'ê Cotmehê li gundê Utrak navça Dêcele şerek derket. Parêzkarê gund hatin kuştin, üstegmenekî cenderman birindar ket.

— Roja 20'ê Cotmehê li Samsurê sixurek hat kuştin.

— Roja 20'ê Cotmehê li Sêrtê sixurek hat kuştin.

— Roja 20'ê Cotmehê li dora Şençûr navça Kosarê êrişek çû ser cendirmên dewriyê. Onbaşîyek hat kuştin, serbazek birindar ket.

— Roja 21'ê Cotmehê li dora êrdîma Dikboxaz navça Dihê êrişek çû ser cendirman. Yek hat kuştin, yek ji birindar ket.

— Roja 28'ê Cotmehê li gundê Doxular navça Dara-

xînê glikar Azîz Oktay hat birindar kirin.

— Roja 16'ê Mijdarê li gundê Gelincik navça Dêcele parêzkar Abdullah Avşar hat kuştin, kurê wî ji birindar ket.

— Roja 25'ê Mijdarê li Dihê parêzkarê hat kuştin.

— Roja 25'ê Mijdarê li Şirnexê 2 serbaz û sixurek hatin kuştin.

— 27'ê Mijdarê li gundê Gûleçler navça Şirnexê şerek bi hêzên dijmin re derket. Serbazek hat kuştin.

— 9'ê Kanûnê li nêzikî gundê Kirkpınar navça Dêcele şerek bi hêzên dijmin re derket. Sixur Mustafa Akbaz hat kuştin.

— 17'ê Çilê '87'ê li gundê Sekî navça Gercewê 10 parêzkarên gund hatin kuştin.

— 22'ê Çilê li gundê Ortatabax navça Qilaba 8 parêzkar hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— 23'ê Çilê li mezra Kortê gundê Başıyurt navça Midyadê 10 çetên milîs hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— 23'ê Çilê di sa li mezra Gündê Kortê 6 serbaz hatin kuştin.

— Meha Çilê de li dora navça Hezêxê 3 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— 19'ê Sibatê '87'ê li gundê Çimencik navça Dihê 2 parêzkar hatin kuştin, 4 ji birindar ketin.

— 22'ê Sibatê li gundê Taşdelen navça Qilaba 14 parêzkar hatin kuştin, 9 ji birindar ketin.

— 25'ê Sibatê êrişek çû ser gundê Hafêra navça Nisêbinê. 4 sixur hatin kuştin.

— Taliya meha Sibatê de, li Duxubeyazîde 8 serbaz hatin kuştin.

— Li bajarê Agrî (Araratê) 4 sixur hatin kuştin.

— 2'ê Adarê li qopaniya Egilê bajarê Amadê serbazek hat kuştin, 3 ji birindar bûn.

— 7'ê Adarê li gundê Açıkyol navça Nisêbine êrişek qewwimî. 15 milîs hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— Rojên 17 û 18'ê Adarê li êrdîma Dereler navça Elkê şerek mezin derket. 60 serbazên dijmin hatin kuştin.

— 21'ê Adarê li dora Balvîren navça Şirnexê gelek serbaz hatin kuştin û birindar kirin.

— 7'ê Nisanê li gundê Kavuncuk navça Şirnexê 7 caş hatin kuştin.

— Li dora Andaç navça Çalê, 7'ê Nisanê kemînek hat vegirtin. Serbazek hat kuştin, astubayek û 10 serbaz birindar ketin.

— 17'ê Nisanê li dora Nevala Hespiştê navça Hezêxê 15 serbaz hatin kuştin.

— Êrişek çû ser karakola Deştê li Dêrsimê. Gelek kuştî û birindarên dijmin çêbûn.

— 25'ê Nisanê li gundê Baxgoze li Dihê kemînek hat vegirtin. Yekîtiyeka leşkerî hat tunekirin.

— 28'ê Nisanê li Şemzînan binbaşîyek, 2 üstegmen û 60 serbaz hatin kuştin.

— 28'ê Nisanê di navbera qopaniyên İlica û Kandilli li bajarê Erzeromê cebilxanek hat firandin. 7 serbaz hatin kuştin, 10 ji birindar ketin.

— Roja 1'ê Gûlanê karwa-

neka hêzên dijmin, li dora gundê Yamanlar navça Gercewê rastî mayînekê bû. 20 serbaz û üstegmenek hatin kuştin.

— Keyê bêbextê gundê Gûleç li Dêrsimê hat kuştin.

— 2'ê Gûlanê li mezra Borzan qopaniya Geyiksu li Dêrsimê, sixur Ahmet Kurataş hat kuştin.

— 2'ê Gûlanê li gundê Femê navça Pûlûmûrê 2 bêbext hatin kuştin.

— 4'ê Gûlanê li gundê Sekî navça Gercewê traktorek rastî mayînekê bû. Nêzikî 20 parêzkar hatin kuştin an birindar kirin.

— 10'ê Gûlanê li Samsurê gundê Uzunkoy, glikar Alî Şahîn hat kuştin.

— 18'ê Gûlanê li gundê Uzunkoy navça Mazgirtê sixur İsa Karaaşlan hat kuştin.

— 21'ê Gûlanê li gundê Yolçatî navça Licê 2 caş hatin kuştin.

— Li qopaniya Kerboran navça Midyadê bêbextek hat kuştin.

— 26'ê Gûlanê li gundê Şereflî bajarê Samsurê şerek mezin derket. Gelek serbaz hatin kuştin an birindar kirin.

— 26'ê Gûlanê li dora Samsurê sixur Hacı Mehmet hat kuştin.

— Taliya meha Gûlanê de, li dora Serhedê serleşkerêk û 2 serbaz hatin kuştin, gelek ji birindar ketin.

— 9'ê Heziranê li nêzikî navça Mehsertê karwaneka dijmin rastî mayînekê bû. Üstegmenek û 3 serbaz hatin kuştin, 9 ji birindar ketin.

— Li Nisêbinê 3 serbazên dijmin pêl mayînekê kirin û mirin.

— 10'ê Heziranê li gundê Haktanir navça Gexî xayin Resul Dinçer hat kuştin.

— Li gundê Sarisaltik navça Xozatê karwaneka dijmin rastî mayînekê bû. Panzerek û 10 endamên hêzên taybetî hatin tunekirin.

— 12'ê Heziranê li navça Dêcele endamekî dij-şoresê hat kuştin.

— Li Kerboranê xayin Aydın Acun hat kuştin.

— 16'ê Heziranê li navça Licê serbazek birindar ket.

— Li Zozanê Çemê Kerê li navça Şirnexê, roja 17'ê Heziranê 5 welatfiroş hatin kuştin.

— 19'ê Heziranê li gundê Pınarcik navça Mehsertê 31 parêzkarên gund tevli merivên xwe hatin kuştin.

— 29'ê Heziranê êrişek çû ser tabura cenderman li Xana Hawêlî (Baykan). Gelek serbazên dijmin hatin kuştin an birindar kirin.

— Meha Tirmehê de, li Qilaba 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— Destpêka Tirmehê li Ormancik-Şemzînan 3 bêbext hatin kuştin.

— Li gundên Dereçik û Koçyixit li navça Şemzînan 2 êriş çûn ser hêzên operasyonan. Gelek kuştîyên dijmin çêbûn.

— Li gundê Karabayir navça Nisêbinê keyê gundê glikar hate kuştin.

— Li gundê Yoncalî navça Gexî bêbextek hat kuştin, 3 ji birindar ketin.

— Li gundê Koçyixit navça

Dihê kemînek hat vegirtin. 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin, gelek ji birindar ketin.

— Li navça Selim bajarê Serhedê gundê Taygun glikarêk hat kuştin.

— Li gundê Kayabal navça Pûlûmûrê keyê gund hate kuştin.

— Li gundê Şampaşa navça Pûlûmûrê keyê gund hate kuştin.

— Li Qilaba 3 parêzkar û 2 endamên hêzên taybetî hatin kuştin.

— Li gundê İşıkya, 2 navça Qilaba 3 welatfiroş hatin kuştin.

— 3'ê Tirmehê li gundê Mira Kefşinê (Peynir) navça Hezêxê, 5 li gundê Şahê Huriyê (Yuvalı) navça Midyadê, 41 parêzkarên gund tevli merivên xwe hatin kuştin.

— 3'ê Tirmehê li dora gundê Xirabê Huriyê li ser rêya Midyadê bombek peqî, 9 endamên hêzên taybetî hatin kuştin, 15 ji birindar ketin.

— 10'ê Tirmehê êrişek çû ser tabura cenderman li Nazîmiye. Gelek serbaz hatin kuştin û hinek ji birindar ketin.

— 10'ê Tirmehê li dora Çelîk qopaniya Beronî (Fındık) navça Dihê kemînek hat dadan. 2 serbaz hatin kuştin.

— Şeva 10'ê Tirmehê li gundê Kirmelî navça Xanî 6 bêbext hatin kuştin, 7 ji birindar ketin.

— Şeva 23'ê Tirmehê li mezra Akdemir gundê Umurlu navça Şemzînan 10 çetên milîs hatin kuştin.

— 25'ê Tirmehê li Qilaba gelek serbazên dijmin hatin kuştin an birindar kirin.

— 31'ê Tirmehê li mezra Kuyubaşî gundê Akoren navça Xozatê sixur Hidir Kiliçaşlan hate kuştin.

— 31'ê Tirmehê li Ortatabax-Qilaba 2 serbaz û çetek hatin kuştin.

— Li Şemzînan ji bo azadkirina şoresger Vahit Demir êrişek hat çekirin. Şer de 17 serbazên dijmin û çeteyek hatin kuştin, çetek ji birindar ket.

— Li gundê Ormanlı navça Şenkaya bajarê Erzeromê xayînek hate kuştin.

— Li gundê Yataktarla navça Ovacikê bêbextek hat kuştin.

— Li gundê Alibeyî navça Mazgirtê welatfiroşek hat kuştin.

— Li Çolîkê 2 serbaz hatin kuştin, 3 ji birindar ketin.

— 8'ê Tebaxê êrişek çû ser karakola qopaniya Kaplica bajarê Çolîkê. Gelek serbazên dijmin hatin kuştin an birindar kirin.

— 8'ê Tebaxê êrişek çû ser karakola Ayanoxlu navça Gexî. Bi dehan serbaz hatin kuştin an birindar ketin.

— 8'ê Tebaxê li dora gundê Dereler navça Gercewê endamekî hêzên taybetî hat kuştin.

— 10'ê Tebaxê êrişek çû ser derdora Çirali li Dêrsimê. 3 welatfiroş hatin kuştin.

— 11'ê Tebaxê li derdora Soxukpınar navça Daraxînê 2 serbaz birindar ketin.

— 16'ê Tebaxê li mezra Kelek gundê Cevizli navça Midyadê 2 milîsên caş hatin kuştin.

Artêşa mêtîngera faşîst hêrsa xwe ji gundiyeên hêjar distêne

Pişti ku ARGK derbek li çetên gundê Mille xist pêde, artêşa mêtînger bera xwe da gel. Di nav wan de pîremêrdên 80 salî, hêjmareka bilind ji gundiyeên welatparêzê girt. Li barêgeha leşkerî li bajarê Sêrtê, gava hinek gundi tîn hîvgavtinê, ên mayin ji koçberkirine.

Roja 9'ê Tebaxê yekîtiyên taybetî ên faşîst, 2 tîkoşerên ARGK li gundê Dereler navça Gercewê şehid xistin. Dure gundiyeke 65 salî bi navê Hasan Kaya, ku li cihêki dur ji cihê rûdanê zeviya xwe de dixebitî girtin û kuştin. Miriyê wî anin danin kêleka ên şoresgeran û duxuyankirin ku, 3 şoresger kuştine. Mêtîngerên xwînwar her di vê bûyerê de, welatparêzekî bi navê Alî Kanat ji kuştin û gotin: "me şoresgerêk kuşt."

Mirovkujîya faşîstan berdewamkir. Roja 3'ê Êlûnê li mezra Büyükböğazi, gundê Akdoxan navça Kosarê hêzên dij-şoresê gel dan ber qurşînan. Gundikî kal ê bi navê Sabrî Karatay kuştin.

Roja 16'ê Tebaxê li navça Gexî bajarê Çolîkê leşkerên Tirk ên faşîst karger Düzgün Olmez kuştin. 24'ê Tebaxê ji li nêzikî Serêkehnî gundiyeke ji Kurdistana Başur, bi navê Aşmal el-Kasim kuştin.

Li Xinisê melayê gund Alî Çinar, bi hiceta ku roja cejna qurbanê çermê heywanan ji bo PKK lihevkomkiriye, hate girtin. Li Berwarî ji 2 gundi, bi hiceta pêwendiyên wan bi PKK re heyê, hatin girtin.

22'ê Tebaxê firokên Iraqê bi hevkarîya mêtîngerên Tirk,

pêwîst gundê Ortasu, gelek gundên navça Qilaba bombe-kirin.

Operasyonên artêşa faşîst ên li Qilaba, Girêkamo (Silopî), Cezîra Botan, Dihê, Şirnex, Şemzînan, Mêrdîn, Sason, Çolîk (Bingol), Dêrsim û Araratê binkeftin.

Tekîliyên nav refên ARGK berdewam dikin. Pêşemin li Mêrdînê gelek kes xwe digêhînin ARGK. Vê taliyê de komek gundi ji gundê Toptepe navça Şirnexê xwe gihand şoresê.

Rev û firariyên di artêşa dijmin xwe dilezênin. 9'ê Tebaxê li Sarikamişê, 2 welatparêzên ji Sêrtê, heykela Atatürk şikandin, ala mêtîngera şewitandin û ji artêşê firakirin.

Şênîyên bajaran livbaziyeên rizgariya netewî pêşdixin

30 Tebax, Mêrdîn:

Duruşmên rizgariya netewanî li ser diwaran hatin nivîstin û penqert hatin daleqandin.

7 Êlûn, Dêrsim-Mazgirt:

Avahiya dagdêhî hate hilweşandin. Sindoqên hilbijartinê hatin şikandin.

Dêrsim-Ovacik:

Sindoqên hilbijartinan ên gundên Cevizlidere, Topuzlu, Karataş, Soxûtlû, Karaoxlan, Ergazi, Doludiken, Garipuşaxî, Nanuşaxî, Halitpınar û Aslica giştî hatin şikandin.

Li bajarên Mêrdîn, Amed, Sêrt û Çolamerêgehê bêtîrî 200 sindoqên hilbijartinan, ji ber êrişên pêşmergan negihan cihên xwe.

Xwendevanên hêja,

Berxwedan rojnameyeka girsên gel a rizgariya netewati ye. Bingeheñ xebatên wê de, perwendekirin û rêxistinina girsan, bilindkirin û nasdana şerê rizgariya netewî û parastina van, ji neyaran û hevxeatkarên dijminan, hene.

Rojnamekî girsan, bi alikari û xebatên hevpar ên girsên niştimanhêz dije. Berxwedan di vê barê de, di nav weşanên li Kurdistanê û Tirkîyê de, cihêkî layiqê xwe digre. Pêwistiyeñ wê ji tedayiya wê ê şoreşvan, ji jiyana wê a bi hevkarîya gel, ji taybetiyên wê ên rêxistinîkirinê; herwusa ji bilindîya hêjmarîya (tiraj) wê derdikevin.

Lê hinde zehmetî ji li ber me hene. Heke em hinekan li pênesê bidin...

Yekem; bersiva karvaniya têkoşina rizgariya netewî hîn weke dildixwaze nayê dayin.

Duwm; birekî piçûk ji karvaniya şer tê nasdan. Hinkar; Li Kurdistanê herrojê gelek livbaziyeñ şoreşgerî birêdî-kevin. Lê ev livbaziyeñ ARGK, gişt nayin weşandin. Hovitiya dijmin û hunerên xulamokên wan rind nayin eşkerekin. Hinde xwendevan wê bêjin, ku ev pirsên rêxistinîyê ne. Raste, lê heke em derfetên xwe çêtir lihevkomîkin, emê bikaribin heya koçberêka pêwîst vê kêmasiyê rakin.

Sêwem; kêmasiyeka me a girîng jî, di barê belavkirinê de ye. Niha tiraja Berxwedan'ê deh hezare. Lê ev tiraj û belavkirin nebese. Tenê li derveyî welat bi hezaran Kurd û demokratên gelên din hene, ku hîn me xwe dirêjî wan nekirîye. Giringe Berxwedan bibe haceta pêwendiyên welatper- wê û şoreşgeriyê.

Çarem; rûçê burjuvên piçûk ên hevxeatkar, ku bi alikariya emperyalîstan jehir belavdikin, divêt dijwartir bê şotkirin. Ji hêla ramyarî û konevanî de, em wan tundetir birabirin.

Ev kêmasî dikarin bînin zêdekin...

Herwusa, Berxwedan'êka 15 rojî jî wê bi xwe re zor-ûzemetiyan bîne. Bi kêmasî, pêwendî û belavkirineka hikartir, xebateka jirektir hewceye.

Lewma divê xwendevanên me di van babêtên jêrin de karûbaran li milên xwe kin:

1. Nûçe û agahiyeñ jî livbaziyan, xwepêşdanan, civînan, pikoliyeñ dijmin, xebatên hêzên hevxeatkar ûhw. giringe di demeka kin de Berxwedan'ê re bînin gihandin.
2. Her welatperwerek, divêt bi jirekî rojname xwe belavbike; wê li dijî neyaran nola çêkekê bikarbîne û bibe xebatkarekî çalak bo rojname xwe.
3. Giringe Berxwedan bi nûçan, bi nivîstên dirokî, bi keleporen çandî ûhw. bê xurtkirin. Di vê barê de xwendevanên me dikarin, bawirnaman (dokuman), wênan, helbestan, karikaturan û gelek din, berdestê me bikin.
4. Her xwendevanekî me, hewceye di gelek baran de nivistan jî me re bişîne. Bi ditînen xwe fonksiyona rojname dewlemend bike.
5. Mîna hemû xebatan, xebatên Berxwedan'ê jî bi pêşniyar û rexnan dikarin zexmbibin. Lewma em li benda rexne û pêşniyarên xwendevanên xwe ne. Berxwedan ku weşaneka kollektîfê, tenê wusa dikare pêşbikeve.
6. Em ji xwendevanên xwe pêwîst wê daxwazê jî dikin. Giringe hemû xwendevan nivîstên xwe ên bi zimanê Kurdî jî, ji me re bişînin, daku rûpelên Kurdî dewlementir bibin.
7. Herwusa em hêvdarînin, ku xwendevanên me bi nameyên xwe pêwendiyên xwe bi me re xurtbikin.

Redaksiyona Berxwedan'ê

Dilînî

Xwezî baranek hatiba
Xanikê henê herifandiba
da min lawikê xwe tê da
dîtiba....

Lawkê mino!
Xwe bê bexta!
dê tu girêde fişek û rexta
min li vê dunyayê neke
mîşexta...

Gulî reşa, gulî berda,
Te çav reşin, birho bi serda
Te dilê min kire behra xwinê
maskenê kul û derda...

Kurko dîno!
Xerîbiya li min da
Sebrê min nahêt, li çî
kavilê gunda,

Piştî navteng zirava,
bejin bilinda...

Kurko dîno!
Were biçîne kevne wara,
li nav çiya û dar û bara
Em neşên bijin,
li van deştan, li van wara.

Kurko dîno!
Min sûndeke xarî bi serê
teye

eze nakem mal û mîra...
eze girênadem roviya li
şûn şêra
tu li ser singê min ebdala
xwedê,

dibite xirina tevr û bêra...
Kurko dîno!
Çavê min bi rêka veristin...
dest û pê min ji kesp û
karên vê dunyayê disistin,
Xerîb dijarin.

Cihkê xerîba ber diwarin
Dav û daxwaziyê xerîba,
avêt sarin...

Dilkê mino! behra Wanê
Gemî û kelek me berdanê
Lawkê min çû bo sefera
Kurdistanê...

Serfiraz E. Naqîşbendî

Gaveka Pêwîst Ji Rewşenbîrên Kurd

Daku yekitiya xwe a têkoşera netewî di Şerê Rizgariya Netewa Kurdistan de avabikin, rewşenbîrên Kurd ên ji çar birên Kurdistan'ê 30'ê Tebaxê 1987'ê civinek çêkin.

Di civinê de, pîrsa leyistandina rîsta ronakbîran li gora pêşveçûna têkoşina rizgariya netewî a Kurdistanê ku bi destê mêtînger û emperyalîstan hatiye perçekirin, weke delameteka ku li pêşîya rewşenbîran e, bi dorfirehî ji ber çavan hate derbaskirin.

Ji bona ku ê din mejokdariya emperyalîstan, mêtîngeran û duvikên wan li ser potansiyela rewşenbîran bê rakirin, perçebûn bê hilanîn, hevkarîya bo şerê rizgariya netewî bê bilindkirin; û çanda me, wêjeyên me û diroka me, bo gelê me bê bikaranîn, biryarên zor pêwîst hatin girtin. Herwusa bi pêwîstî hat duxuyankirin ku, kesê ku di nav refên têkoşina rizgariya netewî de cihên xwe nagrin, berhemên xwe nakin bin xizmeta gelê xwe û xwe ji emperyalîzmê û mêtîngeran qutnakin, li ber çavê gelê me ne rewşenbîrên Kurd in û li hemberê şerê rizgariya netewî de, di nav gunehbîriyan de ne.

Yekitiya rewşenbîran, ku bin navê **Yekitiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan** ber bi damezrandina xwe ve diçe, bilî vê jî, ji bona ku xebatên xwe nasê gelê me û gelên cihanê bike, da pêşîya xwe ku kovarên bi Kurdî û zimanên din, ên konevanî û çandî derxîne.

Namebrûskeke de, ku rewşenbîran hinartin pêşmergên ARGK, wusa hate gotin: *"Hezar silav ji bo pêşmergên ARGK, ên ku li çiya, deşt, bajar û gundên Kurdistanê ji bo azadiya gelê xwe û serxwebûna welatê xwe li dijî dewleta Tirk a faşîsta mêtînger bi hogirî û egîdî ditêkoşin."*

"ÇUQAS MIROV PKK NASBÎKE HEVQAS JÎ DÎLGEŞ DÎBE"

Gelê Kurdistan xwedî li Eniya xwe derdikeve. Alîkariya xwe jêre pêşkêş dike. Ji dilan û bi evînan dixwaze tîkîlî nav refên Eniyê bibe.

Biryarên Kongra PKK a III. 'an gavbigav di jiyana de pêk-tên. Gelê me di vê barê de xwe dilivîne. Erkên şoreşê digre ser milên xwe û dixwaze bi cih bîne. Herwusa gelê me xebatên jêhatîtir ji Eniya xwe dixwaze, daku leztirîn şoreşa me bê xemilandin.

Iroj li her derûdorê xebatên berhevanîna gelê me û avakî-rîna Eniya me pêşdikevin. Yekitiyên çin û birên civaka me, amadekirinên Komcivîna Netewî tînin dirustkirin. Di vê barê de civinên hêja, ku gelê me ji hemû perçên Kurdistanê beş-darîbe, tînin çêkin. Her civinek weke cejnêkê derbas-dibe...

... Yek ji van civînan jî li bajarê Bonn'ê, ku ez jî li vir rûdinim, pêkhat. Berpîrsiyarê ERNK hemû pîrsîgîrêkên li pêşîya me danî ber çavan. Rewşa siyasî a îroyn duxuyankîr û taliyê de bang li hemû welatperweran kir, ku xebatên yekitiyê pêşvebibin.

Rastî ez gelek dilxweşbûm û çend rojan mam bin hikariya vê civinê. Ez tîgîhiştimê, ku çuqas mirov PKK çêtir nasbike, hevqas jî dilgeş dibe.

— Bijî yekitiya gelê me di bin ala ERNK de

Hogir-Bonn

YEKÎTIYA REWŞENBÎRAN PÎROZ BE

Di diroka Kurdistanê de heya niha gelek tevger hatine avakirin. Lê ev tevger gişt, hêj di destpêka damezrandina xwe de nexweşî di xwe de hilgirtine û dure ji tîkçûne. Berî ku deng ji wan derkeve, dengê wan hatiye birin.

Niha em, ronakbîrên Kurd jî dixwazin yekitiyeka xwe amadebikin. Xebatên bo **Yekitiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan** destpêkin û civina yekemin çêbû. Ev yekîtî wê rewşenbîrên Kurd, ên mîna nivîskaran, mamhostayan ûhw. rêxistinbîke.

Ronakbîrên Kurdistanê bindest, birek ji gelê xwe ne. Heryek ji wan, heke rîsta xwe pak bileyize, dikare ji bo şoreşa welatê me xebatên gewre pêkbîne. Li kêleka şerê çêkdarî, xebata bi destê ronakbîran jî pir pêwîst û giringe.

Li welatên bindest mîna Kurdistanê, keleporen gelêrî, helbest û çirokên gelêrî carnan agirekî geş belavî dora xwe dikin. Herkesê van helbestan ûhw. dixwêne, ji dilê xwe dilive, barud û arê şoreşê, ramanên tevgerê kuriyên dilê xwe de sehdiqe.

Hêviya min e ku, heryek ji van rewşenbîran delametên xwe bo gelê me rind bicîhbînin. Digel karkeran, cotkaran, jinan û xortan şerê xwe di nav refên şoreşê de bilindbikin.

Eşkereye ku rewşenbîr, diroka Kurdistanê bêhtir ji birên gelê me ên din dizanin. Kovan û kilên welêt dinasin. Lew ew jî li vî welatê bindest hatine dinê, tivancên bindestiyê jiyane.

Hevalên hêja û delal, giringe em di xwewnan de li welatê xwe Kurdistan negerin, weke mirovên li sehra li avê digerin. Herwusa giringe em li Kurdistanê di rûpelên pirtokan de ji negerin! Çima? Ji ber ku, ê me aniyê dinê Kurdistanê, Kurdistanê de û bave ji me re. Divê ê din em xwedî li warê xwe der-kevin, daku em bê war nemînin.

Vêca yekitiya rewşenbîran pîroz be li gelê me. Ez bawerim ku, ev xebat wê ji bo gelê me babêtên çê birêbixe. Lewma divê em bixebitin ku, gelek rewşenbîr bikaribin xwe bigihênin vê rêxistinê.

Cotkar

KONGRA NETEWÎ KURDISTANÎ

Cankurd

Piştî 67 salan ji peymanan navnetewî ya Sevres, a ku mafê netewî kurd di serxwebûn û azadiyê de biryar kiri, hinde komikên siyasî, çende partî û kesên, ku xwe welatî dibînin, li hev rûdînin û li ser mafê çarenivîsê bo gelê kurd dixwazin û bi rojan diskusiyonê li ser dikin, lê li dawiyê dibêjin: "Elhemdullah me niha biryarek teze bo gelê kurd pêkanî, ku mafê wî ji weke mafê van eraban, tirkan û ewreman û hemî van gelan di nîvîsandinê çareya xwe de heye."

Ez dibînim, ev bêhişiyeka, ji daxwaza autonomiyê zellitire, bêhna razikirina karbidestên ereb, eceem û tirk jê tê. Berê autonomî dixwestin, digotin: "Ev gelek raste, di koçbera niho de, ji diroka tevgera gelê Kurdistanê..." Lê weke diyar dibe, ew koçber mîna berê maye, xebata wan nola berê ye. Ma çî hat guhartin, ku van demokratên, sosyalîstan, gelperestan û netewîstan di rojê de koçbera dirokî guhartin?

Xwuyaye ew jibirdikin, ku gelê kurd çî caran diskusiyonê di mafê xwe de qubûl nake, weke çawa di diroka xwe de hertim diyarkirî ye.

Heke em li laperekî diroka gelê xwe binêrin, emê bibînin, ku Şêx Ubeydullah Nêhri di sala 1880'ê de bo serxwebûna welatê xwe xebitiye û têkoşîna çekdarî bo daxwazên gelê xwe berdewam kirîye. Dema cenga cihanê ya yekemî dawîket û ji kurdan re xwuyakir, ku kolonyalistên Ewropî derewan dikin. Şêx Mehmed Berzencî di 1919'ê de xwe da pêş û daxwaza dewleteka kurdî kir. Di sala 1923'ê de nameyeka ciwan bo V. I. Lenin re hinart, têde bang li gelên Sowyet kir, ku piştigirtiya daxwazên damdem ên gelê kurd bikin. Du salan pay hilgavîna Şêx Mehmed re, li bakurê Kurdistanê Şêx Seîd Piranî di ber serxwebûna Kurdistanê de xwe gorî kir. Di sala 1927'an de, piştî şikistina şoreşa kurdî, kongra netewî ya yekemî hate bangkirin. Mehekê û nîvmehekê dirêjkir, têde hemû komik, komele û partiyên welatî amadebûn û li ser pênc xalîkan gihêştin hev (li ser hejmareka Berxwedanê de bi firehî li ser nivîsiye). Lê bilindtirin daxwaz di wê kongrê de, ew bû ku gelê Kurdistanê bo serxwebûna welatê xwe û bo azadiya xwe dixebite. Dîsa di ber de xwîn hatiye rijandin û gelê kurd zerar û ziyaneka mezin ji dest zordaran ditiye.

Raste ku gelê kurd di şoreşên xwe de bo serxwebûnê bi serneket, lê divê em jibîra nekin, ku hebûna kolonyalistan di herême de gelek xurtbû û wan tevî dewletên zordar, dij gelê kurd gelek pîlanên gemar dirêştin.

Demek derbas bû, Partiya Komunîsta Iraqê, bi rengekî ecêb hate ber lêkolîna pîrsa kurdî û di dawîya lêkolîna xwe de gîha biryarekê, ku ji gelê kurd re daxwaza autonomiyê bese û pêxwîst û kurd ve ji daxwaza serxwebûnê berdîn. Demokratên kurd jî, çî bi partiyên re û çî bi komelan re dan ser şopa Partiya Komunîsta Iraqê û wan jî ew daxwaza xiste nav bernamêyên xwe, lê pêşmergêyên gelê kurd tu caran daxwaza autonomiyê qebûl nedikirin.

Di van çel salên dawiyê de, rewşa me mîna rewşa kesê ku

fedî dikir bigota nanê min bidin min, digot: "Ev pariya, ev pariya, ev pariya û ev pariya ji tevên minin, lê iro bo min pariya bese."

Ez nizanîm, me xwe dixwandan an ên dora xwe!

Daxwaza autonomiyê jî biserneket. Gelê me serpêhatiyên mezin dîtin û di delavên kûr re hat derbas kirin. Qadî Muhemmed ji mîna gelekên din seriyê xwe qurban da. Mustefa Barzanî û gelekên din jî welatê xwe du caran penah bûn û dijminê me nema autonomiyê jî dide me. U bo autonomiyê jî çende navên teze pêda bûn, mîna "autonomiya dirust", "a fireh", "a rastîn" û "a layiqê mirovan..."

Di sala 1967'ê de demokratên

Lê disa jî, ji ber ku ew gav, berve daxwaza gelê kurd a bîngêhin ve (serxwebûn) diçe û gaweke berve pêşe, ez dibînim, ku pêxwîste ji iro pêve kes nebêje, ev sinorên Iraqê ne, em li pêş şoreşgerên bakura Kurdistanê ve bigrin, an jî ewan newêribin di perçeyekî di ji Kurdistanê şer bikin...

Heke rast xebata wan jî, ji iro pêve bo mafê çarenivîsê ye, de bila keremkin û dev ji wê siyasetê dij serxwebûnê berdîn.

Di rewşeka wîlo de, pîrsa Kongra Netewî Kurdistanî disa xwe dide pêş û divê mirov bersiva wê pîrsê bide. Wê bê guman, xewn û xeyal be, em banê malê avakî bîyî ku em diwar û bîngêhê jêre deynin.

kurd bernamêyên xwe guhartin û gotin, ku wan fêde ji şaşiyên dît, nema destên xwe dîtin dijmin û êdî bo demokratîyê jî welatê xwe re dixebitin û bi sosyalîzmê bawer dikin. Lê piştî salekê destêd xwe, bi navê tektîkê dan dijmin. Xebata Kurdistanê kirin xebateka Iraqî û çî gav berve sosyalîzmê navêtin.

Hineka jî wan kesan gotin: "Babo em Iraqîne", hineka gotin: "Babo em Iranîne." û hineka jî wan teva xwe riswakir, gava bi Iraqîkirina şoreşa kurdî bangkirin û di deh salan de, tek qurşînek (berîkek) dervey welatê xwe Kurdistan navêtin û neteqandin. Ev jî diyar dîke, ku hêlin û lîsa şoreşê her Kurdistanê.

Şerê Iraqê û Iranê hin berdewame. Seddam û Xumeynî hîn li cîhêd xwe ne. Rewşa gelê kurd nehatiye guhartin û çî kesî bo me dostanî jî dil nişan neda... Ma ew guhartina daxwaza autonomiyê, di rojê de, bi daxwaza mafê çarenivîsê çawa hate ronahiyê?

Ez bawernakim, ku ew gav bê standîna desturê jî hinde hêzên heremê hatiye avêtin, ji ber ku dema berrîrsiyarekî PUK (YNK) li Parisê di wê dema dawiyê de, gotineka xwe li ser serxwebûnê kir, li hemû Rojhelata Navîn bû reqûpeq û di demeka kurt de hevlên wî xwe şunve kişandin û gotina wî tunekirin û înkâr kirin.

Daxwaza mafê çarenivîsê jî di peyman û belavokên wan kesan de, bi rengekî hatiye, ku mirov nizanibe bi rastî ewan çî dixwazin, autonomî an serxwebûn?

tenê bicivin û xebatên xwe tev xebatên vê partiyê kin û têkoşîna gelê xwe fireh bikin.

Ew partiya jî, wê bi kar û barên kongreki netewî rabe û xwe jêre amade bike.

Bi rastî iro jî wê rê pêve çî rê di nînin, loma pêwîste, ku partî, komik, komele, kesên welatî û şoreşgerên kurd xwe bidin rexhev û bi partiyekê re, bo pêkanîna kongreki netewî bixebitin.

Partiya Karkerên Kurdistan PKK di Kongra xwe ya Sêwemin de, hinde biryarên rast giring û jî dil de, bo pîrsa kongra netewî derxistin ber ronahiyê. Piştî kongrê, bo wê gava netewî ya zor giring xebateka mezin dîke; bo pêkanîna yekîtiyên civakî û demokrat, bo dîtina hemî kesên welatî, bo çêkirina civînên gelêrî li hemî welatên ku kurd lê penah bûne û belavbûne.

Ev xebatên, ku di wê dema dawiyê de ketine rewşeka rojenî, dihêlin em bêjin, ku PKK jî kongra netewî re bîngêh avakîriye û bo bilindkirina diwarên, ku kongre li ser bêtin avakirin hêza xwe pêşkêş kirîye.

Weke mirovekî kurd, ê ku van xebatan roj bi roj dibîne, erk û delamete bo min, ku ez bang li hemî kesên welatî, komik û rêxistinên gelê xwe bikim, ku alikariya van xebatan bikin, bo pêkanîna kongra netewî.

Dibe ku hinek bêjin, em û PKK di van xalîkan de nagihin hev an jî em nikarin seriyê xwe ji PKK re xwar bikin, an jî ev û ev jî karkerên PKK jî me re nabe. Bersiva min bo wan eve, ku hun

dikarin çî boyî kongra netewî bikin? Heke hun dikarin tişteki bikin, çîma heya niha we nekir?

Hene kes dibêjin: "Me di wê salê de û li wê dera han de û bi wan û wan re gotiye û pir caran nivisandiye." Ez bo wan dibêm: Gelo, we başkir, lê niha dema gotinan derbas bûye, jî kongrê re xebatên mezin tînin kirin û berfê hertiştî avakirina yekîtiyên civakî û demokrat pêve. Ma na başe, ku hun bibînin, iro bi destên karker û gundiyan, bi xwîna şoreşgeran kulîlkê vedidin û genimêd ku axê hatîne çandin, iro serî didin?

Kê jî xwendevanên bo kongra netewî nenivîsiye? Lê ka heya niha çî pêkhatiyê û çî qewimiye?

Ez nabêjim, ku bila hemî partiyên kurdan dev ji xebatên xwe berdîn û werin bibin endamên PKK, jî ber ku ew pîrseka ne wîlo hesane, lê ez dibêm: Ma xebata PKK bo kongra netewî ne giringe bo pêşvedana xebata we? Divê hun li rex bin, alikariyê jêre bikin û xudan lê derkevin.

Ew kesê ku dixwaze, çavên hevalên xwe damirîne û li pêş wan xebatan PKK bo kongra netewî reş bike, an kêmb bike, xwe dixapîne û derewan li hevalên xwe dike...

Erk û delameta kesên, nola me niştîmanperwer û demokrat eve, ku em wê xebata iro, bo serketîna kongra netewî berve pêş bidin, li hemû waran û her deran...

"Dema firokên Emrîkî dihatin ser gundên Viêtname, gundî direvîn û diketin bin erdê û jî ber ku her û her dihatin û bombe dikirin, gundî pir rojan û carna bi mehan di bin erdê de diman..."

Pîrsên Çalê

Gava çî bombe din bi ser zarowên başûr de nebarin,

Ma ezê kanibim li ser erdê bigerim?

— Çîma tu dipîrsî Kuro!

— Divê em ezmên bibînim dayê!

Ma ewr hişînim?

Divê royê bibînim.

Rast ronahî zêrine?

Gava çî bombe din nebarin,

Ma ezê bêm hêştin, ku li ser erdê bigerim?

— Çîma tu dipîrsî kuro?

Divê em daran bibînim, ma rast pelêd wan niha dilivin?

Divê em qulilkan bibînim, ma bihna wan xêşike dayê?

Gava çî bombe din nebarin,

Ma ezê bêm hêştin, ku li ser erdê disa bigerim?

— Çîma tu dipîrsî kuro?

Divê em rê bibînim, ku ew diçe dayê?

Divê em gundê me bibînim

Ma hin dexlên birincê û bax mane dayê?

Geve çî bombe din nebarin,

Ma ezê bêm berdan, ku disa li ser erdê bigerim?

— Çîma tu wîlo hertim dipîrsî, kuro?

Divê em ap û meta ku hezdkîm disa bibînim

Ma hin ewan şer dikin?

Divê em "Yanke" bibînim

Dayê, ma ewan jî mîna mirovanin?

Tê Hahn
1971 / Vietnam
(Wergerandin ji Îngilîzî Cankurd)

Bi livbaziyên li welat û derveyî welat, ên ji hêla ARGK û girsên gel ên li bin pêşajoya ERNK, ev meh di têkoşina rizgariya gelê me de bû bilindiyeka mezin

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

MEHA SERFÎRAZIYÊ DE ARGK LÎ HERDERAN LÊDA

Livbaziyên ku li dijî artêşa mêtîngera faşîst bikarhatin

14 Tebax, Nisêbin:

Li gundê Îkyardim qopaniya Akarsu şerek derket. Gelek kuştî ji dijmin çebûn. Têkoşer Sabrî KARATAY û Resul şehîd ketin.

14 Tebax, Çalê:

Li mezra Sarpê gundê Çirali êrişek çû ser leşkeran. Serleşker û serbaz revîn. Mêtînger duxuyankirin ku, 2 serbaz birindar ketine.

14 Tebax, Şirnex:

Balafirekî dijmin ket. Serleşker û serbazên te de mirin.

15 Tebax, Çalê:

Êrişek çû ser karwanekî leşkerî. 2 serbaz hatin kuştin, cemsek hate tunekirin.

20 Tebax, Qilaba:

Pêşmergan avêt ser karakola Şivêl. Mayin li ser rêya karakolê hat raxistin. Cemsek rastî mayinê bû. Ûstegmenek û 2 serbaz hatin kuştin, 5 jî birindar ketin. Cemse bi tevayî hilweşi.

20 Tebax, Dêrsim:

Li navenda bajêr bombek di geroka polêsan de peqî. Gerok şewitî.

22 Tebax, Wan-Edremît:

Êrişek çû ser serleşkeriya cenderman. Pêşmergan avêt ser mala Wali. Kuştiyên dijmin nehatin eşkere kirin. Pêşmerge dure belavok belavkirin.

25 Tebax, Cezîra Botan:

Li dora mezra Bakartan şerek li navbera hêzên ARGK û ên dijmin de derket. Hêzên dijmin perçiqîn. Mêtînger tenê birindarekî xwe eşkere kirin.

25 Tebax, Gexî:

Li dora qopaniya Yedisu ji şerek derket. Dijmin birindarekî xwe eşkere kir. Lê weke agahiyên me ji gel girtî, tê gotin ku dijmin, gelek birindarên xwe bi balafiran aniyê Amedê.

26 Tebax, Hazro:

Hêzên ARGK avêtin ser bajêr. Êriş çûn ser avahiyan leşkerî, dadgehî, kaymakamiyê û girtigahê. Serleşker Selçuk Acar hat kuştin. Belavok hatin belavkirin. Rapirînek girseyî dirust bû. Dest li ser gelek hacet û dokûmanan hat danin.

Roja dure leşkeran êrişî gel kirin. Pîkolikî dijwar birêxistin.

29 Tebax, Çolîk:

Li Kuruçayê cemsekî leşkerî qulibî. Serbazek mir, 4 birindar ketin.

2 Êlûn, Hezex:

Cemsekî leşkerî rastî mayinê bû. Astsubayek û 2 serbaz mirin. 12 jî birindar ketin.

8 Êlûn, Şemzînan:

Pêşmergên ARGK kemekek li pêşiya karwanekî leşkerî vegirtin, ku diçû istasyona radyofîng a Postxanê. 2 cemsek hatin tunekirin. Gelek leşker hatin kuştin an birindar kirin. Dijmin diyarkir, ku 4 serbaz birindar ketine.

Li ser rêya Şemzînan mayinek jî hat raxistin. Hacetên leşkerî rastê bûn.

8 Êlûn, Mehserî:

Cemsekî leşkerî rastî mayinê bû. Cemse hat tunekirin, 9 serbaz birindar bûn.

10 Êlûn, Dêrsim:

Gerokê polêsan ket xelkê. Gerok hat hilweşandin; polêsan te de mirin an birindar ketin. Mêtîngeran 2 polêsan birindar eşkere kirin.

Encama êrişên li ser saziyên talanê ên mêtînger û peqandina mayinan, dijmin bi milyaran lîran zîrar girt

16 Tebax, Tatwan:

Li taxên Tux, Kayataş û Sahîl belavokên ERNK hatin belavkirin. Mêtîngeran 19 wetlatperwer taliyê de girtin.

20 Tebax, Daraxîne:

Li dora qopaniya Suvêren, li ser xeta tirênê a bi navê "Haydarpaşa-Tatwan" mayin peqî. Tirênê, ku hacetên leşkerî diqand hat firandin.

23 Tebax, Nisêbin:

Xeta tirênê, Haydarpaşa-Nusêbin, 2 caran hat bombekirin. Tirênêka baran hat hilweşandin.

23 Tebax, Gexî:

Êrişek çû ser saziya hêsîn û fosfatê. Civînek bi kargeran re çebû. Mekîne gişt hatin şewitandin.

21 Tebax, Licê:

Li mezra Dal êrişek çû ser şantiyekê, ku rêyên leşkerî çêdikir. Dozerek, kuleyekî sondajê, mekînekî sondajê, komp-

resorek, jipek û 4 karawane hatin şewitandin.

25 Tebax, Cezîra Botan:

Li gundê Çaxlayan êrişek çû ser şantiyekê. Dest li ser 250.000 Lîrên Tirkî hat danin. Hacet gişt hatin şewitandin. Dure şerek bi hêzên dijmin re derket û serbazek hate kuştin. Mayinek li ser rê hat dadan. Hacetek rastî mayinê bû û firî.

25 Tebax, Dêrsim-Ovacik:

Li gundê Çanbulak 2 dozêr hatin tunekirin, ku bûhatiya wan 700 milyon Lîrên Tirkî bû.

27 Tebax, Şenkaya:

Êrişek çû ser şantiya gundê Aydoxdu. Bi tevayî hat hilweşandin.

27 Tebax, Çelîkan-Samsur:

Şantiya avakirina baraja Çadê hat hilweşandin.

9 Êlûn, Berwarî:

Di navbera gundên Osyân û Omyanus pêşmergên ARGK

dafek vegirtin û 3 hacet şewitandin. Ev hacet melzeme ji bo karakola gundê Avyan navça Şirnexê re diqandin. Bûyerê de şofêr Remzî Kirboxa hate kuştin. Dure mayinek hate dadan. Gerokên leşkerî û cahsan rastî mayinê bûn. Taliya peqinê gelek dij-şoreşger birindar ketin.

9 Tebax, Berwarî:

Welatfiroşên bi navên Yakup û Saddîk Benek li gundê Osyân, ku çekên dijmin girtin hatin kuştin.

16 Tebax, Dêrika Çiyayê Mazî:

Li mezra Ulutaş-Kelek çetên bi navên Salih û Mehmet Çelîk hatin kuştin. Ê bi navê Şexmus Çelîk jî hat birindarkirin. Dest li ser çekên wan jî hat danin.

20 Tebax, Dihê:

Hêzên ARGK avêtin ser

Berxwedan 15 rojîn

Sedema bingehîn ji bo 15 rojîn derketina Berxwedanê, pêşveçûna Tekoşina Rizgariya Netewa Kurdistanê. Şoreşa Rizgariya Netewa Kurdistanê, ku bin pêşengiya PKK gihaye Eniya Rizgariya Netewî û Artêşa Rizgariya Gel, û herweha gihaye livbaziyên xwe ên dorfireh, li Kurdistanê Bakura-Rojava giştîya civakê xistiye bin hikariya xwe û rojbiroj hatina civakê bêhtir ronahidike.

Şoreşa rizgariya netewî ji aliyan girseyî, leşkerî û konevani gihaye koçberên bilind. Lewma konevaniyeka weşandinê a ku li vê rewşê tê, zor hewcebûye. Ji bona ku karvaniya şoreşa me a rizgariya netewî leztirîn bigihe girsên gel, bi rêya weşanan jî gelê me têkili têkoşinê bibe û girsên gel çêtir bîrên rêxistinînkirin. Berxwedan wê jî nîhaû-pêde panzdeh rojîn derkeve.

Berxwedan, dengê Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê a qubeye.

Erk û armancên Berxwedanê, erk û armancên Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê ne. Ji xwe re, zanatiya konevani û rêxistinîya gel, bingeh digre. Ji xwe re, xurtkirina şerê çekdarî ku azina şoreşa netewî a bingehîne û xurtkirina ARGK ku bersiva vê a karvaniyê ye, bingeh digre. Şoreşa Kurdistan, perçekî aktîfe ji şoreşên dinê û hêzên demokrat. Ji ber vê jî, Berxwedanê pêşvebirina tifaqên şoreşger û welathêz ên gelê me ji xwe re armancek digre.

Ji Rojhelata Navîn heya Ewropa û Avustralya, di berayeka gelek fireh de têkoşina me a rizgariya netewî berdewame. Gelek zehmetiyên nasdana vê xebatê, û weşandina nûçên vê barê de, hene. Tevlî mêtîngerên Tirk, hêzên emperyalist û xulamokên wan dixebitin, li herderê diwaran li pêşiya me avakin. Lê dişa jî Berxwedan, seranser bi alîkarî û piştgirtina gelê me pêşde dere. Lewma, domana pêşiya me de emê bixebitin, nûçe û agahiyên bi awakî kintirîn, rasttirîn û dewlemendtirîn biweşînin.

Weşandina konevaniya rizgariya netewî, nîra mêtîngeran, bikaranînin li ser gelê me, û li beramberê wan, berxwedan û jiyana gelê me, armanceka din e ji me re.

Li ser xeta konevaniya weşandina rizgariya netewî, emê encamên pêşveçûnê di nav hêzên şoreşê û dij-şoreşê li êrdima Rojhelata Navîn û dinê, bi awakî sistematîk bînin nav pelên rojnama xwe.

Bi awakî xurtkirina tifaq û piştgirtinê rizgariya netewî, emê giraniyekê jî bidin nasdana gelên ku têkoşina rizgariya netewî birêve dibin.

Hedefeka me a din jî, nasdana dengûbêhsên siyazî ên li ser şoreşa me û eşkerekirina kêşên vê barê de ye.

Bersiva ji bo êrişên li dijî têkoşina me a rizgariya netewî û ERNK, rabirina hêzên sosyal-şoven û gelêriya kevnepêresta Kurdî jî aliyan ramyarî û konevani jî, Berxwedanê re bingehê...

Babêteka giring jî, rêxistinînkirina Eniya Rizgariya Netewî û hurkolînin pêrgalên vê barê de ye.

Têkoşina rizgariya netewî: Çirandina sencêrên dîldariyê û şerê afirandina civakêka nûjen di jiyane û çanda gel de ye. Lewma giradayî bi keleporên dirokî, di karvaniya rizgariya netewî de pêşvebirina pişe û çanda şoreşger jî, delameteka mezine bo me. Di vê barê de, emê welat û diroka xwe jî gavbigav bidin nasdan.

Kehniya rizgariya netewî xwe paldaye zanatiya girsan, rêxistin û alîkarîya girsan. Hikara vê a berçavîn, pêwendiyên Berxwedanê ên bi girsên gel re ye.

Ji niha pêde emê çêtir bala xwe bidin rexne û pêşniyarên girsên niştîmanperwer. Ziman û pênuşa xwendevanan, wê bêhtir xwe bihilimênin rûpelên Berxwedanê.

Hedefa me, leztirîn pêkanîna pêwendiyên dorfirehtirîn belavkirin û peyda kirina xwendevanên dorfirehtirîn. Gişt tevde em dikarin vê delametê bibin seri. Baweriya me tê xurte, ku emê vê hevkarîyê bikaribin pêşdebîbin û hemû zehmetiyan binkeftî bikin.

Berxwedan

ARGK milîsiyê jîyan nahêle

27 Tebax, Şirnex:

Li gundê Anilmiş 9 parêzkar hatin bêçekkirin. ARGK civinek li gund çêkir. Dest li ser 9 tivingên G-1 û bêsîmekê hat danin.

30 Tebax, Dêcele:

Li gundê Başkoy-Çaylidere bêbext Şevket Akçay hate kuştin.

1 Êlûn, Dêrika Çiyayê Mazî:

Li gundê Balova glîkar Seydo Abak û jina wî Enise hatin kuştin.

27 Tebax, Şirnex:

Li gundê Anilmiş 9 parêzkar hatin bêçekkirin. ARGK civinek li gund çêkir. Dest li ser 9 tivingên G-1 û bêsîmekê hat danin.

30 Tebax, Dêcele:

Li gundê Başkoy-Çaylidere bêbext Şevket Akçay hate kuştin.

1 Êlûn, Dêrika Çiyayê Mazî:

Li gundê Balova glîkar Seydo Abak û jina wî Enise hatin kuştin.